

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 9 juli 2014

527/2014

Miljöskyddslag

Utfärdad i Nådendal den 27 juni 2014

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

RP 214/2013
MiUB 3/2014
RSv 67/2014

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU (32010L0075); EUT L 334, 17.12.2010, s. 17
Rådets direktiv 91/271/EEG (31991L0271); EGT L 135, 30.5.1991, s. 40
Rådets direktiv 91/676/EEG (31991L0676); EGT L 375, 31.12.1991, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG (31994L0063); EGT L 365, 31.12.1994, s. 24
Rådets direktiv 96/59/EG (31996L0059); EGT L 243, 24.9.1996, s. 31
Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG (31997L0068); EGT L 59, 27.2.1998, s. 1
Rådets direktiv 1999/31/EG (31999L0031); EGT L 182, 16.7.1999, s. 1
Rådets direktiv 1999/32/EG (31999L0032); EGT L 121, 11.5.1999, s. 13
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/14/EG (32000L0014); EGT L 162, 3.7.2000, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG (32000L0053); EGT L 269, 21.10.2000, s. 34
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG (32000L0059); EGT L 332, 28.12.2000, s. 81
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (32000L0060); EGT L 327, 22.12.2000, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG (32001L0080); EGT L 309, 27.11.2001, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG (32002L0049); EGT L 189, 18.7.2002, s. 12
Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG (32003L0004); EUT L 41, 14.2.2003, s. 26
Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG (32003L0035); EUT L 156, 25.6.2003, s. 17
Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (32003L0087); EUT L 275, 25.10.2003, s. 32
Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG (32004L0035); EUT L 143, 30.4.2004, s. 56
Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG (32004L0042); EUT L 143, 30.4.2004, s. 87
Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/107/EG (32004L0107); EUT L 23, 26.1.2005, s. 3
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/33/EG (32005L0033); EUT L 191, 22.7.2005, s. 59
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG (32006L0021); EUT L 102, 11.4.2006, s. 15
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG (32006L0066); EUT L 266, 26.9.2006, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG (32006L0118); EUT L 372, 27.12.2006, s. 19
Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG (32007L0060); EUT L 288, 6.11.2007, s. 27
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG (32008L0050); EUT L 152, 11.6.2008, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG (32008L0056); EUT L 164, 25.6.2008, s. 19
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (32008L0098); EUT L 312, 22.11.2008, s. 3
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG (32008L0099); EUT L 328, 6.12.2008, s. 28
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG (32008L0105); EUT L 348, 24.12.2008, s. 84
Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG (32009L0031); EUT L 140, 5.6.2009, s. 114
Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/126/EG (32009L0126); EUT L 285, 31.10.2009, s. 36
Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU (32012L0019); EUT L 197, 24.7.2012, s. 38
Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/33/EU (32012L0033); EUT L 327, 27.11.2012, s. 1
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (32006R0166); EUT L 33, 4.2.2006, s. 1
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 (32006R0842); EUT L 161, 14.6.2006, s. 1
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1102/2008 (32008R1102); EUT L 304, 14.11.2008, s. 75
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 (32009R1005); EUT L 286, 31.10.2009, s. 1

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att

1) förebygga och hindra förorening och risk för förorening av miljön, förebygga och minska utsläpp, avhjälpa skador orsakade av förorening och avvärja miljöskador,

2) trygga en sund, trivsamt och naturekononiskt hållbar och mångsidig miljö, stödja en hållbar utveckling och motverka klimatförändringen,

3) främja en hållbar användning av naturresurser, minska mängden avfall och avfallens skadlighet samt förebygga skadeverkningar av avfall,

4) effektivisera bedömningen av konsekvenserna av miljöförorenande verksamhet och beaktandet av dessa konsekvenser som en helhet, samt

5) förbättra medborgarnas möjligheter att påverka beslut som gäller miljön.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på industriell och annan verksamhet som orsakar eller kan orsaka förorening av miljön. Denna lag tillämpas också på verksamhet som ger upphov till avfall och på behandling av avfall.

Bestämmelser om förebyggande och hindrande av förorening av miljön finns också i internationella havsskyddsfördrag som är bindande för Finland och i gränsöversörens-kommelsen mellan Sverige och Finland (FördrS 91/2010).

3 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på verksamhet som avses i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009) eller i havsskyddslagen (1415/1994). Denna lag tillämpas inte heller på förebyggande av skadeverkningar orsa-

kade av strålning till den del det bestäms om detta i kärn-energilagen (990/1987) eller strålskyddslagen (592/1991).

4 §

Tillämpning i försvarsmakten och i gränsbevakningsväsendet

Denna lag tillämpas inte på sådan verksamhet inom försvarsmakten eller inom gränsbevakningsväsendet där tillämpningen av lagen skulle äventyra rikets säkerhet eller försörjningsberedskap. Lagen tillämpas inte heller på ämnen och materiel som är avsedda särskilt för militärt bruk eller som hänför sig till tryggande eller bevakning av rikets centrala säkerhetsintressen.

Försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet ska dock i de verksamheter och användningen av de ämnen och materiel som avses i 1 mom. ta hänsyn till de allmänna skyldigheterna och principerna i 2 kap. i den utsträckning det är möjligt med tanke på rikets säkerhet eller försörjningsberedskap.

Närmare bestämmelser om de i 1 mom. avsedda verksamheter samt ämnen och materiel som lagen eller en del av dess bestämmelser inte tillämpas på får utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet får det också bestämmas att lagen endast till vissa delar ska tillämpas på verksamheterna eller ämnena och materielen.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *utsläpp* att ämnen, energi, buller, skakning, strålning, ljus, värme eller lukt som orsakas av mänsklig verksamhet direkt eller indirekt släpps ut, leds ut eller lämnas i luft, vatten eller mark från ett eller flera ställen,

2) *förorening av miljön* utsläpp som antingen i sig eller tillsammans med andra utsläpp

a) medför olägenhet för hälsan,

b) medför olägenhet för naturen och dess funktioner,

c) hindrar eller i hög grad försvårar utnyttjandet av naturresurser,

d) minskar den allmänna trivseln i miljön eller särskilda kulturvärden,

e) minskar miljös lämplighet för allmän rekreation,

f) skadar eller medför olägenhet för egendom eller dess användning, eller

g) orsakar annan därmed jämförbar kränkning av allmänt eller enskilt intresse,

3) *verksamhet som medför risk för förorening av miljön* inrättande eller användning av en anläggning samt därtill i tekniskt och funktionellt hänseende nära ansluten verksamhet eller användning av ett område eller anordnande av verksamhet på ett sätt som kan leda till förorening av miljön,

4) *olägenhet för hälsan* sjukdom hos människan eller andra störningar i hälsotillståndet eller förekomst av faktorer eller omständigheter som kan inverka negativt på befolkningens eller individens livsmiljö från hälso-synpunkt,

5) *utsläppsgränsvärde* det värde på ett utspätt utsläpp som inte får överskridas under en eller flera tidsperioder och som anges som totalmängd, koncentration eller procent eller på annat motsvarande sätt,

6) *miljö kvalitetskrav* ett specifikt minimikrav på tillståndet i miljön som anges i Europeiska unionens lagstiftning eller i nationell lagstiftning,

7) *bästa tillgängliga teknik*

a) tekniskt och ekonomiskt genomförbara produktions- och reningsmetoder som är utvecklade till effektivaste och mest avancerade stadium, samt planerings-, bygg-, underhålls-, drifts- och avvecklingsmetoder som gör det möjligt att hindra eller på effektivaste sätt minska den förorening av miljön som verksamheten orsakar och som lämpar sig som grund för miljö tillståndsvillkor,

b) en teknik är tekniskt och ekonomiskt genomförbar när den kan tas i allmänt bruk och till skäligena kostnader kan tillämpas inom branschen i fråga,

8) *verksamhetsutövare* en fysisk eller juridisk person som bedriver verksamhet som medför risk för förorening av miljön eller som faktiskt beslutar om sådan verksamhet,

9) *vattendrag* vattendrag som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 3 punkten i vattenlagen (587/2011),

10) *mark* jordskorpanns översta lager som

finns mellan berggrunden och jordytan och består av mineralpartiklar, organiska ämnen, porvatten, porluft och levande organismer,

11) *grundvatten* vatten som finns i marken eller berggrunden,

12) *grundvattenområde* ett geologiskt avgränsat område med markformer eller zoner i berggrunden som möjliggör betydande grundvattenströmning eller vattentäkt,

13) *avloppsvatten* vatten som kan orsaka förorening av miljön och som är vatten som inte längre används, vatten som avleds från ett för-orenat område eller vatten som avleds från ett område vilket använts för verksamhet som medför risk för förorening av miljön,

14) *ny teknik* industriell teknik som, om den utvecklas kommersiellt, kan medföra en högre miljöskyddsnivå eller samma miljöskyddsnivå till lägre kostnader än bästa tillgängliga teknik,

15) *avstjälningsplats* en plats för bortskaffande av avfall på vilken avfall deponeras på eller under markytan, dock inte en plats som endast är avsedd för deponering av utvinningsavfall.

Vad som i denna lag föreskrivs om vattendrag gäller även Finlands territorialvatten och ekonomiska zon.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om vad som ska anses utgöra en avstjälningsplats på basis av beskaffenheten av det avfall som deponeras, deponeringstiden och verksamhetens övriga natur.

2 kap.

Allmänna skyldigheter, principer och förbud

6 §

Skyldighet att vara konsekvensmedveten

Verksamhetsutövaren ska känna till verksamhetens konsekvenser för miljön, verksamhetens risker för miljön och hanteringen av dem samt möjligheterna att minska verksamhetens negativa miljöpåverkan (*skyldighet att vara konsekvensmedveten*).

7 §

Skyldighet att förebygga och begränsa förorening av miljön

Verksamhetsutövaren ska ordna sin verksamhet så att förorening av miljön kan förebyggas. Om förorening inte helt kan hindras, ska den minimeras så långt möjligt. Verksamhetsutövaren ska så långt möjligt minimera verksamhetens utsläpp till miljön och avloppsnätet.

För förebyggande och hindrande av förorening och risk för förorening av miljön ska man i verksamhet som medför risk för förorening av miljön iakttä de allmänna skyldigheter och principer som föreskrivs i 2 kap. i avfallslagen (646/2011) samt de allmänna principer och skyldigheter i fråga om säker användning av kemikalier som föreskrivs i kemikalielagen (599/2013) och i Europeiska unionens kemikalielagstiftning.

8 §

Förebyggande och hindrande av förorening av miljön som orsakas av tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det enligt 4 kap. behövs tillstånd för verksamheten (*tillståndspliktig verksamhet*) eller om verksamheten enligt 11 kap. ska registreras (*registreringspliktig verksamhet*), ska verksamhetsutövaren utöver vad som föreskrivs i 7 § i syfte att förebygga och förhindra förorening av miljön se till och försäkra sig om att

1) bästa tillgängliga teknik används i verksamheten,

2) energianvändningen i verksamheten är effektiv,

3) utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten kontrolleras och att behövliga uppgifter om dem och om de råvaror, bränslen och andra kemikalier som används i verksamheten samt om avfall som uppstår och behandlas i verksamheten lämnas till myndigheterna,

4) verksamhetsutövaren har tillgång till tillräcklig sakkunskap med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

9 §

Statsrådsförfordningar om förebyggande och hindrande av förorening av miljön

För att precisera skyldigheterna enligt 7 och 8 § att förebygga och hindra förorening av miljön får närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet i fråga om

1) utsläpp i miljön och avloppsnätet, om förebyggande och begränsning av utsläpp och skadliga konsekvenser av utsläpp samt om förbud av utsläpp,

2) kontroll av utsläpp och utsläppsgränsvärden i fråga om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet,

3) skyldighet för den som utövar tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet att lämna uppgifter om utsläpp och deras konsekvenser till den myndighet som anges i statsrådsförfordningen,

4) skyldighet för den som utövar tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet att till den myndighet som anges i statsrådsförfordningen lämna uppgifter om råvaror, bränslen och andra kemikalier som används i verksamheten samt om avfall som uppstår och behandlas i verksamheten,

5) den sakkunskap som krävs i olika typer av tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet,

6) begränsning av utsläpp eller deponering av slam i miljön eller förbud mot utsläpp eller deponering i miljön av slam som medför risk för förorening av miljön.

10 §

Statsrådsförfordningar om förebyggande och hindrande av förorening av miljön i vissa verksamheter

För förebyggande och hindrande av förorening av miljön får utöver vad som föreskrivs i 9 § närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet i fråga om

1) krav som ställs på placeringen av verksamheterna med avseende på miljöskyddet, förutsättningarna för placering av verksamheter på olika områden och de minimiavstånd till objekt som berörs av verksamheten som behövs för förebyggande av skador,

2) metoder, anordningar, byggnader och konstruktioner som används för att förebygga utsläpp och deras spridning, förebygga olyckor eller olycksrisker och trygga energieffektiviteten,

3) verksamhetens omfattning och verksamhetstiderna,

4) hantering av avfall,

5) åtgärder efter avslutad verksamhet.

De bestämmelser som avses i 1 mom. kan gälla följande verksamhetsområden och verksamheter:

1) energiproducerande anläggningar med en bränsleeffekt som understiger 50 megawatt,

2) asfaltstationer,

3) distributionsstationer för flytande bränslen,

4) verksamheter där det används organiska lösningsmedel,

5) behandling av avfall,

6) jordbruk, kreaturshushållning, pälsdjursskötsel och skogsbruk,

7) torvutvinning,

8) fiskodling,

9) stenkrossar, stenbrott och annan stembrytning,

10) behandling och avledande av kommunalt avloppsvatten.

11 §

Val av plats för verksamheter

Verksamhet som medför risk för förorening av miljön ska om möjligt placeras så att verksamheten inte orsakar förorening eller risk för förorening samt så att förorening kan förebyggas och förhindras.

Vid bedömningen av platsens lämplighet ska hänsyn tas till

1) verksamhetens art, varaktighet och tidpunkt, hur betydande konsekvenserna är, sannolikheten för förorening samt olycksrisken,

2) hur känsligt det område som påverkas av verksamheten är för förorening av miljön,

3) verksamhetens betydelse med tanke på en sund och trivsamt livsmiljö,

4) det nuvarande och i en plan med rättsverkningar angivna användningsändamålet för platsen och det område som påverkas av verksamheten,

5) andra tänkbara platser inom området.

12 §

Plan med rättsverkningar vid placering av verksamheter

Tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet får inte placeras i strid med en detaljplan. På ett område för vilket det finns en gällande landskapsplan eller en generalplan med rättsverkningar ska det dessutom ses till att placeringen av verksamheten inte gör det svårt att använda området för det ändamål som anges i planen.

13 §

Förläggning av torvutvinning

Torvutvinning får inte förläggas så att nationellt eller regionalt betydelsefulla naturvärden förstörs. Vid bedömning av naturvärdenas betydelsefullhet ska det beaktas hur utrotningshotade myrlevande arter och myrbiotoper är som förekommer på platsen och hur betydelsefull och omfattande förekomsten är samt myrmarkens grad av naturtillstånd. Vid bedömningen av ett naturvärdes betydelsefullhet kan på motsvarande sätt platsens betydelse för det omgivande naturvärdet beaktas.

Verksamheten kan oberoende av vad som föreskrivs i 1 mom. förläggas till ett visst område, om placeringen inte äventyrar möjligheterna att bevara i 1 mom. avsedda naturvärden i den del av landet dit verksamheten förläggs eller om tillämpningen av 1 mom. hindrar en med hänsyn till allmänt intresse viktig verksamhet och det inte annars finns något hinder för att tillstånd ska beviljas.

Denna paragraf tillämpas inte om de i 1 mom. avsedda naturvärdena har beaktats i en lagakraftvunnen landskapsplan eller i en lagakraftvunnen generalplan med rättsverkningar och verksamheten placeras på ett område som reserverats för den i planen.

Trots 1 mom. får torvutvinning förläggas till myrar vars naturtillstånd har förändrats betydligt till följd av utdikning. Vid bedömningen av förändringen i naturtillståndet ska de förändringar beaktas som skett i myrens vattenhushållning och vegetation. Närmare bestämmelser om betydliga förändringar i na-

turtillståndet utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Skyldighet att bekämpa förorening

Om verksamheten orsakar eller innebär ett överhängande hot om olägenhet för hälsan eller någon betydande annan i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd, ska verksamhetsutövaren utan dröjsmål vidta behövliga åtgärder för att förebygga och hindra förorening eller risk för förorening eller, om förorening redan har skett, minimera den så långt möjligt. Om verksamhetsutövaren upptäcker att verksamheten inte uppfyller de krav som föreskrivs eller bestäms i eller med stöd av denna lag, ska verksamhetsutövaren även i övrigt utan dröjsmål vidta behövliga åtgärder för att iakttä kraven.

15 §

Beredskapskyldighet

Den som utövar tillståndspliktig verksamhet ska ha beredskap att hindra olyckor och andra exceptionella situationer och att begränsa de skadliga konsekvenserna av dem för hälsan och miljön.

I detta syfte ska en verksamhetsutövare vars miljö tillstånd beviljas av den statliga tillståndsmyndigheten, utifrån en riskbedömning utarbeta en beredskapsplan, reservera behövliga anordningar och annan utrustning, utarbeta instruktioner, testa anordningarna och utrustningen samt öva åtgärder inför eventuella olyckor och andra exceptionella situationer (*beredskapskyldighet*). Verksamhetens karaktär är avgörande för vad planen ska innehålla och hur omfattande och detaljerad den ska vara. En beredskapsplan behöver dock inte utarbetas, om tillsynsmyndigheten bedömer att verksamheten, dess konsekvenser och dess risker inte kräver att en sådan utarbetas. En beredskapsplan behöver inte heller utarbetas till den del en motsvarande plan har utarbetats med stöd av lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier

och explosiva varor (390/2005), räddningslagen (379/2011), gruvlagen (621/2011) eller någon annan lag och inte heller i fråga om djurstallars verksamhet.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanens innehåll får utfärdas genom förordning av statsrådet.

16 §

Förbud mot förorening av mark

På eller i marken får inte lämnas eller släppas ut avfall eller andra ämnen eller organismer eller mikroorganismer som försämrar markkvaliteten på så sätt att det kan medföra risk eller olägenhet för hälsan eller miljön, avsevärd minskning av trivselen eller annan därmed jämförbar kränkning av allmänt eller enskilt intresse (*förbud mot förorening av mark*).

17 §

Förbud mot förorening av grundvatten

Ämnen, energi eller mikroorganismer får inte deponeras på, släppas ut på eller ledas till ett sådant ställe eller behandlas på ett sådant sätt att

1) en kvalitetsförändring i grundvattnet på ett viktigt eller annat för vattenförsörjningen lämpligt grundvattenområde kan orsaka risk eller olägenhet för hälsan eller miljön eller grundvattnets kvalitet på något annat sätt väsentligt kan försämrats,

2) en kvalitetsförändring i grundvattnet på någon annans fastighet kan orsaka risk eller olägenhet för hälsan eller miljön eller göra grundvattnet obrukbart för något ändamål som det skulle kunna användas för, eller

3) åtgärden genom påverkan på grundvattnets kvalitet annars kan kränka allmänt eller någon annans enskilda intresse (*förbud mot förorening av grundvatten*).

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om sådana i 1 mom. avsedda ämnen som är farliga för miljön och hälsan och som det är förbjudet att direkt eller indirekt släppa ut i grundvattnet.

18 §

Särskilda förbud som gäller havet

Inom Finlands territorium, insjöområden, territorialvatten eller ekonomiska zon får det inte vidtas åtgärder som kan orsaka i havsskyddslagen avsedd havsförorening utanför Finlands ekonomiska zon.

I Finlands territorialvatten eller ekonomiska zon får avfall eller andra ämnen i sänknings syfte eller annat bortskaffnings syfte inte dumpas från finska eller utländska fartyg, från fordon på isen, från luftfartyg eller från i 4 § 2 punkten i havsskyddslagen avsedda havstekniska enheter, inte heller får fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg sänkas eller överges, med beaktande av vad som i 7 § 3 mom. i havsskyddslagen föreskrivs om motsvarande åtgärder utanför den ekonomiska zonen. Detsamma gäller utstjälpning i havet från stranden av ämnen i sänkings- eller bortskaffningssyfte.

Det förbud som avses i 2 mom. gäller inte utstjälpning av snö i havet. Bestämmelser om placering av muddermassa i vattenområden finns i vattenlagen.

19 §

Särskilda skyldigheter vid användning av kemikalier

Kemikalier får i tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet inte användas på ett sätt som orsakar sådan betydande risk för förorening av miljön som avses i denna lag. Bestämmelser om sanering av mark och grundvatten finns i 14 kap.

I syfte att förebygga och hindra förorening av miljön som orsakas av kemikalier ska den som utövar tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet, när det rimligen är möjligt, bland de alternativ som står till buds välja den kemikalie eller metod som orsakar minst risk för förorening av miljön.

Bestämmelser om hantering och upplagring av kemikalier finns också i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor, och bestämmelser om konsumentvarors säkerhet finns i konsument-säkerhetslagen (920/2011).

20 §

Allmänna principer för verksamhet som medför risk för förorening av miljön

Inom verksamhet som medför risk för förorening av miljön gäller följande principer:

1) av verksamhetens art påkallad försiktighet och aktsamhet ska iaktas för att hindra förorening av miljön, och dessutom ska hänsyn tas till sannolikheten för att verksamheten medför risk för förorening, olycksrisken samt vilka möjligheter det finns att förhindra olyckor och begränsa deras verkningar (*försiktighets- och aktsamhetsprincipen*),

2) i syfte att hindra förorening av miljön ska ändamålsenliga och kostnadseffektiva åtgärds kombinationer tillämpas (*principen om bästa praxis från miljösynpunkt*).

3 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

21 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska inom sitt område styra och främja skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, övervaka att bestämmelserna iaktas samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag enligt vad som föreskrivs i lagen om närings-, trafik- och miljöcentralerna (897/2009) och det som föreskrivs med stöd av den. Närings-, trafik- och miljöcentralen stöder i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens verksamhet.

Regionförvaltningsverket är *statlig miljö-tillståndsmyndighet* i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009) och det som föreskrivs med stöd av den. Regionförvaltningsverket stöder

i ärenden som hör till dess behörighetsområde den kommunala miljövårdsmyndighetens verksamhet.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, nedan *ozonförordningen*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser, nedan *F-gasförordningen*. Dessutom sköter Finlands miljöcentral godkännandeuppdrag som avses i 209 § 2 mom. samt handhar och utvecklar informationsutbytet om bästa tillgängliga teknik, följer utvecklingen inom bästa tillgängliga teknik och informerar om den.

Säkerhets- och kemikalieverket är behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.

22 §

Den kommunala miljövårdsmyndigheten

Den i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljövårdsmyndigheten ska sköta de tillstånds- och tillsynsuppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunen, samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

Bestämmelser om den kommunala miljövårdsmyndighetens rätt att överföra sin behörighet enligt denna lag till en tjänsteinnehavare finns i 7 § i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning.

23 §

Allmänna tillsynsmyndigheter

Allmänna tillsynsmyndigheter enligt denna lag är närings-, trafik- och miljöcentralen (*statlig tillsynsmyndighet*) och den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Närings-, trafik- och miljöcentralen över-

vakar efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den också till den del det är fråga om tillsyn över efterlevnaden av de föreskrivna verksamhetskrav som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) nr 73/2009.

Den statliga tillsynsmyndigheten ska underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten om brister som den statliga tillsynsmyndigheten upptäcker i samband med tillsynen för eventuella åtgärder som ligger inom den kommunala miljövårdsmyndighetens behörighet. På motsvarande sätt ska den kommunala miljövårdsmyndigheten underrätta den statliga tillsynsmyndigheten om brister som den kommunala miljövårdsmyndigheten upptäcker vid tillsynen.

Närmare bestämmelser om tillsynen och om samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

24 §

Övriga tillsynsmyndigheter

Säkerhets- och kemikalieverket övervakar tillsammans med de allmänna tillsynsmyndigheterna efterlevnaden av en i 216 § avsedd statsrådsförordning om produkter som innehåller organiska lösningsmedel.

De tillsynsmyndigheter som avses i konsument säkerhetslagen och arbetarskyddsmyndigheterna övervakar inom sitt behörighetsområde efterlevnaden av statsrådsförordningar som utfärdats med stöd av 217 § 2 mom. 1 punkten. De kommunala hälsoskyddsmyndigheterna, de i konsument säkerhetslagen avsedda tillsynsmyndigheterna och livmedelstillsynsmyndigheterna övervakar inom sitt behörighetsområde efterlevnaden av den statsrådsförordning som utfärdats med stöd av bestämmelserna i 17 kap.

Tullen och gränsbevakningsväsendet övervakar, vardera inom sitt behörighetsområde, efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

25 §

Expertmyndigheter och sakkunniginrättningar

Statliga myndigheter och forskningsinstitut kan fungera som expertmyndigheter eller sakkunniginrättningar enligt denna lag genom att ge utlåtanden och utföra undersökningar och utredningar för de myndigheter som anges i denna lag. Miljöministeriet kan utse en sakkunniginrättning till nationellt referenslaboratorium i miljöfrågor. Närmare bestämmelser om expertmyndigheter och sakkunniginrättningar samt om deras uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

26 §

Myndigheter och inrättningar vid typgodkännande

Trafiksäkerhetsverket och Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi är godkännandemyndigheter vid typgodkännande enligt 217 § 2 mom. Miljöministeriet kan utse en annan myndighet eller ett annat organ som stöd för godkännandemyndigheten. Närmare bestämmelser om godkännandemyndigheternas uppgifter och om de organ som kan utses som stöd för dem utfärdas genom förordning av statsrådet.

Miljöministeriet kan utse en inrättning eller ett organ som avses i 25 § eller en annan inrättning eller ett annat organ som uppfyller kraven till besiktningsorgan eller motsvarande inrättning i samband med typgodkännande. Inrättningen kan anlita utomstående testnings- och besiktningstjänster och andra tjänster. Inrättningen eller den utomstående tjänsteleverantören ska utöver vad som föreskrivs annanstans uppfylla följande krav:

1) varken inrättningen eller någon som hör till dess personal är den som har planerat, tillverkat, marknadsfört eller anskaffat arbetsmaskinen eller anordningen och är inte heller ansvarig för installationen eller underhållet av den och företräder inte heller de ovan avsedda parterna, och opartiskheten kan inte anses ha blivit äventyrad av något annat särskilt skäl,

2) inrättningen har, om den inte är ett

statligt ämbetsverk eller en statlig inrättning, en med hänsyn till verksamhetens omfattning och art tillräcklig ansvarsförsäkring för ersätande av skador som verksamheten medför.

Miljöministeriet kan återkalla sitt beslut att utse inrättningen, om inrättningen inte uppfyller kraven enligt 2 mom.

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på personer som är anställda vid en inrättning som avses i 2 mom., när de sköter uppgifter enligt denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

4 kap.

När miljötillstånd behövs samt tillståndsmyndigheternas behörighet

27 §

Allmän tillståndsplikt

För sådan verksamhet som medför risk för förorening av miljön och som anges i tabell 1 i bilaga 1 (*direktivanläggning*) och i tabell 2 i bilaga 1 krävs tillstånd (*miljötillstånd*).

Miljötillstånd krävs dessutom för

1) verksamhet som kan orsaka förorening av vattendrag, när det inte är fråga om ett projekt som är tillståndspliktigt enligt vattenlagen,

2) avledande av avloppsvatten som kan orsaka förorening av ett dike, en källa eller en i 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen avsedd rännil,

3) verksamhet som kan utsätta omgivningen för sådant oskäligt besvär som avses i 17 § 1 mom. i lagen angående vissa grannlagsförhållanden (26/1920).

28 §

Tillståndsplikt i grundvattenområden

Miljötillstånd krävs för verksamhet vid sådana asfaltstationer, energiproducerande anläggningar och distributionsstationer som avses i bilaga 2, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde.

Om inte något annat följer av 1 mom. krävs miljötillstånd för verksamhet som avses

i bilaga 1 och 2, men som är av mindre omfattning än den, och för verksamhet vid kemiska tvättinrättningar som avses i bilaga 2, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde och verksamheten kan medföra risk för förorening av grundvattnet.

29 §

Väsentlig ändring av tillståndspliktig verksamhet

När det gäller verksamhet som har miljö-tillstånd krävs det tillstånd för ändringar som ökar utsläppen eller deras konsekvenser och för andra väsentliga ändringar av verksamheten. Sådant tillstånd behövs dock inte om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och miljö-tillståndet inte behöver ses över på grund av ändringen av verksamheten. En ändring av verksamheten är alltid väsentlig om den leder till att verksamheten motsvarar verksamheten vid en direktivanläggning.

Närmare bestämmelser om vad som ska anses utgöra väsentlig ändring får utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 §

Tillståndsplikt för registreringspliktig verksamhet

Miljö-tillstånd för registreringspliktig verksamhet enligt bilaga 2 krävs endast om

1) verksamheten är en del av verksamheten vid en direktivanläggning,

2) verksamheten kan medföra konsekvenser som avses i 27 § 2 mom.,

3) verksamheten är tillståndspliktig enligt 28 §.

Bestämmelser om registrering av verksamheten när miljö-tillstånd inte krävs finns i 116 §.

31 §

Undantag från tillståndsplikten vid verksamhet av försöksnatur

Miljö-tillstånd behövs inte för sådan kortvarig verksamhet av försöksnatur vars syfte

är att testa ny teknik, råvaror eller bränslen, tillverknings- eller förbränningsmetoder eller en reningsanordning eller att i en anläggning eller yrkesmässigt behandla avfall, om detta sker i syfte att klarlägga verksamhetens konsekvenser, användbarhet eller någon annan jämförbar omständighet. Bestämmelser om anmälan om sådan verksamhet finns i 119 §.

Om verksamhet av försöksnatur kan medföra följder som avses i 27 § 2 mom., krävs det dock miljö-tillstånd för verksamheten.

32 §

Undantag från tillståndsplikten för vissa verksamheter som avser avfallsbehandling

För sådan yrkesmässig behandling av avfall eller behandling av avfall i en anläggning som avses i tabell 2 punkt 13 i bilaga 1 behövs det inte miljö-tillstånd med stöd av den punkten, när det är fråga om att

1) avfall från jord- och skogsbruket som består av för miljön och hälsan oskadliga naturmaterial används inom jord- och skogsbruket,

2) avloppsslam, slam från slamavskiljare, slam från slutna tankar eller avfall från torrttoaletter som behandlats så att det blivit oskadligt eller oskadlig aska eller oskadlig slagg återvinns och används i enlighet med lagen om gödsel-fabrikat (539/2006),

3) vegetabiliskt avfall från jord- och skogsbruket som består av för miljön och hälsan oskadliga naturmaterial återvinns inom energiproduktion,

4) utvinningsavfall från torrvutvinning eller sådant inert avfall eller sådan icke-förorenad jord som uppkommer vid annan utvinning behandlas i enlighet med en plan för hantering av utvinningsavfall i samband med verksamheten i fråga på något annat sätt än genom deponering av avfallet på en sådan deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka.

Miljö-tillstånd behövs inte heller för annan i tabell 2 punkt 13 i bilaga 1 avsedd återvinning av avfall eller för bortskaffande av annat avfall än farligt avfall på den plats där det uppkommit, om bestämmelser om miljö-skyddskraven för dessa verksamheter har utfärdats genom förordning av statsrådet med

stöd av 10 § i denna lag eller 14 § i avfallslagen. Bestämmelser om registrering av sådan verksamhet finns i 116 § i denna lag. Om verksamheten har miljötillstånd när statsrådsförordningen blir tillämplig, upphör miljötillståndet att gälla.

33 §

Undantag från tillståndsplikten för verksamheter inom försvarsmakten

Miljötillstånd behövs inte för försvarsmaktens tillfälliga flygplatser, hamnar, upplag, distributionsplatser för bränsle, skjutbanor eller för annan motsvarande tillfällig verksamhet.

34 §

Behörig tillståndsmyndighet

Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska avgöra en ansökan om miljötillstånd, om

1) verksamheten kan ha betydande miljökonsekvenser eller det annars, med hänsyn till verksamhetens art eller natur, är motiverat att den statliga miljötillståndsmyndigheten avgör ärendet,

2) miljökonsekvenserna av annan verksamhet än sådan som avses i 1 punkten i betydande omfattning kan komma att beröra ett större område än den kommun där verksamheten ska placeras,

3) verksamheten utöver miljötillstånd kräver tillstånd enligt 3 kap. i vattenlagen, upplåtande av annan nyttjanderätt enligt vattenlagen än nyttjanderätt för utloppsledning eller upplåtande av nyttjanderätt enligt 68 och 69 § i denna lag, och tillståndsansökningarna ska behandlas gemensamt i enlighet med 47 §,

4) tillståndet krävs med stöd av 27 § 2 mom. 1 punkten.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten avgör andra tillståndsansökningar än sådana som avses i 1 mom. Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska dock avgöra ansökan om miljötillstånd, om

1) verksamheten är belägen på flera miljöförvaltningsmyndigheters verksamhetsområde,

2) det är fråga om verksamhet som är avsedd för militära ändamål,

3) ett i 136 § avsett ärende som gäller sanering av mark eller grundvatten ska avgöras i samband med tillståndsärendet, och behörigheten i ärenden enligt den paragrafen inte har överförts till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om tillståndsärenden som gäller verksamheter som är placerade inom samma verksamhetsområde delvis ligger inom den statliga miljötillståndsmyndigheten behörighet och delvis inom den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten behörighet, och tillstånd för verksamheterna ska sökas enligt vad som föreskrivs i 41 §, ska tillståndsärendet avgöras av den statliga miljötillståndsmyndigheten.

Närmare bestämmelser om de verksamheter enligt 1 mom. 1 och 2 punkten som omfattas av den statliga miljötillståndsmyndigheten behörighet utfärdas genom förordning av statsrådet.

35 §

Tillståndsmyndighet vid ändringar i verksamheten

Tillståndsansökningar som gäller ändringar i verksamheten avgörs av den myndighet som är behörig att avgöra ansökningar om tillstånd för en motsvarande ny verksamhet.

36 §

Överföring av tillståndsärenden

Om en tillståndsansökan har anhängiggjorts hos den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och det i samband med utredningen av ärendet framgår att verksamheten kan orsaka förorening av vattendrag, ska ärendet överföras till den statliga miljötillståndsmyndigheten för avgörande.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan i enskilda fall överföra avgörandet av ett tillståndsärende i vilket den har beslutanderätt till den statliga miljötillståndsmyndigheten, om ärendet kräver sådan sakkunskap som inte kan fås i kommunen eller om det av särskilda skäl som gäller verksamhetens placering eller natur är ändamålsenligt att ärendet behandlas av den statliga miljötillståndsmyndigheten.

37 §

Tillståndsmyndighetens lokala behörighet

En tillståndsansökan avgörs av den enligt 34 § behöriga tillståndsmyndighet inom vars verksamhetsområde verksamheten placeras. Om verksamheten är placerad inom verksamhetsområdet för fler än en statlig miljötillståndsmyndighet, ska tillståndsansökan avgöras av den myndighet inom vars verksamhetsområde merparten av den verksamhet som orsakar utsläpp är placerad.

Om fiskerihushållningsvillkor som ingår i tillstånden för flera verksamheter som belastar samma vattendrag ska ses över samtidigt och det är ändamålsenligt att besluta om dem som en helhet, ska ärendena avgöras av den statliga miljötillståndsmyndighet som är behörig enligt 1 mom.

38 §

Överföring av behörighet i tillståndsärenden från den statliga miljötillståndsmyndigheten till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört den statliga miljötillståndsmyndigheten och den statliga tillsynsmyndigheten besluta att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska vara behörig myndighet i tillståndsärenden som gäller verksamheter enligt tabell 2 i bilaga 1. Beslutet kan begränsas till att gälla endast en del av de ovannämnda verksamheterna. Behörigheten får dock inte överföras i tillståndsärenden som gäller torvutvinning, gruvsdrift, maskinell guldgrävning, anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler, flygplatser, hamnar, kärnkraftverk, avfallsförbrännings- eller samförbränningsanläggningar eller verksamhet inom försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid den statliga miljötillståndsmyndigheten före beslutet om överföring av behörigheten slutförs vid den statliga miljötillståndsmyndigheten.

En förutsättning för överföring av behörighet är att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har tillräcklig sakkunskap för en ändamålsenlig skötsel av uppgiften och att man

genom överföringen kan göra verksamheten effektivare eller åstadkomma en balanserad arbetsfördelning mellan olika myndigheter. Behörigheten kan överföras för viss tid eller tills vidare. Beslutet kan ändras om förutsättningarna för överföring av behörighet inte längre finns. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten innan tidsfristen för överföring av behörighet har gått ut eller före ändring av ett beslut som gäller behörighet slutförs vid den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

5 kap.

Tillståndsöverförandet

39 §

Tillståndsansökan

Tillståndsansökan ska lämnas till den behöriga tillståndsmyndigheten skriftligen. Ytterligare exemplar av ansökningshandlingarna ska lämnas in på myndighetens begäran, om det behövs för kungörande av ärendet eller begäran om utlåtanden. Ansökningar till den statliga miljötillståndsmyndigheten ska dessutom lämnas in elektroniskt, om myndigheten inte har godkänt något annat.

Till ansökan ska det fogas för tillståndsprövningen behövlig utredning om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna och om andra relevanta omständigheter. Om ansökan gäller verksamhet som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994), ska det till ansökan före beslutsfattandet fogas en sådan miljökonsekvensbeskrivning som avses i den lagen samt kontaktmyndighetens utlåtande om miljökonsekvensbedömningen. Till ansökan ska det dessutom vid behov fogas en sådan bedömning som avses i 65 § i naturvårdslagen (1096/1996).

Den som upprättar ansökan ska ha tillräcklig sakkunskap. Av ansökan ska det vid behov framgå på vilket material och på vilken beräknings-, undersöknings- eller bedömningsmetod de uppgifter som lämnats grundar sig.

Närmare bestämmelser om ansökans inne-

håll, om elektronisk ansökan och om utredningar som behövs för tillståndsprövningen och som ska fogas till ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

40 §

Komplettering av ansökan

Om ansökan är bristfällig eller om särskild utredning krävs för att ärendet ska kunna avgöras, ska sökanden ges tillfälle att komplettera ansökan inom den tid som myndigheten bestämmer. Om ansökan inte kompletteras inom utsatt tid, kan ärendet lämnas utan prövning.

Om avgörandet av ärendet är av betydelse för allmänintresset eller om vägande skäl kräver det, kan sökanden åläggas att komplettera ansökan eller inhämta den utredning som behövs för avgörandet vid äventyr att utredningen inhämtas på sökandens bekostnad.

41 §

Ansökan om tillstånd för verksamheter som är placerade inom samma verksamhetsområde

Om det finns ett sådant tekniskt och funktionellt samband mellan flera tillståndspliktiga verksamheter inom samma verksamhetsområde att det finns ett behov av att granska deras miljökonsekvenser eller avfallshandling tillsammans, ska tillstånd för verksamheterna sökas samtidigt med olika tillståndsansökningar eller gemensamt med en enda tillståndsansökan. Tillstånd kan dock sökas separat, om ansökan inte föranleder ändringar i det giltiga tillståndet för de andra verksamheterna.

42 §

Utlåtanden

Tillståndsmyndigheten ska begära utlåtande om ansökan av

1) de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna i de kommuner där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda,

2) hälsoskyddsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad,

3) myndigheter som bevakar ett allmänt intresse i ärendet,

4) sametinget, om den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda på samernas hembygdsområde, och av skoltarnas bystämma, om miljökonsekvenserna kan uppträda på det skoltområde som avses i skollagen (253/1995),

5) andra med tanke på tillståndsprövningen behövliga aktörer.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska den statliga miljöförvaltningsmyndigheten begära utlåtande av den statliga tillsynsmyndigheten, av den kommun där den i ansökan avsedda verksamheten är placerad och vid behov av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Tillståndsmyndigheten kan även inhämta andra behövliga utredningar i saken.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om de aktörer vars utlåtande ska begäras.

43 §

Anmärkningar och åsikter

Innan tillståndsmyndigheten avgör ett ärende ska den ge dem vilkas rätt eller fördel saken kan beröra (parterna) tillfälle att framställa anmärkningar med anledning av tillståndsärendet.

Andra än parterna ska ges tillfälle att framföra sin åsikt.

Bestämmelser om hörande finns dessutom i förvaltningslagen (434/2003).

44 §

Information om tillståndsansökan

Tillståndsmyndigheten ska informera om en tillståndsansökan genom att under minst 30 dagar kungöra den på anslagstavlor i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten på det sätt som föreskrivs i lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Kungörelsen ska också offentliggöras på tillståndsmyndighetens webbplats och får då trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen

om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) innehålla verksamhetsutövarens namn och uppgifter om var verksamheten ska placeras. Offentliggörandet av kungörelsen ska annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödig. Kungörelsen ska delges separat de parter som saken särskilt berör.

Ansökningshandlingarna ska hållas framlagda i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten åtminstone så länge kungörelsetiden varar. Dessutom ska den statliga miljötillståndsmyndigheten på sin webbplats offentliggöra ett för allmänheten avsett sammandrag av tillståndsansökan och, i den mån det är möjligt, det övriga centrala innehållet i ansökan. Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska i den mån det är möjligt på sin webbplats informera om innehållet i ansökan. Ansökan får trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet innehålla verksamhetsutövarens namn och uppgifter om var verksamheten ska placeras, om ansökan finns tillgänglig i datanätet endast den tid som behövs för effektiv information.

När det gäller att delge information till ett icke konstituerat delägarlag för en samfällighet tillämpas 11 kap. 11 § 2 mom. i vattenlagen.

Närmare bestämmelser om kungörelse och offentliggörande av kungörelse samt om annat lämnande av information om tillståndsansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

45 §

Främjande av elektronisk information

Var och en har rätt att på begäran få information om miljötillståndsärenden som inletts inom ett visst område genom elektroniska meddelanden i den mån det är möjligt att i myndighetens informationssystem ta emot sådana förfrågningar och skicka automatiska meddelanden.

46 §

Samtidig behandling av tillståndsärenden för olika verksamheter

Om olika verksamheter som medför risk för förorening av miljön har en från tillståndsprövningens synpunkt avsevärd samfällad effekt och miljötillståndsärendena som gäller dessa verksamheter är anhängiga hos samma tillståndsmyndighet, ska ärendena behandlas och avgöras samtidigt, om detta inte av grundad anledning ska anses vara onödigt.

Om tillståndsärendet som gäller verksamheter som avses i 41 § har inletts med olika tillståndsansökningar, ska ansökningarna vid behov behandlas och avgöras samtidigt med beaktande av den helhet som verksamheterna bildar.

47 §

Gemensam behandling av ansökningar enligt vattenlagen och miljötillståndsansökningar

En miljötillståndsansökan som gäller verksamhet som medför risk för förorening av vatten samt en för samma verksamhet gjord tillståndsansökan enligt vattenlagen och en ansökan om nyttjanderätt som avses i 34 § 1 mom. 3 punkten i denna lag ska behandlas tillsammans och avgöras genom samma beslut, om detta inte av särskilda skäl ska anses vara onödigt. Gemensam behandling behövs inte om verksamheten utöver miljötillstånd endast kräver tillstånd enligt 4 kap. i vattenlagen till uttag av vatten och det inte finns något direkt vattenhushållningssamband mellan uttaget av vatten och återutsläppandet av vattnet i vattendraget.

Om det vid behandlingen av ett tillståndsärende framgår att det för verksamheten behövs tillstånd också enligt vattenlagen, ska sökanden inom en av tillståndsmyndigheten utsatt skälig tid lämna in en tillståndsansökan enligt vattenlagen. I annat fall lämnas den tillståndsansökan som är anhängig utan prövning.

De ärenden som avses i 1 mom. ska behandlas enligt det förfarande som anges i vattenlagen, med beaktande av vad som i denna lag eller med stöd av den föreskrivs om tillståndsansökans och beslutets innehåll. Ansö-

kan om miljötillstånd ska dock lämnas in elektroniskt och myndigheten ska informera om tillståndsansökan och beslutet på sin webbplats på det sätt som föreskrivs i denna lag.

Behövliga undantag från de skyddsområdesbestämmelser som avses i 4 kap. 12 § i vattenlagen ska avgöras genom samma beslut som det anhängiga miljötillståndsärendet.

6 kap.

Tillståndsprovning och tillståndsvillkor

48 §

Grunderna för tillståndsprovning

Tillståndsmyndigheten ska pröva förutsättningarna för beviljande av miljötillstånd och beakta utlåtandena och anmärkningarna och åsikterna i ärendet. Tillståndsmyndigheten ska också i övrigt beakta vad som föreskrivs om bevakande av allmänt eller enskilt intresse.

Miljötillstånd ska beviljas om verksamheten uppfyller de krav som ställs i denna lag och i avfallslagen samt i de bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem.

Vid avgörandet av ett tillståndsärende ska naturvårdslagen och vad som föreskrivs med stöd av den iakttas.

Tillståndsansökningar som gäller väsentlig ändring av verksamheten ska avgöras så att provningen omfattar de delar av verksamheten som kan påverkas av den väsentliga ändringen samt de konsekvenser och risker för miljön som ändringen kan orsaka.

49 §

Förutsättningarna för beviljande av tillstånd

För att miljötillstånd ska kunna beviljas krävs det att verksamheten, med beaktande av tillståndsvillkoren och verksamhetens placering, inte i sig eller tillsammans med andra verksamheter

- 1) medför olägenhet för hälsan,
- 2) medför någon betydande annan i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd, eller risk för sådan,
- 3) har konsekvenser som är förbjudna enligt 16—18 §,
- 4) leder till försämring av speciella natur-

förhållanden eller äventyrar vattenförsörjningen eller någon annan från allmän synpunkt viktig användningsmöjlighet inom det område som påverkas av verksamheten,

5) medför sådant oskäligt besvär som avses i 17 § 1 mom. i lagen angående vissa grannelagsförhållanden,

6) medför väsentlig försämring i förutsättningarna att på samernas hembygdsområde bedriva traditionella samenäringar eller annars bevara och utveckla samekulturen eller väsentlig försämring i skolternas levnadsförhållanden eller möjligheter att bedriva i skoltlagen avsedda naturnäringar på skoltområdet.

50 §

Undantag från förutsättningarna för beviljande av tillstånd i fråga om försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet

Om försvarsmaktens användning av tunga vapen eller sprängämnen eller gränsbevakningsväsendets motsvarande verksamhet kräver miljötillstånd, får i behövlig omfattning undantag medges från de i 49 § avsedda förutsättningar för beviljande av tillstånd som avser buller och skakningar samt risk för förorening av mark, grundvatten eller hav, om det med tanke på försvarets verksamhetsbetingelser är nödvändigt att placera verksamheten på området. Genom planering av verksamheten och tillståndsvillkor ska det då säkerställas att

- 1) bullerområdet och bullerbelastningen nattetid begränsas till vad som är oundvikligt,
- 2) spridningen av skadliga ämnen från ett skjutområde inte utanför området har följd som är förbjudna enligt 16 eller 17 §,
- 3) verksamheten inte orsakar betydande förorening av miljön eller risk för sådan.

Om en flygplats som används för militär luftfart eller för gränsbevakningsväsendets lagstadgade uppgifter inte på grund av buller uppfyller förutsättningarna för beviljande av tillstånd enligt 49 §, får i behövlig omfattning undantag medges från dem, om den särskilda karaktären av militär luftfart eller gränsbevakningsväsendets luftfart kräver det och användningen av flygplatsen är motiverad med tanke på rikets säkerhet eller utförandet av gränsbevakningsväsendets lagstadgade upp-

gifter. Vid bedömningen av de störningar som verksamheten ger upphov till beaktas inte störningar som orsakas av utförandet av uppgifter enligt 2 § 1 mom. 1 punkten underpunkterna a och b samt 2 punkten i lagen om försvarsmakten (551/2007).

Om miljötillståndsärendet gäller en flygplats som i betydande omfattning används för civil och militär luftfart, ska den civila verksamheten och den militära verksamheten bedömas separat vid tillståndsprövningen, och tillståndsvillkoren utarbetas separat för försvarsmakten, för gränsbevakningsväsendet och för trafikflygplatsens eller flygplatsens operatör.

51 §

Inverkan av vissa planer och program

Vid bedömningen av om konsekvenserna är betydande i enlighet med 49 § 1 mom. 2 punkten ska hänsyn tas till vad som nämns om de omständigheter som berör vattnens och den marina miljös status och användning inom det område som påverkas av verksamheten i den förvaltningsplan eller havsförvaltningsplan som avses i lagen om vattenförvaltningsplan och havsvårdsförvaltningen (1299/2004). Vid bedömningen av platsens lämplighet enligt 11 § 2 mom. samt i de tillståndsvillkor som behövs för att förebygga olyckor ska hänsyn tas till vad som sägs i den riskhanteringsplan enligt lagen om hantering av översvämningensrisker (620/2010) som avser platsen för verksamheten och det område som påverkas av verksamheten. I tillståndet ska dessutom de planer och program som avses i 204 § i denna lag beaktas i behövlig utsträckning.

I ett tillstånd som gäller en tillståndspliktig behandlingsanläggning eller behandlingsplats för avfall ska de regionala avfallsplaner som avses i 88 § i avfallslagen beaktas.

52 §

Tillståndsvillkor om hindrande av förorening

Ett miljötillstånd ska förenas med behövliga villkor om

- 1) utsläpp, utsläppsgränsvärden, förebyg-

gande och begränsning av utsläpp samt utsläppsstället,

- 2) förebyggande och hindrande av förorening av mark och grundvatten,

- 3) avfall samt om minskning av avfallets mängd och skadlighet,

- 4) åtgärder vid störningar och i andra exceptionella situationer,

- 5) istandsättning av områden och hindrande av utsläpp efter avslutad verksamhet och andra åtgärder efter avslutad verksamhet,

- 6) andra åtgärder för att förebygga eller minska förorening av miljön och risken för sådan.

Om det på grund av verksamhetens natur inom annan verksamhet än industriell verksamhet eller energiproduktion, genom villkor som avses i 1 mom., inte är möjligt att i tillräcklig utsträckning hindra eller minska miljöolägenheter, kan tillståndet förenas med behövliga villkor om produktionskapacitet, produktionsenergi och inom produktionen förekommande födoämnen.

När tillståndsvillkoren meddelas ska hänsyn tas till verksamhetens natur, egenskaperna hos det område där verksamhetens konsekvenser uppträder, verksamhetens sammanbundna miljöpåverkan, den betydelse som åtgärderna för att hindra förorening har för miljön som helhet samt de tekniska och ekonomiska förutsättningarna att genomföra åtgärderna. Tillståndsvillkor som gäller utsläppsgränsvärden samt hindrande och begränsning av utsläpp ska vara baserade på bästa tillgängliga teknik. I tillståndsvillkoren får verksamhetsutövaren dock inte åläggas att använda endast en viss teknik. Dessutom ska vid behov energi- och materialanvändningens effektivitet och beredskapen att förebygga olyckor och begränsa verkningarna av sådana beaktas.

53 §

Bedömning av bästa tillgängliga teknik

Vid bedömning av innehållet i bästa tillgängliga teknik ska hänsyn tas till

- 1) minskning av avfallsmängden och avfallets skadlighet,

- 2) möjligheten att återanvända och återvinna ämnen som används och avfall som uppkommit vid produktionen,

3) farligheten hos de ämnen som används vid produktionen samt möjligheterna att använda ämnen som är mindre skadliga än tidigare,

4) utsläppens art, mängd och verkningar,

5) arten och förbrukningen i fråga om råvaror,

6) energianvändningens effektivitet,

7) förebyggandet av risker i samband med verksamheten och olycksrisker samt förhindrandet av följder av olyckor,

8) den tid som krävs för ibrukttagande av bästa tillgängliga teknik och betydelsen av den planerade tidpunkten för inledande av verksamheten samt de kostnader och den nytta som uppkommer vid förebyggandet och begränsningen av utsläpp,

9) miljökonsekvenserna,

10) produktionsmetoder och metoder för utsläppshantering som används i industriell skala,

11) kunskapsutvecklingen i fråga om teknik och naturvetenskaper,

12) uppgifter om bästa tillgängliga teknik som publiceras av Europeiska kommissionen och internationella organ.

54 §

Villkor om särskild utredning

I miljötillståndet kan verksamhetsutövaren åläggas att göra en särskild utredning för att klarlägga den förorening av miljön eller risk för förorening av miljön som verksamheten medför, om det för tillståndsprövningen inte har kunnat lämnas detaljerade uppgifter om utsläppen, avfallet eller verksamhetens konsekvenser.

Utredningen ska lämnas in till tillståndsmyndigheten inom den tid som anges i tillståndet. Verksamhetsutövaren ska ges tillräcklig tid att göra utredningen. Bestämmelser om ändring av tillstånd på basis av en utredning finns i 90 §.

55 §

Villkor om växthusgasutsläpp

Tillämpas lagen om utsläppshandel (311/2011) på verksamheten, får det i miljö-

tillståndet inte meddelas utsläppsgränsvärdet för de växthusgasutsläpp som avses i 2 § i lagen om utsläppshandel, om inte de behövs för att förebygga och hindra betydande lokal förorening av miljön.

56 §

Villkor om koldioxidavskiljning

Ett miljötillstånd som gäller avskiljning av koldioxid ska förenas med behövliga villkor för efterlevnaden av bestämmelserna om koldioxidströmmar i 5 och 6 § i lagen om avskiljning och lagring av koldioxid (416/2012).

57 §

Fiskerihushållningsvillkor

Om utsläpp av avloppsvatten eller andra ämnen kan orsaka skada på fiskbeståndet eller fisket, ska miljötillståndet förenas med behövliga villkor om fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift enligt 3 kap. 14 § i vattenlagen. På villkoren tillämpas 3 kap. 14, 15 och 22 § i vattenlagen.

58 §

Villkor om avfall och avfallshantering

Ett miljötillstånd ska förenas med behövliga villkor om avfall och avfallshantering för iakttagande av avfallslagen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Tillståndet ska vid behov förenas med villkor om att sådant blandat kommunalt avfall som omfattas av kommunens ansvar enligt 32 § i avfallslagen och som är avsett att återvinnas eller bortskaffas eller annat avfall som är avsett att bortskaffas ska föras till en behandlingsanläggning som avses i 19 § 2 mom. i den lagen. På verkställigheten av villkoren tillämpas denna lag.

Ett miljötillstånd som gäller behandling av avfall kan begränsas till att gälla behandling av ett visst slag av avfall. I ett tillstånd som gäller återvinning eller bortskaffande av blandat kommunalt avfall som omfattas av kommunens ansvar enligt 32 § i avfallslagen eller bortskaffande av annat avfall kan det vid

behov anges som villkor att endast avfall från ett visst område får behandlas i verksamheten.

Tillståndsmyndigheten får i miljötillståndet meddela ett villkor som avviker från kravet i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 14 § i avfallslagen på de grunder som där anges. Villkoret får också meddelas med anledning av en särskild ansökan, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs om behandlingen av en tillståndsansökan.

59 §

Säkerhet för avfallsbehandlingsverksamhet

Den som bedriver avfallsbehandling ska ställa säkerhet för att garantera en adekvat avfallshantering, uppföljning, kontroll och åtgärder som behövs när verksamheten avslutas eller efter avslutad verksamhet. Säkerhet behöver inte krävas av den som bedriver annan verksamhet än avstjälningsplatsverksamhet, om de kostnader som avses bli täckta genom säkerheten när verksamheten avslutas är obetydliga med beaktande av avfallens mängd och beskaffenhet samt övriga omständigheter. Närmare bestämmelser om de förutsättningar under vilka säkerhet inte behöver krävas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

60 §

Säkerhetens storlek

Säkerheten ska vara tillräcklig för att de åtgärder som avses i 59 § ska kunna vidtas med beaktande av verksamhetens omfattning och natur och de villkor som meddelas för verksamheten. Säkerheten för en avstjälningsplats ska också täcka kostnaderna för uppföljning och kontroll efter det att avstjälningsplatsen lagts ned samt för behandling av lakvatten och deponigaser och övrig efterbehandling under en tid av minst 30 år, om inte verksamhetsutövaren visar att något annat räcker. Säkerheten för en deponi för utvinningsavfall ska också täcka kostnaderna för att det markområde som påverkas av deponin och som anges närmare i planen för hantering

av utvinningsavfall iståndsätts så att dess tillstånd blir tillfredsställande.

I miljötillståndet ska det bestämmas att verksamhetsutövaren höjer beloppet av säkerheten för avstjälningsplatsen, deponin för utvinningsavfall och långtidsverksamhet av annat slag på ett sådant sätt att säkerheten hela tiden så väl som möjligt motsvarar de kostnader som skulle orsakas av avslutande av verksamheten och efterbehandling vid bedömningstillfället.

Närmare bestämmelser om hur säkerheten räknas ut och utökas får utfärdas genom förordning av statsrådet. För småskaliga verksamheter kan det föreskrivas att säkerheten ska vara ett fast belopp som får vara högst 10 000 euro.

61 §

Ställande av säkerhet och säkerhetens giltighet

Ett miljötillstånd ska förenas med behövliga villkor om säkerhet enligt 59 § och om hur säkerheten ställs. Som säkerhet godkänns borgen, försäkring eller en pantsatt insättning. Den som ställer säkerheten ska vara ett kreditinstitut, en försäkringsanstalt eller något annat yrkesmässigt finansiellt institut med hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Säkerheten ska ställas till förmån för den tillsynsmyndighet som anges i miljötillståndet innan verksamheten inleds. Säkerheten för en deponi för utvinningsavfall ska ställas innan utvinningsavfall börjar deponeras på deponin.

Säkerheten ska vara giltig utan avbrott eller förnyad med jämna mellanrum i minst tre månader efter det att de åtgärder som täcks av säkerheten har vidtagits och anmälts till tillsynsmyndigheten. Om säkerhetens giltighet förnyas ska det göras innan säkerhetens giltighetstid går ut. Säkerheten för en avstjälningsplats ska vara giltig tills den kontroll och den efterbehandling av annat slag som följer efter det att avstjälningsplatsen lagts ned har upphört.

Tillståndsmyndigheten ska på ansökan frigöra en säkerhet när verksamhetsutövaren har uppfyllt sina skyldigheter. En säkerhet kan också frigöras delvis.

62 §

Uppföljnings- och kontrollvillkor

Ett miljötillstånd ska förenas med behövliga villkor om utsläppskontroll och kontroll av verksamheten samt om kontroll av miljöpåverkan och tillståndet i miljön efter avslutad verksamhet. Tillståndet ska dessutom förenas med behövliga villkor om uppföljning och kontroll av avfallshanteringen i enlighet med 120 § i avfallslagen samt om en plan för uppföljning och kontroll av avfallsbehandlingen och efterlevnaden av den.

För genomförandet av kontrollen ska det i tillståndet bestämmas om mätmetoder och mätfrekvenser. I tillståndet ska det också anges hur uppföljnings- och kontrollresultaten ska bedömas och hur de ska ges in till tillsynsmyndigheten. Verksamhetsutövaren kan också åläggas att lämna andra uppgifter som behövs för tillsynen.

Verksamhetsutövaren ska regelbundet lämna tillsynsmyndigheten resultaten av utsläppskontrollen samt andra uppgifter som behövs för tillsynen, på det sätt som närmare anges i miljötillståndet. När det gäller direktivanläggningar ska resultaten av utsläppskontrollen och andra för tillsynen behövliga uppgifter om hur tillståndet följs lämnas till tillsynsmyndigheten minst en gång om året.

I villkor som gäller kontrollen av verksamhetens påverkan på vattnen och den marina miljön ska hänsyn tas till vad som anses behövt för övervakningen i sådana övervakningsprogram för vattnens eller den marina miljöns status som avses i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen. Uppgifterna från kontrollen av verksamheten kan utnyttjas vid övervakningen och utarbetandet av förvaltningsplaner och havsförvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen.

63 §

Villkor om samordnad recipientkontroll

Tillståndsmyndigheten kan i miljötillstånd vid behov ålägga flera tillståndshavare att gemensamt kontrollera sina verksamheters miljöpåverkan (*samordnad recipientkontroll*)

eller för kontrollen av verksamheten godkänna deltagande i övervakningen inom området. Den samordnade recipientkontrollen kan gälla kontroll som grundar sig på denna lag och vattenlagen.

64 §

Plan för uppföljning och kontroll

I miljötillståndet kan det bestämmas att verksamhetsutövaren för godkännande av tillståndsmyndigheten, tillsynsmyndigheten eller fiskerimyndigheten ska lägga fram en särskild plan för hur uppföljningen och kontrollen enligt 62 § eller den samordnade recipientkontrollen enligt 63 § ordnas. Planen ska lämnas in till myndigheten i så god tid att uppföljningen och kontrollen kan inledas samtidigt som verksamheten inleds eller vid någon annan tidpunkt som är ändamålsenlig med tanke på konsekvenserna av verksamheten. På framläggandet av planen tillämpas vad som i 39 § föreskrivs om ansökan om miljötillstånd.

Beslutet om godkännande av planen ska fattas med iakttagande av 96 §.

65 §

Ändring av kontrollvillkor

Tillståndsmyndigheten eller den myndighet som godkänt en plan enligt 64 § får vid behov ändra de kontrollvillkor som den meddelat eller den plan som den godkänt trots att tillståndet eller planen är i kraft. Beslutet om ändring kan fattas på initiativ av den myndighet som fattat beslutet eller på begäran av tillståndshavaren, tillsynsmyndigheten, en myndighet som bevakar allmänt intresse, en kommun, en part som orsakas olägenhet eller en i 186 § avsedd registrerad förening eller stiftelse. På en ansökan om ändring som görs av tillståndshavaren tillämpas 39 §. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

Den myndighet som har fattat beslut om den samordnade recipientkontrollen ska ändra beslutet, om en ny verksamhetsutövare har ålagts att delta i den samordnade recipientkontrollen. På förfarandet tillämpas bestämmelserna i 1 mom.

66 §

Villkor som gäller skydd av mark och grundvatten

Utövaren av tillståndspliktig verksamhet ska sköta den regelbundna förvaltningen, servicen och kontrollen av åtgärder, till exempel konstruktioner, som genomförs för förebyggande och hindrande av utsläpp i mark och grundvatten. Tillstånd ska förenas med behövliga villkor om detta.

Verksamhetsutövaren ska utföra periodisk kontroll av mark och grundvatten med beaktande av sådana farliga ämnen vid anläggningen som kan orsaka förorening av mark eller grundvatten (*relevanta farliga ämnen*). På basis av en systematisk bedömning av risken för förorening meddelas i tillståndet behövliga villkor om kontroll och om tidsintervallen för periodisk kontroll.

67 §

Villkor om avloppsvatten som leds ut i avlopp

Om industriavloppsvatten leds till ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, ska miljötillståndet i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön eller i syfte att trygga avloppsreningsverkets funktion vid behov förenas med villkor om förbehandling av avloppsvattnet.

68 §

Rätt att leda in avloppsvatten på annans område

I ett miljötillstånd är det möjligt att bevilja rätt att leda in avloppsvatten i ett dike eller i en i 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen avsedd rännil på någon annans område, om avledandet inte medför oskälig olägenhet för andra och det är motiverat i tekniskt och ekonomiskt avseende. Rätt att leda in avloppsvatten i ett öppet dike eller en rännil får inte beviljas, om diket eller rännen befinner sig i omedelbar närhet av en tomt, en byggplats, en badstrand eller något motsvarande område för särskilt bruk.

Bestämmelser om skyldigheten att underhålla bädden och om kostnadsansvaret för vattenavledningen för den som avleder avloppsvatten finns i 158 §.

Om avledandet av avloppsvatten kräver att ett avloppsrör eller dike anläggs på någon annans område och denna inte ger sitt samtycke, ska det i tillståndet under de förutsättningar som anges i 1 mom. beslutas om beviljande av nyttjanderätt till det område som behövs. På ersättning för skada, olägenhet och annan förlust av förmån tillämpas 13 kap. i vattenlagen. På nyttjanderätten tillämpas 2 kap. 12 och 13 § och 17 kap. i vattenlagen.

Måste det för avledning av avloppsvatten enligt denna paragraf anläggas ett dike eller ett avloppsrör under en landsväg, gata, järnväg eller annan rälsbana eller under en kabel eller ett gasrör, ska tillståndet förenas med behövliga villkor om detta. På anläggande och underhåll av ett dike eller rör tillämpas 5 kap. 13 § i vattenlagen. Är det med beaktande av ärendets omfattning eller av någon annan orsak inte möjligt att avgöra ärendet i samband med miljötillståndet, ska tillståndsmyndigheten överlämna ärendet för avgörande vid en dikningsförrättning eller överlämna ärendet till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i enlighet med vad som föreskrivs i 5 kap. 4 och 5 § i vattenlagen.

69 §

Villkor om avloppsrör

Ett miljötillstånd ska vid behov i enlighet med vattenlagen förenas med villkor om byggande av avloppsrör och om den nyttjanderätt som behövs för ändamålet. När villkoret meddelas ska 3 kap. i vattenlagen tillämpas. På ersättning för skada, olägenhet och annan förlust av förmån tillämpas 13 kap. i vattenlagen. På nyttjanderätten tillämpas 2 kap. 12 och 13 § och 17 kap. i vattenlagen.

70 §

Förhållandet mellan tillståndsvillkor och statsrådsförfordningar

Ett tillståndsvillkor får vara strängare än

ett specificerat minimikrav i fråga om miljöskyddet enligt en förordning av statsrådet som har utfärdats med stöd av denna lag eller avfallslagen, om det behövs för att

1) förutsättningarna för beviljande av tillstånd ska uppfyllas,

2) trygga ett miljö kvalitetskrav som anges i en förordning av statsrådet,

3) bästa tillgängliga teknik ska tillämpas.

Om det genom en förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser som är strängare än villkoren i ett tillstånd som redan har beviljats med stöd av denna lag eller avfallslagen eller utfärdas bestämmelser om tillståndets giltighet eller översyn av tillståndet som avviker från tillståndet, ska förordningen iakttas trots tillståndet.

71 §

Bestämmelser om översyn av tillståndsvillkor

Ett miljö tillstånd kan förenas med ett villkor om att tillståndsvillkoren ska ses över. I detta fall ska det anges när ansökan om översyn av tillståndsvillkoren senast ska göras och vilka utredningar som då ska läggas fram.

När det prövas om ett villkor om översyn behövs ska hänsyn tas till den förväntade omfattningen och betydelsen av verksamheten samt utsläppen från och konsekvenserna av verksamheten. När det prövas om tillståndet bör ses över eller om tillståndet ska vara tidsbegränsat ska även förvaltningsplanerna och havsförvaltningsplanen samt tillhörande åtgärdsprogram enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen beaktas.

På översyn av tillståndsvillkor för direktivanläggningar tillämpas 80 och 81 §. I tillstånd för direktivanläggningar kan det dock bestämmas om översyn av tillståndsvillkoren enligt 1 mom., om en tidsfrist för översynen behövs för det fall att ansökan om översyn av tillståndet inte har gjorts med stöd av de nämnda paragraferna.

På ansökningar som gäller översyn av tillståndsvillkor tillämpas vad som i 39 § föreskrivs om tillståndsansökan. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

7 kap.

Tillståndsprövning i fråga om direktivanläggningar

72 §

Definitioner som gäller bästa tillgängliga teknik

I detta kapitel avses med

1) *referensdokument* ett dokument som har upprättats i enlighet med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp, nedan *industriutsläppsdirektivet*, och som beskriver tillämpad teknik, utsläpp och förbrukningsnivåer, teknik som beaktats för fastställandet av bästa tillgängliga teknik och slutsatser om bästa tillgängliga teknik samt ny teknik i den verksamhet som dokumentet gäller,

2) *slutsatser* ett beslut av Europeiska kommissionen som har antagits med stöd av artikel 13.5 i industriutsläppsdirektivet och som innehåller de delar av referensdokumentet där slutsatserna om bästa tillgängliga teknik fastställs, en beskrivning av denna, information för att bedöma dess tillämplighet, utsläppsnivåer som hänger samman med denna, kontroll som hänger samman med denna, förbrukningsnivåer som hänger samman med denna och vid behov åtgärder för avhjälpande av föroreningskada på platsen,

3) *utsläppsnivåer* de intervall för utsläpp som erhålls under normala driftförhållanden med användning av en bästa tillgänglig teknik eller en kombination av flera bästa tillgängliga tekniker, såsom de beskrivs i slutsatserna, uttryckta som ett genomsnitt under en bestämd tidsperiod, under specificerade referensförhållanden.

73 §

Kapitlets tillämpningsområde

Utöver vad som föreskrivs i 6 kap. ska bestämmelserna i detta kapitel tillämpas vid behandlingen av miljö tillstånd för direktivanläggningar. Detta kapitel ska dock inte tillämpas på forskningsverksamhet, utvecklingsverksamhet eller utprovning av nya produkter och processer.

74 §

Villkor om effektiv energianvändning

Miljötillståndet för en direktivanläggning ska vid behov förenas med villkor om effektiv energianvändning och om förbättring av effektiviteten. Villkoren ska vara tekniskt, ekonomiskt och produktionsmässigt genomförbara, och de kan gälla

1) utredning och hantering av effektiviteten i energianvändningen,

2) fastställande och användning av indikatorer som beskriver effektiviteten i energianvändningen vid uppföljningen av effektiviteten,

3) säkerställande av att det när en ny anläggning byggs eller när en anläggning som redan är i användning byggs om väsentligt görs en sådan övergripande bedömning av hur förorening av miljön kan förebyggas och hindras som baserar sig på bästa tillgängliga teknik och där man utöver utsläpp även beaktar energieffektivitet.

I tillståndet kan det bestämmas att verksamhetsutövaren ska ge tillsynsmyndigheten uppgifter om hur energieffektiviteten utvecklas.

Villkor behöver dock inte meddelas om verksamhetsutövaren har anslutit sig till ett energieffektivitetsavtal för näringslivet eller ett annat motsvarande frivilligt arrangemang, i vars energihanteringssystem verksamhetsutövaren fastställer indikatorer för effektiviteten i energianvändningen och förbinder sig att ständigt förbättra energieffektiviteten.

75 §

Tillämpning av slutsatser vid prövning av miljötillstånd

Utsläppsgränsvärdena för, kontrollen av och andra tillståndsvillkor för direktivanläggningar ska för uppfyllande av kravet på bästa tillgängliga teknik basera sig på slutsatser. Utsläppsgränsvärden ska anges i miljötillståndet så att de utsläppsnivåer som anges i slutsatserna inte överskrider under normala driftförhållanden.

Om det inte anges några utsläppsnivåer i slutsatserna ska tillståndet förenas med be-

hövliga villkor för att en miljöskyddsnivå som motsvarar den bästa tillgängliga teknik som beskrivs i slutsatserna ska uppnås. Om den teknik som används vid anläggningen inte har beskrivits i slutsatserna, ska bästa tillgängliga teknik bedömas enligt kriterierna i 53 § när utsläppsgränsvärdena bestäms.

Om den verksamhet eller den typ av produktionsprocess som avses i tillståndsansökan eller alla miljökonsekvenser av verksamheten eller processen inte har beskrivits i slutsatserna, ska tillståndsvillkoren i behövliga delar fastställas på grundval av bästa tillgängliga teknik enligt kriterierna i 53 §. Verksamhetsutövaren ska höras i fråga om de tillståndsvillkor som meddelas enligt detta moment, om villkoren väsentligt avviker från vad sökanden i sin ansökan har framfört om bästa tillgängliga teknik, begränsning av utsläpp och kontroll.

76 §

Tillämpliga slutsatser

Slutsatser som trätt i kraft efter det att miljötillståndsärendet inlett tillämpas endast om det är skäligt för sökanden med beaktande av innehållet i tillståndsansökan och slutsatserna och tidpunkten för slutsatsernas ikraftträdande.

Om kommissionen inte har antagit slutsatser om den verksamhet som avses i tillståndsansökan, tillämpas vid tillståndsprövningen motsvarande avsnitt i de referensdokument som kommissionen antagit före den 7 januari 2011 och som avses i artikel 13.7 i industriutsläppsdirektivet. De ska tillämpas på samma sätt som slutsatser, med undantag för efterlevnaden av utsläppsnivåer.

Efter att kommissionen har antagit ett beslut om slutsatser ska miljöministeriet utan dröjsmål informera om dem på sin webbplats.

77 §

Fastställande av utsläppsgränsvärden

De utsläppsgränsvärden som fastställs med stöd av 75 § 1 mom. ska anges för samma eller kortare tidsperioder och samma refe-

rensförhållanden som utsläppsnivåerna.

Gränsvärdena, tidsperioderna och referensförhållandena får med avvikelse från 1 mom. anges på ett annat sätt, om det behövs på grund av utsläppens eller kontrollens natur. Minst en gång om året ska verksamhetsutövaren på det sätt som närmare anges i miljötillståndet lämna tillsynsmyndigheten ett sammandrag av resultaten av kontrollen av utsläppen i fråga. Resultaten ska anges för samma tidsperioder och samma referensförhållanden som utsläppsnivåerna.

78 §

Gränsvärden som är lindrigare än utsläppsnivåerna

Om de utsläppsgränsvärden som fastställs med stöd av 75 § 1 mom. skulle leda till oskäligt höga kostnader jämfört med miljövinster till följd av anläggningens geografiska belägenhet eller tekniska egenskaper eller de lokala miljöförhållandena vid den, kan lindrigare utsläppsgränsvärden än vad som föreskrivs i det momentet fastställas i miljötillståndet. De lindrigare utsläppsgränsvärdena får dock inte överskrida de utsläppsgränsvärden som anges i en statsrådsförordning utfärdad med stöd av 9 § eller ha konsekvenser som avses i 49 § eller äventyra uppfyllandet av miljö kvalitetskrav.

Förutsättningarna för lindrigare utsläppsgränsvärden ska bedömas på nytt när tillståndet ses över med stöd av 80 och 81 § eller när tillståndet ändras med stöd av 89 § 1 mom. 1, 3 eller 6 punkten.

79 §

Tillfälliga undantag från kravet på bästa tillgängliga teknik

För utprovning och användning av ny teknik kan tillståndsmyndigheten på verksamhetsutövarens begäran medge tillfälliga undantag från utsläppsnivåerna och övriga krav på bästa tillgängliga teknik för högst nio månader. Undantaget kan beviljas som ett led i ett anhängigt miljötillståndsärende eller i ett beslut med anledning av en anmälan enligt 119 § om verksamhet av försöksnatur.

80 §

Översyn av tillstånd på grund av nya slutsatser

När kommissionen har offentliggjort ett beslut om slutsatser som gäller den huvudsakliga verksamheten vid en direktivanläggning ska anläggningens miljötillstånd ses över, om det inte stämmer överens med gällande slutsatser, denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller om lindrigare utsläppsgränsvärden enligt 78 § har fastställts i tillståndet. Översynen ska ske med beaktande av alla nya och uppdaterade slutsatser som är tillämpliga på anläggningen och som kommissionen har antagit sedan tillståndet beviljades eller senast sågs över eller sedan behovet av en översyn bedömdes.

Verksamhetsutövaren ska till tillsynsmyndigheten lämna in en utredning med tillhörande motiveringar om behovet att se över tillståndet. Utredningen ska lämnas in inom sex månader från det att kommissionen har offentliggjort sitt beslut om slutsatserna. Tillsynsmyndigheten kan på begäran förlänga tidsfristen för utredningen.

Tillsynsmyndigheten bedömer om tillståndet ska ses över enligt 1 mom. Om tillståndet inte behöver ses över ska myndigheten meddela verksamhetsutövaren sin bedömning om detta och behandlingen av översynsärendet avslutas. Om tillståndet behöver ses över ska tillsynsmyndigheten ålägga verksamhetsutövaren att lämna in en ansökan om översyn till tillståndsmyndigheten. Ansökan ska lämnas in senast den dag som tillsynsmyndigheten bestämmer, som kan vara tidigast sex månader från åläggandet. Olika verksamhetsutövare kan åläggas att lämna in sina ansökningar samtidigt eller vid olika tidpunkter beroende på hur myndigheten organiserar sitt arbete eller på grund av antalet anhängiga ärenden eller verksamhetsutövarnas olika situationer. Något åläggande behövs inte om ett tillståndsärende som gäller verksamheten i fråga redan är anhängigt där kraven enligt 1 mom. beaktas. Tillsynsmyndigheten kan meddela åläggandet även om verksamhetsutövaren har försummat att göra den utredning som avses i 2 mom.

Närmare bestämmelser om innehållet i den

utredning som ska lämnas till tillsynsmyndigheten får utfärdas genom förordning av statsrådet.

81 §

Översynsförfarandet

Tillståndsmyndigheten ska på verksamhetsutövarens begäran se över tillståndet på de grunder som anges i 80 § 1 mom. och vid behov ange lindrigare utsläppsgränsvärden enligt 78 §. Om ibruktagandet av bästa tillgängliga teknik kräver längre tid än de fyra år som avses i artikel 21 i industriutsläppsdirektivet, får tidsfristen för ibruktagandet av tekniken förlängas i tillståndsvillkoren enligt de grunder som anges i 78 §.

I ett tillstånd får verksamhetsutövaren åläggas att iaktta slutsatser om anläggningens huvudsakliga verksamhet tidigast när fyra år har förflutit från det att kommissionen har offentliggjort sitt beslut om slutsatserna, om inte sökanden i sin ansökan har uppgett sig iaktta en tidigare tidpunkt.

På ansökan tillämpas vad som i 39 § föreskrivs om tillståndsansökan. Ett ärende som gäller översyn av ett tillstånd ska avgöras skyndsamt. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

Närmare bestämmelser om maximala handläggningstider för översyn av tillstånd och om andra krav som gäller översynsförfarandet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

82 §

Statusrapport om mark och grundvatten

Om det i den verksamhet som bedrivs vid en direktivanläggning används, lagras eller produceras eller på något annat sätt uppstår relevanta farliga ämnen som avses i 66 §, ska verksamhetsutövaren utarbeta en statusrapport om marken och grundvattnet. Rapporten ska bifogas tillståndsansökan.

Statusrapporten ska innehålla sådana uppgifter om förorening av mark och grundvatten orsakad av relevanta farliga ämnen utifrån vilka markens och grundvattnets tillstånd kan fastställas så att en jämförelse kan

göras med markens och grundvattnets tillstånd när verksamheten upphör. Statusrapporten ska innehålla

1) uppgifter om hur den plats där verksamheten är placerad används när rapporten utarbetas och hur den har använts tidigare,

2) tillräckliga uppgifter om mätningar som beskriver markens och grundvattnets tillstånd när statusrapporten utarbetas,

3) en bedömning av markens och grundvattnets tillstånd på området på basis av de uppgifter som avses i 1 och 2 punkten.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska ingå i statusrapporten får utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 kap.

Tillståndsbeslut

83 §

Tillståndsbeslutets innehåll

Utöver vad som föreskrivs i 44 § i förvaltningslagen ska det i ett miljötillståndsbeslut tas ställning till specificerade krav som framställts i utlåtanden, anmärkningar och åsikter.

Om lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning tillämpas på ett projekt, ska det framgå av tillståndsbeslutet hur bedömningen har beaktats vid tillståndsprövningen. Av tillståndsbeslutet ska det dessutom framgå hur förvaltningsplanerna och havsförvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen samt riskhanteringsplanerna enligt lagen om hantering av översvänningsrisker har beaktats.

Om tillståndet gäller olika verksamhetsutövare som har ansökt om tillstånd med en gemensam tillståndsansökan ska varje verksamhetsutövares skyldigheter specificeras i tillståndsbeslutet.

Närmare bestämmelser om innehållet i tillståndsbeslut får utfärdas genom förordning av statsrådet.

84 §

Meddelande av tillståndsbeslut

Ett tillståndsbeslut meddelas efter anslag, och de som har rätt att överklaga anses ha

blivit informerade om beslutet när beslutet har meddelats.

Information om att ett beslut kommer att meddelas enligt 1 mom. ska ges på anslagstavlan hos den myndighet som fattat beslutet före den dag beslutet meddelas. Informationen ska innehålla uppgifter om myndigheten, ärendets natur, den dag då beslutet meddelas och besvärstiden samt uppgifter om var och fram till vilken tidpunkt beslutet hålls framlagt för allmänheten. Informationsmeddelandet ska vara uppsatt på anslagstavlan hos den myndighet som fattat beslutet under minst den tid inom vilken beslutet kan överklagas genom besvär. Beslutet ska vara tillgängligt den dag det enligt informationsmeddelandet meddelas.

85 §

Information om tillståndsbeslut

Tillståndsbeslutet ska skickas till sökanden och dem som uttryckligen har begärt det samt till tillsynsmyndigheterna och de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet. Beslutet ska dessutom skickas för kännedom till de myndigheter av vilka utlåtande om ansökan har begärts. Beslutet ska skickas till arbets- och näringsministeriet, om en tillståndsansökan som gäller en elproduktionsanläggning har avslagits. De som har framställt anmärkning eller uttryckt en åsikt i ärendet eller särskilt har bett om att bli under rättade samt de som enligt 44 § 1 mom. har delgivits tillståndsansökan separat ska dessutom underrättas om att beslutet meddelats. Om en anmärkning har undertecknats av flera, kan beslutet eller underrättelsen om att beslutet meddelats skickas till endast den första undertecknaren.

Uppgift om att beslutet meddelats ska utan dröjsmål offentliggöras i den kommun där verksamheten ska placeras och i andra kommuner där verksamhetens konsekvenser kan uppträda. Uppgift om beslutet ska dessutom publiceras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller publicering annars är uppenbart onödig.

Den statliga miljötillståndsmyndigheten

ska offentliggöra sina tillståndsbeslut på sin webbplats. Den kommunala miljövärdsmyndigheten ska i den mån det är möjligt offentliggöra sina beslut på sin webbplats. Beslut som offentliggörs på internet får trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet innehålla uppgifter om var verksamheten är placerad.

86 §

Främjande av elektronisk information

Var och en har rätt att på begäran få information om beslut om miljötillstånd inom ett visst område genom elektroniska meddelanden, i den mån det är möjligt att i myndighetens informationssystem ta emot sådana förfrågningar och skicka automatiska meddelanden.

9 kap.

Tillståndets giltighet, ändring av tillståndet och avslutande av verksamheten

87 §

Tillståndets giltighet

Ett miljötillstånd ska meddelas att gälla tills vidare eller för viss tid. Ett miljötillstånd som beviljats för viss tid upphör att gälla när tiden går ut, om inte något annat anges i tillståndsbeslutet.

88 §

När tillstånd upphör att gälla

Tillståndsmyndigheten kan besluta att ett tillstånd ska upphöra att gälla, om

1) verksamheten har varit avbruten minst fem år i en följd eller verksamhetsutövaren meddelar att verksamheten inte inleds eller att verksamheten har avslutats,

2) verksamheten eller för dess inledande väsentliga åtgärder inte har påbörjats inom fem år efter det att tillståndet vunnit laga kraft eller inom en i tillståndsbeslutet angiven längre tid,

3) ansökan om översyn av tillståndet eller

tillståndsvillkoren inte har gjorts i enlighet med 71 § 1 mom. eller 80 § 3 mom.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §. Ärendet kan inledas av tillståndsmyndigheten på eget initiativ, av en tillsynsmyndighet, av verksamhetsutövaren, av kommunen eller av den som orsakats olägenhet.

89 §

Ändring av tillstånd

Tillståndsmyndigheten ska på ansökan av tillståndshavaren, en tillsynsmyndighet, den myndighet som bevakar allmänt intresse, den som orsakats olägenhet eller en i 186 § avsedd registrerad förening eller stiftelse ändra tillståndet, om

1) den förorening eller risk för förorening som verksamheten medför väsentligen avviker från vad som bedömts på förhand,

2) verksamheten har konsekvenser som är förbjudna enligt denna lag,

3) utsläppen kan minskas väsentligt utan oskäliga kostnader på grund av den bästa tillgängliga teknikens utveckling,

4) grunderna för ett tillståndsvillkor visar sig vara felaktiga och en ändring av villkoret inte föranleder behov av förnyad prövning av förutsättningarna för beviljande av tillståndet,

5) verksamhetens yttre förhållanden efter beviljandet av tillståndet väsentligt har förändrats och tillståndet därför behöver ändras,

6) det behövs för att tillgodose ett sådant efter beviljandet av tillståndet genom lag, statsrådsförordning eller Europeiska unionens lagstiftning infört specificerat krav som är bindande och gäller förebyggande eller hindrande av förorening av miljön.

När det gäller ändring av fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift gäller vad som föreskrivs i 3 kap. 22 § i vattenlagen. Om det vid ett sådant ersättningsförfarande som avses i 126 § i denna lag har framkommit ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldigheten eller fiskerihushållningsavgiften, kan den statliga miljötillståndsmyndigheten samtidigt på tjänstens vägnar ta upp ändringen av skyldigheten eller avgiften till behandling oberoende av vad som annars föreskrivs om ändring och överyn av villkor.

På tillståndshavarens ansökan om ändring av tillståndet tillämpas 39 §. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

90 §

Ändring av tillstånd utifrån särskild utredning

Tillståndsmyndigheten kan precisera tillståndsvillkor eller komplettera tillstånd utifrån en sådan särskild utredning som avses i 54 §. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

91 §

Förlängning av tidsfrist

Om det av orsaker som inte beror på tillståndshavaren är förenat med avsevärda svårigheter för denna att inom den utsatta tiden iakttä ett villkor i ett miljötillstånd, eller om den tidsfrist som bestämts med stöd av 71 § behöver flyttas i syfte att samordna den med den tidpunkt för översyn av tillståndet som bestämts med stöd av 80 § 3 mom., och senareläggningen av att iakttä villkoret inte medför risk för betydande förorening av miljön, kan tillståndsmyndigheten på ansökan förlänga tidsfristen med högst tre år. Tillståndet ska ses över på behövligt sätt med anledning av förlängningen. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

Med stöd av denna paragraf får en tidsfrist inte förlängas, om förlängningen strider mot denna lag eller mot avfallslagen eller mot någon förordning som utfärdats med stöd av dem, eller mot internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

92 §

Förtydligande av tillstånd

Tillståndsmyndigheten kan på verksamhetsutövarens eller tillsynsmyndighetens begäran uppdatera uppgifterna i miljötillståndet genom att avge en skriftlig utsaga. Utsaga får avges om utsagan är av förtydligande karaktär.

tär och tillståndets faktiska innehåll inte ändras på ett sätt som skulle kunna medföra förorening eller risk för förorening av miljön eller ändring i någons rätt eller fördel.

93 §

Återkallande av tillstånd

Tillståndsmyndigheten kan på initiativ av en tillsynsmyndighet återkalla tillståndet, om

1) sökanden har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligen har påverkat förutsättningarna för beviljandet av tillståndet,

2) tillståndsvillkoren trots en skriftlig anmärkning från tillsynsmyndigheten har överträtts upprepade gånger på ett sådant sätt att verksamheten kan orsaka följder som strider mot förutsättningarna för beviljande av tillståndet,

3) förutsättningarna för fortsatt verksamhet inte kan uppfyllas genom ändring av tillståndet.

Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

94 §

Avslutande av verksamheten

Efter att tillståndspliktig verksamhet och i 116 § 1 mom. avsedd registreringspliktig verksamhet har avslutats svarar den som bedrivit verksamheten fortfarande i enlighet med tillståndsvillkoren eller en specificerad skyldighet som följer av bestämmelserna i en statsrådsförordning för de åtgärder som behövs för att hindra förorening samt för utredning och kontroll av verksamhetens konsekvenser.

Om verksamhetsutövaren inte längre existerar eller inte kan anträffas och det för övervakningen av den avslutade verksamhetens miljökonsekvenser är behövligt att kontrollera miljön, ska innehavaren av det område där verksamheten har bedrivits svara för kontrollen.

Om miljötillståndet inte innehåller tillräckliga villkor om avslutande av verksamheten, ska tillståndsmyndigheten meddela villkor om saken. Vid behandlingen av ärendet tillämpas 96 §.

95 §

Åtgärder som gäller mark och grundvatten när verksamheten vid en direktivanläggning avslutas

Om en statusrapport om marken och grundvattnet enligt 82 § ska ha utarbetats i samband med verksamheten vid en direktivanläggning, ska verksamhetsutövaren när den verksamhet som avses i den paragrafen avslutas bedöma markens och grundvattnets tillstånd i förhållande till det ursprungliga tillståndet. Vid bedömningen ska de relevanta farliga ämnen som avses i 66 § särskilt granskas och till bedömningen ska fogas en utredning om eventuella åtgärder som behövs för att återställa marken eller grundvattnet till ursprungligt tillstånd. Bedömningen ska sändas till den statliga tillsynsmyndigheten eller, om behörigheten i de ärenden som gäller återställandet av tillståndet har överförts i enlighet med 4 mom., till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Myndigheten fattar utifrån bedömningen ett beslut som ska innehålla förelägganden om de åtgärder som behövs för återställande av tillståndet, om markens eller grundvattnets tillstånd till följd av verksamheten avviker avsevärt från det ursprungliga tillståndet. Åtgärdernas tekniska genomförbarhet får då beaktas. Föreläggandena kan avse t.ex. att bortskaffa, minska, hindra spridningen av eller kontrollera förorenande ämnen och att ta vara på marksubstanser. Beslutet ska meddelas efter anslag, och information om beslutet ska ges enligt vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av miljötillståndsbeslut och i 85 § om information om dem.

Om det ursprungliga tillståndet inte har utretts eller om området i sitt ursprungliga tillstånd kan orsaka fara eller olägenhet för hälsan eller miljön, ska graden av förorening utredas och det förorenade området saneras enligt vad som föreskrivs i 14 kap.

Myndigheten ska på sin webbplats informera om de åtgärder som direktivanläggningen vidtagit i fråga om mark och grundvatten när verksamheten avslutades.

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljötill-

ståndsmyndigheten besluta att den kommunala miljövårdsmyndigheten ska vara behörig myndighet i ärenden som gäller återställande av tillståndet. Behörigheten kan överföras för viss tid eller tills vidare. Beslutet kan ändras om förutsättningarna för överföring av behörigheten inte längre finns. I fråga om förutsättningarna för överföring av behörigheten, det förfarande som ska iaktas vid överföring och behandlingen av ärenden under övergångsfasen ska bestämmelserna i 138 § iaktas.

96 §

Förvaltningsförfarande i vissa ärenden

Om det i denna lag föreskrivs att bestämmelserna i denna paragraf ska iaktas vid behandlingen av ett ärende, ska vid behandlingen tillämpas vad som i

1) 40 § föreskrivs om komplettering av ansökan,

2) 42 § föreskrivs om att begära utlåtanden av tillsynsmyndigheter och andra som avses i 42 §, om det behövs för att utreda ärendet i tillräcklig utsträckning eller för att tillgodose ett allmänt intresse som den som lämnar utlåtandet representerar,

3) 43 § föreskrivs om hörande av part,

4) 44 § föreskrivs om information om ansökan, om inte ärendet är av så ringa betydelse eller av sådan karaktär att informationen kan ges parterna på annat sätt; om ärendet inte inverkar på någon annans än sökandens rätt eller fördel behövs ingen information,

5) 83 § föreskrivs om beslutets innehåll,

6) 84 § föreskrivs om meddelande av beslutet efter anslag,

7) 85 § 1 mom. föreskrivs om sändande av beslutet och om information om det,

8) 85 § 2 och 3 mom. föreskrivs om att offentliggöra beslutet, om inte ärendet är av så ringa betydelse eller av sådan karaktär att informationen kan ges parterna på annat sätt; om ärendet inte inverkar på någon annans än sökandens rätt eller fördel behövs ingen information.

Information om att ett ärende inletts och om beslutet ska dock alltid ges i enlighet med 44 och 85 § om ärendet gäller

1) fastställande av gränsvärden som är lindrigare än utsläppsnivåerna i enlighet med 78 §,

2) ändring av en direktivanläggnings tillstånd med stöd av 89 § 1 mom. 1 punkten.

Om det inte i tillräcklig utsträckning, med beaktande av ärendets natur, genom att tillämpa 1 och 2 mom. går att trygga en parts rätt att bli hörd eller att få ett motiverat beslut eller allmänhetens rätt att delta i beslutsfattande som gäller livsmiljön, ska dock vad som i 5 kap. föreskrivs om tillståndsförfarande och i 8 kap. om tillståndsbeslut tillämpas vid behandlingen av ärendet.

10 kap.

Bestämmelser som gäller vissa verksamhetsområden

Stora förbränningsanläggningar

97 §

Tillämpningsområde

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska 98—106 § tillämpas på sådana förbränningsanläggningar med en bränseffekt på minst 50 megawatt som används för fast, flytande eller gasformigt bränsle (stor förbränningsanläggning).

Lagens 98—106 § tillämpas dock inte på

1) anläggningar där förbränningsprodukterna används direkt för uppvärmning, torkning eller annan behandling av föremål eller material,

2) efterförbränningsanläggningar som är konstruerade att rena rökgaser genom förbränning och som inte används som separata förbränningsanläggningar,

3) anordningar för regenerering av katalysatorer för katalytisk krackning,

4) anordningar för omvandling av svavelväte till svavel,

5) reaktorer som används inom den kemiska industrin,

6) koksugnsblock,

7) cowperapparater,

8) tekniska anordningar som används för att producera drivkraft för fordon, fartyg eller luftfartyg,

9) gasturbiner och gasmotorer som används på offshoreplattformar,

10) anläggningar där det bränsle som används är något annat fast eller flytande avfall än det fasta eller flytande avfall som klassificeras som biomassa,

11) anläggningar där diesel-, gas- eller flerbränslemotorer undersöks, utvecklas eller testas.

98 §

Regler för sammanräkning av bränsleeffekten för förbränningsanläggningar

När rökgaserna från två eller flera separata pannor, gasturbiner eller förbränningsmotorer (*energiproducerande enhet*) leds ut genom en gemensam skorsten som innehåller en eller flera rökkanaler ska den kombination med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt som dessa enheter utgör betraktas som en enda stor förbränningsanläggning och deras bränsleeffekt ska räknas samman när förbränningsanläggningens bränsleeffekt fastställs. När bränsleeffekten för stora förbränningsanläggningar fastställs beaktas inte energiproducerande enheter vars bränsleeffekt är under 15 megawatt.

När minst två sådana i 1 mom. avsedda energiproducerande enheter vars sammanräknade bränsleeffekt är minst 50 megawatt och vars drift har inletts enligt ett miljötillstånd som har beviljats eller beviljas den 1 juli 1987 eller därefter har uppförts eller uppförs så att rökgaserna från dem enligt tillståndsmyndighetens prövning och med beaktande av tekniska och ekonomiska omständigheter kan ledas ut genom en gemensam skorsten, ska kombinationen av dessa energiproducerande enheter betraktas som en enda förbränningsanläggning och deras bränsleeffekter ska räknas samman när förbränningsanläggningens bränsleeffekt fastställs.

Som en enda förbränningsanläggning enligt 1 mom. betraktas dock inte en kombination av två eller flera separata energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 15 megawatt om dessa enheter har tagits i bruk senast den 31 december 1994 och de då har varit i olika verksamhetsutövers besittning.

99 §

Förfarande i exceptionella situationer

Verksamhetsutövaren vid en stor förbränningsanläggning ska utan dröjsmål underrätta den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljövårdsmyndigheten om störningar i tillgången på bränsle samt om störningar och fel i rökgasreningsutrustningen vid en energiproducerande enhet.

Om utrustningen för rening av rökgaser vid en energiproducerande enhet har havererat eller drabbats av driftsstörningar ska verksamhetsutövaren driva anläggningen med bränslen som orsakar små mängder av utsläpp eller begränsa driften vid anläggningen.

Vid störningar i tillgången på bränsle får den statliga tillsynsmyndigheten för en begränsad tid bevilja verksamhetsutövaren rätt att vid en energiproducerande enhet som använder bränsle med låg svavelhalt avvika från de utsläppsgränsvärden som fastställts för enheten eller rätt att vid en energiproducerande enhet som använder gasformiga bränslen använda något annat än gasformigt bränsle.

Den statliga tillsynsmyndigheten får meddela verksamhetsutövare som gjort en i 1 mom. avsedd anmälan förelägganden som gäller förbränningsanläggningens verksamhet i syfte att förebygga och hindra förorening av miljön, eller förbjuda eller avbryta verksamheten, om det behövs för fullgörandet av skyldigheterna enligt kapitel III i och bilaga V till industriutsläppsdirektivet. Den statliga tillsynsmyndigheten ska fatta beslut enligt detta moment med iakttagande av vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av tillståndsbeslut och vad som i 85 § föreskrivs om information om tillståndsbeslut.

I andra exceptionella situationer än sådana som avses i denna paragraf iakttas 12 kap.

Närmare bestämmelser om den anmälningsplikt som avses i 1 mom., om sådan begränsning av driften vid en anläggning på grund av att utrustningen för rening av rökgaser har havererat eller drabbats av driftsstörningar som avses i 2 mom. och om medgivande av undantag enligt 3 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

100 §

Avskiljning av koldioxid

Till ansökan om miljötillstånd för en förbränningsanläggning med en nominell elektrisk effekt på 300 megawatt eller mer ska det fogas en utredning om förutsättningarna för avskiljning av koldioxid. Om det utifrån utredningen eller annan information kan bedömas att det finns förutsättningar för avskiljning av koldioxid, ska det i miljötillståndet bestämmas att lämpligt utrymme ska avsättas vid anläggningen för den utrustning som krävs för att avskilja och komprimera koldioxid.

Av den utredning som avses i 1 mom. ska det framgå

1) om det vid anläggningen finns lämpliga lagringsplatser för avskiljning av koldioxid,

2) om transporten vid avskiljning av koldioxid är tekniskt och ekonomiskt genomförbar, och

3) om det är tekniskt och ekonomiskt möjligt att eftermontera utrustning för koldioxidavskiljning.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas inte på förbränningsanläggningar som före den 27 juni 2009 beviljats miljötillstånd för inledande av verksamheten.

101 §

Statsrådets beslut om en nationell övergångsplan för att minska utsläppen från stora förbränningsanläggningar

Statsrådet kan på ansökan av verksamhetsutövare besluta om en nationell övergångsplan för att minska utsläppen från stora förbränningsanläggningar (statsrådets beslut). Beslutet avser en gemensam skyldighet för verksamhetsutövarna att minska utsläppen till luften linjärt mellan den 1 januari 2016 och den 30 juni 2020. En förutsättning för beslutet är att utsläppen under åren 2019 och 2020 är högst lika stora som eller mindre än om man vid anläggningarna iakttog utsläppsgrensvärdena enligt en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 §. I beslutet ska det anges hur utsläppsminskningarna i detalj ska gälla var och en av anläggningarna.

Genom statsrådets beslut befrias anläggningarna under beslutets giltighetstid från skyldigheten att i fråga om de föroreningar som omfattas av beslutet iakttä utsläppsgrensvärdena enligt en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 §. En i statsrådets beslut avsedd anläggning ska senast från och med den 1 juli 2020 iakttä de tillståndsvillkor om begränsning av utsläpp som med stöd av denna lag meddelats i miljötillståndet, dock minst de utsläppsgrensvärden som avses i detta moment.

I statsrådets beslut fastställs för anläggningarna utsläppstak per år i fråga om var och en av de föroreningar som omfattas av beslutet. Beslutet ska innehålla den information som avses i Europeiska kommissionens genomförandebestämmelser som antagits med stöd av artikel 41 första stycket b i industriutsläppsdirektivet.

Närmare bestämmelser om de föroreningar som beslutet ska omfatta, om den information som ska anges i beslutet samt om grunderna för fastställande av utsläppstaken och om beräkningen av dem utfärdas genom förordning av statsrådet.

102 §

Anläggningar som omfattas av statsrådets beslut

Statsrådets beslut kan endast gälla stora förbränningsanläggningar som före den 27 november 2002 har beviljats tillstånd att inleda verksamheten samt anläggningar vars miljötillståndsansökan har kungjorts före den dagen och vars verksamhet har inletts senast den 27 november 2003.

Statsrådets beslut kan endast gälla i 98 § 1 mom. avsedda förbränningsanläggningar i sin helhet.

Statsrådets beslut kan inte gälla

1) anläggningar som avses i artiklarna 33 och 35 i industriutsläppsdirektivet,

2) anläggningar på vilka artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar tillämpas,

3) anläggningar i raffinaderier som för egen förbrukning använder gaser med lågt

värmevärde från förgasning av raffinaderirestprodukter eller använder destillations- och omvandlingsrester från råoljeraffinering, separat eller tillsammans med andra bränsletyper.

Om en anläggning som avses i beslutet efter den 1 januari 2016 tas ur drift eller inte längre omfattas av tillämpningsområdet för detta kapitel, får detta inte leda till en ökning av de totala årliga utsläppen från de övriga anläggningar som omfattas av planen.

103 §

Utsläppsgränsvärden för anläggningar som avses i statsrådets beslut och beslutets förhållande till ett miljötillstånd

I miljötillståndet för en anläggning som avses i statsrådets beslut ska det i fråga om de föroreningar som omfattas av beslutet anges utsläppsgränsvärden som ska iakttas under beslutets giltighetstid. Om det är fråga om en sådan kombination av energiproducerande enheter som avses i 98 § 1 mom., ska detta fastställas i miljötillståndet för anläggningen, och utsläppsgränsvärden ska anges för förbränningsanläggningen.

Miljötillståndet för en anläggning som avses i statsrådets beslut ska ses över med anledning av beslutet. Översynen kan endast gälla de omständigheter som avses i 1 mom., om inte något annat följer av 29 §. Ärendet ska i tillämpliga delar behandlas i enlighet med 96 §.

Om statsrådets beslut avviker från miljötillståndet för anläggningen, ska statsrådets beslut iakttas.

104 §

Beredningen av statsrådets beslut

Ansökan som gäller en övergångsplan kan göras av ett organ eller en aktör som företräder eller har utsetts av verksamhetsutövarna. Sökanden ska lämna in detaljerade uppgifter till miljöministeriet om de åtgärder som behöver vidtas för genomförande av planen i respektive anläggning för att det ska kunna bedömas att de utsläppstak som fastställts i beslutet inte överskrids under beslutets giltig-

hetstid och att anläggningarna från och med den 1 juli 2020 iakttar utsläppsgränsvärdena enligt en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 §.

Vid beredningen av statsrådets beslut ska sådana registrerade föreningar och stiftelser som avses i 186 § ges tillfälle att bli hörda. Utlåtande ska begäras av den kommun där verksamheten är placerad, av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten och av de berörda regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna.

Om Europeiska kommissionen inte godkänner den nationella övergångsplanen enligt statsrådets beslut ska beslutet ändras och miljöministeriet lämna in den ändrade planen till kommissionen för godkännande.

105 §

Uppgifter som ska lämnas om verksamheten vid en anläggning som avses i statsrådets beslut och uppföljning av att beslutet följs

Verksamhetsutövaren vid en anläggning som avses i statsrådets beslut ska årligen före utgången av februari månad lämna den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och den statliga tillsynsmyndigheten de uppgifter om anläggningens verksamhet och utsläpp som anges i en statsrådsförordning utfärdad med stöd av 9 §.

Verksamhetsutövaren ska dessutom omedelbart underrätta den statliga tillsynsmyndigheten om sådana väsentliga ändringar i anläggningens verksamhet som kan påverka hur de utsläppstak som anges i beslutet iakttas.

Finlands miljöcentral ska årligen före utgången av november månad göra en sammanfattning av de uppgifter som avses i 1 mom. för miljöministeriet. Dessutom ska den statliga tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta miljöministeriet om sådana ändringar som avses i 2 mom.

Miljöministeriet ska utifrån den sammanfattning som avses i 3 mom. följa upp hur de utsläppstak som anges i statsrådets beslut iakttas. Om miljöministeriet utifrån sammanfattningen eller utifrån andra uppgifter konstaterar att utsläppstaken överskrids eller ris-

kerar att överskridas, ska miljöministeriet begära en utredning i saken av den som lämnat in den ansökan som gäller övergångsplanen.

106 §

Ändring av statsrådets beslut

Miljöministeriet kan ändra statsrådets beslut på initiativ av miljöministeriet, en tillsynsmyndighet eller verksamhetsutövarna, om en anläggning som avses i beslutet tas ur drift, om anläggningen inte längre uppfyller villkoren i 102 §, om anläggningens verksamhet ändras väsentligt eller om de uppgifter som ingår i beslutet på något annat sätt måste ses över.

Miljöministeriet kan göra en framställning till statsrådet om att statsrådets beslut ska ändras eller återkallas, om ministeriet utifrån den utredning den fått har konstaterat att utsläppstaken enligt beslutet inte iaktas. Statsrådet kan med anledning av framställningen besluta om ändring av övergångsplanen eller återkalla beslutet om planen och ange en tidsfrist inom vilken de anläggningar som avses i beslutet ska iaktta de utsläppsvärden som anges i en statsrådsförordning utfärdad med stöd av 9 §.

Vid behandlingen av ärenden som avses i 1 och 2 mom. iaktas i tillämpliga delar vad som i 104 § 2 mom. föreskrivs om hörande och begärande av utlåtande.

Avfallsförbränningsanläggningar och samförbränningsanläggningar

107 §

Tillämpningsområde

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska 108—110 § tillämpas på avfallsförbränningsanläggningar och samförbränningsanläggningar där fast eller flytande avfall förbränns.

Lagens 108—110 § tillämpas dock inte på

1) förgasnings- och pyrolysanläggningar, om de gaser som uppstår genom termisk behandling av avfall renas i sådan omfattning att de innan de förbränns inte längre utgör avfall och de inte kan orsaka större utsläpp än de som uppstår vid förbränning av naturgas,

2) anläggningar där endast följande slag av avfall förbränns:

a) vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall,
b) vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin, om den värme som alstras vid förbränningen återvinns,

c) vegetabiliskt fiberhaltigt avfall som uppstått vid produktion av nyfiberpappersmassa eller vid pappersproduktion från massa, om avfallet förbränns på produktionsplatsen i en samförbränningsanläggning och den värme som alstras återvinns,

d) träavfall, med undantag för sådant träavfall som härstammar från bygg- och rivningsverksamhet eller annan verksamhet, som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling med träskyddsmedel eller ytbehandling,

e) korkavfall,

f) radioaktivt avfall,

g) djurkroppar, som förbränns enligt vad som föreskrivs om behandlingen av dem i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter),

h) avfall som uppkommer vid prospektering och utvinning av olje- och gasfyndigheter från offshoreplattformar och som förbränns på dessa,

3) försöksanläggningar som används för forskning och provning i syfte att förbättra förbränningsprocessen och som förbränner mindre än 50 ton avfall per år.

108 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *avfallsförbränningsanläggning* en enhet avsedd för termisk behandling av avfall, med eller utan återvinning av alstrad värme, med hjälp av förbränning av avfall genom oxidering eller genom pyrolys, förgasning eller plasmprocess eller andra termiska behandlingsprocesser, om ämnena från behandlingen sedan förbränns,

2) *samförbränningsanläggning* en enhet

vars huvudsakliga ändamål är energialstring eller tillverkning av materiella produkter och som utnyttjar avfall som normalt bränsle eller tillskottsbränsle eller där avfall behandlas termiskt för att det ska kunna bortskaffas med hjälp av förbränning av avfall genom oxidering såväl som genom pyrolys, förgasning eller plasmprocess eller andra termiska behandlingsprocesser, om ämnena från behandlingen sedan förbränns.

Som en i 1 mom. 1 punkten avsedd avfallsförbränningsanläggning betraktas även en anläggning där samförbränningen av avfall utförs på ett sådant sätt att anläggningens huvudsakliga ändamål i högre grad kan anses vara termisk behandling av avfall än energialstring eller tillverkning av materiella produkter.

Om andra processer än oxidering används för termisk behandling av avfall, ska avfallsförbränningsanläggningen eller samförbränningsanläggningen omfatta både förbränningsprocessen och den termiska behandlingsprocessen före förbränningsprocessen.

Närmare bestämmelser om de enheter, anordningar och konstruktioner som hör till anläggningen samt om andra jämförbara omständigheter utfärdas genom förordning av statsrådet.

109 §

Regler för sammanräkning av bränsleeffekten för samförbränningsanläggningar

När bränsleeffekten för en samförbränningsanläggning fastställs ska regeln för sammanräkning i 98 § 1 mom. iakttas.

110 §

Drift i exceptionella situationer

Om det uppstår störningar i reningsutrustningen vid en avfallsförbränningsanläggning eller en samförbränningsanläggning, ska verksamhetsutövaren inskränka driften vid anläggningen eller avbryta den så snabbt som möjligt, tills den normala driften kan återupptas.

Närmare bestämmelser om driften vid en avfallsförbränningsanläggning eller samför-

bränningsanläggning under exceptionella driftsförhållanden utfärdas genom förordning av statsrådet.

Hantering av utvinningsavfall

111 §

Tillämpningsområde

Utöver vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag ska 112—115 § tillämpas på utvinning.

112 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *utvinning* gruvdrift, verksamhet som förbereder eller är jämförbar med gruvdrift, anrikningsanläggning, stenbrott, annan stembrytning, stenkrossning eller torvutvinning,

2) *utvinningsavfall* avfall som uppkommer vid lösgörande av organiska eller oorganiska substanser som förekommer naturligt i berggrunden eller i marken eller vid lagring eller anrikning av dessa,

3) *anrikning* behandling av mineraltillgångar i syfte att utvinna mineral, dock inte smältning, metallurgiska processer eller annan därmed jämförbar verksamhet,

4) *deponi för utvinningsavfall* ett område som används för deponering av utvinningsavfall,

5) *deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka* en deponi för utvinningsavfall som kan medföra allvarlig risk för hälsan, egendom eller miljön på grund av felaktig verksamhet eller deponins strukturella stabilitet eller på grund av farligt avfall eller hälso- och miljöfarliga kemikalier som deponerats där.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om definitionen av en deponi för utvinningsavfall på basis av den risk som deponin medför, ursprunget och beskaffenheten av det utvinningsavfall som deponeras och deponeringstiden. Genom förordning av statsrådet utfärdas också närmare bestämmelser om bedömning av den risk för storolycka som en deponi medför. Genom förordning av statsrådet får närmare bestäm-

meler också utfärdas för definition av utvinning, utvinningsavfall och anrikning.

113 §

Villkor om utvinningsavfall

Ett miljötillstånd som gäller utvinning och ett beslut som meddelas med anledning av en anmälan enligt 119 § ska förenas med behövliga villkor om utvinningsavfall samt om en plan för hantering av utvinningsavfall från verksamheten och iakttagande av planen.

Ett tillstånd för en deponi för utvinningsavfall ska förenas med behövliga villkor om anläggandet, skötseln, stängningen och eftervården av deponin samt villkor om en intern räddningsplan för deponier för utvinningsavfall som medför risk för storolycka.

114 §

Plan för hantering av utvinningsavfall

För sådan tillståndspliktig utvinning eller utvinning som enligt 119 § är anmälningspliktig där det uppkommer utvinningsavfall ska verksamhetsutövaren utarbeta en plan för hantering av utvinningsavfall. En sådan plan behövs dock inte om stembrytningen eller stenkrossningen är knuten till mark- och vattenbyggnad.

Planen för hantering av utvinningsavfall ska utarbetas så att uppkomsten av utvinningsavfall förebyggs och dess skadlighet minskas samt återvinning och säker behandling av avfallet främjas. I planen ska det redogöras för områdets miljö, utvinningsavfallet, återvinningen av utvinningsavfallet, deponierna för utvinningsavfallet, miljöpåverkan, åtgärder för att förebygga förorening av miljön, kontroll av verksamheten och åtgärder när verksamheten läggs ned. Närmare bestämmelser om planens mål och innehåll utfärdas genom förordning av statsrådet.

Verksamhetsutövaren ska utvärdera och vid behov se över planen för hantering av utvinningsavfall minst vart femte år och underrätta tillsynsmyndigheten om detta.

Planen för hantering av utvinningsavfall ska ändras om utvinningsavfallets mängd eller beskaffenhet eller arrangemangen för

bortskaffande eller återvinning av avfallet ändras avsevärt. I detta fall ska miljötillståndet ändras enligt vad som föreskrivs i 89 § eller det beslut som meddelats med anledning av anmälan ses över. Om verksamheten ändras väsentligt tillämpas dock 29 §.

115 §

Deponier för utvinningsavfall som medför risk för storolycka

Verksamhetsutövaren för en deponi för utvinningsavfall ska känna till den risk för storolycka som deponin medför och sörja för planeringen, anläggandet, skötseln, stängningen och eftervården av deponin så att storolyckor avvärjs.

För en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka ska det utarbetas en handling över säkerhetsprinciperna samt tas i bruk ett säkerhetsledningssystem och en intern räddningsplan. Den risk för storolycka som deponin medför ska beaktas när dessa utarbetas. I den interna räddningsplanen ska de åtgärder anges med vilka verkningarna av en eventuell olycka avvärjs, de negativa konsekvenserna minimeras och avhjälpandet av uppkomna skador förbereds samt de åtgärder anges som behövs för att varna befolkningen och underrätta myndigheter. I räddningsplanen ska det redogöras för handlingen över säkerhetsprinciperna och säkerhetsledningssystemet. Planen ska utvärderas och vid behov ses över minst vart tredje år och tillsynsmyndigheterna ska underrättas om detta. Närmare bestämmelser om handlingen över säkerhetsprinciperna, om säkerhetsledningssystemet samt om den interna räddningsplanen och hur planen ska lämnas till tillsynsmyndigheterna utfärdas genom förordning av statsrådet.

Verksamhetsutövaren ska bland sina anställda utse en ansvarig person, som ska se till att verksamheten vid deponin för utvinningsavfall stämmer överens med handlingen över säkerhetsprinciperna, säkerhetsledningssystemet och den interna räddningsplanen.

Verksamhetsutövaren ska ge de personer och sammanslutningar som kan beröras av en storolycka vid deponin för utvinningsavfall information om säkerhetsåtgärderna för av-

värjande av risken för storolycka. Uppgifterna om säkerhetsåtgärder ska uppdateras minst vart tredje år, och information ska ges om betydande ändringar. Närmare bestämmelser om informationsskyldigheten utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelserna i 1—4 mom. tillämpas inte om kraven i 30—32 § i lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor tillämpas på en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka.

11 kap.

Registrering av verksamheten

116 §

Anmälan om verksamheten för registrering

En anmälan om sådan verksamhet enligt bilaga 2 till denna lag som medför risk för förorening av miljön ska lämnas in till den kommunala miljövårdsmyndigheten för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation. Anmälan ska lämnas in senast 90 dagar innan verksamheten inleds. Bestämmelser om särskilda krav för förebyggande och hindrande av förorening av miljön i fråga om registreringspliktig verksamhet utfärdas med stöd av 10 § genom förordning av statsrådet.

En anmälan om sådan behandling av avfall som avses i 32 § 2 mom. ska lämnas in till den statliga tillsynsmyndigheten i god tid innan verksamheten inleds, för registrering i datasystemet för miljövårdsinformation. Om det finns miljötillstånd för en registreringspliktig verksamhet och tillståndet upphör att gälla enligt 32 § 2 mom. behöver anmälan dock inte göras, utan myndigheten registrerar verksamheten på eget initiativ och underrättar utan dröjsmål verksamhetsutövaren om detta.

Om en registreringspliktig verksamhet till sin natur överensstämmer med både 1 och 2 mom. ska anmälan till den kommunala miljövårdsmyndigheten göras senast 90 dagar innan verksamheten inleds.

Anmälan behöver inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd eller om verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §.

117 §

Innehållet i registreringsanmälan och myndighetens meddelande om registrering

Anmälan enligt 116 § ska innefatta sådana uppgifter om verksamhetsutövaren, verksamheten och dess konsekvenser samt om verksamhetsstället som behövs för registreringen. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet. Myndigheten ska utan dröjsmål underätta den som lämnat in anmälan om att verksamheten har registrerats.

12 kap.

Anmälningförfaranden

118 §

Tillfällig verksamhet som orsakar buller och skakningar

Verksamhetsutövaren ska till den kommunala miljövårdsmyndigheten göra en skriftlig anmälan om byggande, offentliga tillställningar och andra åtgärder och händelser som orsakar tillfälligt buller eller skakningar, om bullret eller skakningarna kan antas bli speciellt störande. Om en åtgärd genomförs eller en händelse organiseras på flera kommuners område, ska anmälan göras till den statliga tillsynsmyndighet inom vars verksamhetsområde bullret eller skakningarna huvudsakligen framträder.

Anmälan behöver dock inte göras om verksamhet som kräver miljötillstånd, om verksamhet som gäller privata hushåll eller om försvarsmaktens verksamhet och inte heller om sådan tillfällig verksamhet för vilken kommunen med stöd av 202 § har utfärdat miljöskyddsföreskrifter och samtidigt bestämt att någon anmälningsskyldighet inte föreligger.

Anmälan ska göras i god tid innan åtgärden vidtas eller verksamheten inleds, dock senast 30 dygn före denna tidpunkt, om inte en kortare tid bestäms i de kommunala miljöskydds-föreskrifterna. I fråga om en i 1 mom. avsedd anmälan som omfattas av den statliga myndighetens behörighet är tidsfristen dock alltid 30 dygn.

Åtgärden får inte vidtas eller verksamheten inledas förrän det har förflutit 30 dygn eller en i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna angiven kortare tid från det att anmälan gjordes. Den myndighet som behandlar anmälan kan dock i sitt beslut med anledning av anmälan tillåta att åtgärden vidtas eller verksamheten inleds vid en tidigare tidpunkt.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och om hur anmälan ska göras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

119 §

Verksamhet av försöksnatur

Sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 31 § ska anmälas skriftligen till tillståndsmyndigheten senast 30 dygn innan verksamheten inleds.

120 §

Exceptionella situationer i verksamhet som inte är tillståndspliktig eller registreringspliktig

Om det i verksamhet som inte är tillståndspliktig eller registreringspliktig, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten eller vid rivning av en konstruktion eller anordning uppstår eller riskerar att uppstå utsläpp eller avfall i en utsträckning som medför direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljövårdsmyndigheten om saken.

121 §

Hörande

Information om att en anmälan som avses i 118 och 119 § är anhängig ska lämnas och parterna höras i enlighet med förvaltningsla-

gen, om den anmälda verksamheten väsentligt kan påverka ett allmänt eller enskilt intresse. Information om att en anmälan som avses i 120 § är anhängig ska lämnas och parterna höras på motsvarande sätt, om det finns särskilda skäl till detta.

122 §

Behandlingen av anmälan

Myndigheten ska med anledning av en anmälan enligt 118—120 § meddela ett beslut. Beslutet ska förenas med behövliga villkor om förebyggande och hindrande av förorening av miljön och om fullgörande av de skyldigheter enligt avfallslagen som gäller ordnande av verksamheten. Beslutet får dessutom förenas med villkor om kontroll av verksamheten och information till invånarna.

Myndigheten kan förbjuda eller avbryta verksamheten, om de betydande olägenheter som orsakas ett allmänt eller enskilt intresse inte i tillräcklig utsträckning kan minskas genom villkoren. Beslutet meddelas efter anslag, och information om beslutet ska ges enligt vad som i 84 § föreskrivs om information om att ett miljötillståndsbeslut kommer att meddelas och i 85 § 1 och 2 mom. om information om beslut. Villkor kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även om anmälningsskyldigheten har försumrats.

Myndigheten kan utöver sådana villkor som avses i 1 mom. i de situationer som avses i 120 § på de villkor som den bestämmer godkänna en nödvändig, kortvarig avvikelser från en skyldighet som grundar sig på denna lag eller avfallslagen. Avvikelsen får inte medföra olägenhet för hälsan eller någon betydande annan i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd eller risk för sådan. Bestämmelser om förelägganden att sanera mark eller grundvatten finns i 14 kap. och bestämmelser om förelägganden att avhjälpa betydande förorening av vattendrag eller naturskada i 176 §.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan som avses i 118—120 § och om hur anmälan ska göras och behandlas samt om innehållet i beslutet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

123 §

Exceptionella situationer i tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet

Om det i tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet, på grund av en olycka eller en oförutsedd produktionsstörning eller av någon annan därmed jämförbar oväntad exceptionell orsak som inte beror på verksamheten eller vid rivning av en konstruktion eller anordning uppstår utsläpp eller avfall på så sätt att det uppstår en situation på grund av vilken miljötillståndet eller kraven i en statsrådsförordning som gäller verksamheten inte kan iaktas, eller en situation som kan medföra direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallens mängd eller beskaffenhet föranleder avfallshanteringsåtgärder som avviker från det normala, ska den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, eller den statliga tillsynsmyndigheten om miljötillstånd för verksamheten beviljas av den statliga miljöförvaltningsmyndigheten eller en anmälan som avses i 116 § 2 mom. har lämnats in till den statliga tillsynsmyndigheten. Den som ansvarar för verksamheten eller avfallsinnehavaren ska utan dröjsmål efter anmälan lämna in en plan till myndigheten enligt vilken utsläpp och avfall från verksamheten och förorening av miljön på grund av dem kan begränsas under den exceptionella situationen.

Myndigheten ska med anledning av anmälan meddela ett beslut med behövliga villkor om att återställa verksamheten så att den motsvarar vad som föreskrivs i lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av lag samt villkor som meddelats med stöd av lag och så att olägenheter och faror som situationen medför kan undanröjas. Myndigheten ska också ange en tidpunkt före vilken detta ska göras. Dessutom ska myndigheten vid behov utifrån verksamhetsutövarens plan och annan information meddela tillfälliga villkor om förebyggande och hindrande av förorening av miljön. Villkor kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även om anmälningsmyndigheten har försummat.

När förelägganden meddelas ska det som föreskrivs om förvaltningstvång i 18 kap.

iaktas. Bestämmelser om förelägganden att sanera mark eller grundvatten finns i 14 kap. och bestämmelser om förelägganden att avhjälpa betydande förorening av vattendrag eller naturskada i 176 §.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten eller den statliga tillsynsmyndigheten ska om en exceptionell situation så kräver på eget initiativ inleda det förfarande som avses i 89 § för att ändra tillståndsvillkoren eller det förfarande som avses i 93 § för att återkalla tillståndet.

13 kap.

Ersättningar

124 §

Tillämpliga bestämmelser

Utöver vad som föreskrivs i lagen om ersättning för miljöskador (737/1994) ska bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på ersättningsärenden som gäller förorening av vattendrag.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om vattendrag gäller också diken, källor och konstgjorda vattenområden samt sådana rännilar som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen.

125 §

Ersättningsbeslut i samband med tillståndsärenden

När tillståndsmyndigheten beviljar miljötillstånd ska den samtidigt, om inte något annat följer av 126 §, bestämma om ersättning för skador som verksamheten orsakar genom förorening av vattendrag. Då tillämpas inte 9 § i lagen om ersättning för miljöskador. Ersättningen ska bestämmas med beaktande av vad som i 87 § i denna lag föreskrivs om tillståndets tidsbundenhet och i 71 § om möjligheten att se över villkoren i ett tillstånd som har beviljats tills vidare.

126 §

Separata ersättningsbeslut

Om en detaljerad utredning av de skador som avses i 125 § skulle innebära att avgörandet av ett tillståndsärende fördröjs oskäligt, kan den statliga miljötillståndsmyndigheten avgöra frågan om beviljande av tillstånd och skjuta upp ersättningsärendet att avgöras vid en senare tidpunkt.

Den statliga miljötillståndsmyndigheten kan också bestämma att frågan om ersättning för skador till någon del ska avgöras vid en senare tidpunkt, om det saknas behövlig utredning eller annars finns särskild anledning till det. Tillståndshavaren ska då åläggas att inhämta behövlig utredning och inom utsatt tid lämna in en ansökan för komplettering av ett ersättningsavgörande i ärendet.

127 §

Ställande av säkerhet

I ett tillståndsbeslut som avses i 126 § ska andra sökande än staten, en kommun eller en samkommun åläggas att innan den i tillståndet angivna verksamheten inleds eller, om den redan har inletts, inom den tid som tillståndsmyndigheten bestämmer ställa godtagbar säkerhet för att de skador som avses i 125 § blir ersatta. På ställande och frigivande av säkerhet samt översyn av säkerhetsbeloppet tillämpas 11 kap. 20 § i vattenlagen.

128 §

Fullföljdsdomstolens avgörande om behandlingen av ersättningsärenden

Om fullföljdsdomstolen ändrar ett miljö-tillståndsbeslut så att ersättningsavgörandet behöver ändras, ska domstolen helt eller delvis överföra ersättningsfrågan till tillståndsmyndigheten för behandling, om domstolen inte själv kan ändra ersättningsavgörandet.

129 §

Ersättning för skada som orsakats före avgörandet av tillståndsärendet

Den statliga miljötillståndsmyndigheten

kan i samband med ett miljötillståndsärende också behandla ett yrkande som gäller ersättning för i 125 § avsedd skada som har orsakats av verksamhet som avses i ansökan före avgörandet av tillståndsärendet, om avgörandet inte på grund av detta fördröjs väsentligt. Om yrkandet inte behandlas i samband med tillståndsärendet, ska den statliga miljötillståndsmyndigheten behandla det som ett separat ärende.

130 §

Ersättning för oförutsedd skada

Ersättning för skada som inte hade förutsetts när miljötillståndet beviljades kan trots ett tidigare ersättningsavgörande yrkas i en ansökan till den statliga miljötillståndsmyndigheten. I samband med detta kan ett yrkande som gäller ersättning för skada som med avvikelse från tillståndet har orsakats genom samma åtgärd behandlas.

131 §

Behandling av ersättningsärenden vid tingsrätten

Tingsrätten ska utan prövning avvisa ett genom ett käromål väckt skadeståndsykande, om ett ersättningsärende som grundar sig på samma ärende är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

Tingsrätten avgör oberoende av 129 och 130 § ersättningsyrkanden baserade på brott som gäller förorening av vattendrag. Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska lämna ett ersättningsärende utan prövning om det brottmål som ersättningsyrkandet grundar sig på är anhängigt vid tingsrätten.

Tingsrätten ska underrätta den statliga miljö-tillståndsmyndigheten om att ersättningsärendet har inletts.

Tingsrätten och fullföljdsdomstolen kan begära utlåtande av den behöriga statliga tillsynsmyndigheten eller den statliga miljö-tillståndsmyndigheten, om avgörandet av ersättningsärendet förutsätter särskild sakkunskap om miljöskydd eller vattenärenden.

132 §

Tillämpningen av vattenlagen på behandlingen av ersättningsärenden

Tillståndsmyndigheten kan bestämma att det ska inhämtas särskild utredning för avgörande av ett ersättningsärende. På inhämtande av utredningar tillämpas 11 kap. 16 § i vattenlagen.

På ersättningsärenden tillämpas dessutom 13 kap. 16—18 § i vattenlagen.

14 kap.

Sanering av mark och grundvatten

133 §

Skyldighet att sanera mark och grundvatten

Den som genom sin verksamhet har orsakat förorening av mark eller grundvatten är skyldig att sanera förorenad mark och förorenat grundvatten (förorenat område) och återställa marken och grundvattnet i ett sådant skick att risk eller olägenhet för hälsa eller miljö undanröjs.

Om det inte kan utredas vem som har förorenat marken eller om förorenaren inte kan förmås att uppfylla sin saneringsskyldighet och om föroreningen har skett med samtycke av områdets innehavare eller om innehavaren har eller borde ha känt till områdets tillstånd vid förvärvet, ska innehavaren sanera marken till den del som detta inte är uppenbart oskäligt. Områdets innehavare svarar under samma förutsättningar också för saneringen av förorenat grundvatten, om föroreningen är en följd av att marken på området i fråga har förorenats.

Om områdets innehavare inte kan åläggas att sanera den förorenade marken ska kommunen utreda saneringsbehovet och sanera marken på området.

134 §

Skyldighet att anmäla risk för förorening

Om det i marken eller grundvattnet har kommit ut avfall eller andra ämnen som kan orsaka förorening, ska den som förorsakat

detta omedelbart underrätta en tillsynsmyndighet om saken.

135 §

Utredningsskyldighet och bedömning av saneringsbehovet

Om det finns anledning att misstänka att mark eller grundvatten har förorenats ska den som enligt 133 § är ansvarig för saneringen utreda föroreningen och saneringsbehovet. Utredningen ska lämnas till den statliga tillsynsmyndigheten.

Om den som är ansvarig för saneringen inte fullgör sin utredningsskyldighet enligt 1 mom. kan den statliga tillsynsmyndigheten förelägga denne att fullgöra sin skyldighet. Föreläggandet ska meddelas med iakttagande av 18 kap.

Vid bedömningen av behovet att sanera mark och grundvatten som förorenats ska hänsyn tas till det förorenade områdets, dess omgivnings och grundvattnets nuvarande eller framtida användning samt den risk eller olägenhet för hälsa eller miljö som föroreningen eventuellt medför.

Närmare bestämmelser om de med hänsyn till olika markanvändningsändamål högsta tillåtna halterna av skadliga ämnen i mark eller de halter som ligger till grund för bedömningen av föroreningsgraden och saneringsbehovet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

136 §

Beslut om sanering av mark och grundvatten

Sanering av mark och grundvatten på ett förorenat område och utnyttjande på täktområdet eller bortskaffande för behandling annanstans av marksubstanser som tagits i samband med sanering kan inledas genom en anmälan till den statliga tillsynsmyndigheten, om saneringen inte enligt 4 kap. kräver miljötillstånd. Anmälan ska göras i tillräckligt god tid, dock senast 45 dygn innan en för saneringen väsentlig arbetsfas inleds.

Den statliga tillsynsmyndigheten granskar anmälan och fattar beslut med anledning av den. Beslutet ska förenas med behövliga vill-

kor om saneringen av det förorenade området, om målen för saneringen, om utnyttjande av marksubstanser och om kontroll. Saneringen av det för-orenade området ska omfatta åtgärder som behövs för att bortskaffa, minska, hindra spridningen av eller kontrollera förorenande ämnen. Beslutet ska meddelas efter anslag, och information om det ska ges i enlighet med vad som i 84 § föreskrivs om meddelande av tillståndsbeslut och vad som i 85 § föreskrivs om information om tillståndsbeslut.

Närmare bestämmelser om anmälan och det beslut som ska fattas med anledning av den får utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om behandling och isolering av förorenade marksubstanser, om de tekniska krav som ställs på saneringen samt om kontroll och tillsyn får utfärdas genom förordning av statsrådet.

137 §

Saneringsföreläggande

Den statliga tillsynsmyndigheten ska meddela föreläggande om sanering av förorenad mark eller förorenad grundvatten, om inte den som enligt 133 § är ansvarig för saneringen gör någonting åt saken. Föreläggandet ska meddelas med iakttagande av 18 kap.

I det beslut som avses i 1 mom. kan myndigheten samtidigt bestämma vilka andra åtgärder som behöver vidtas för att återställa miljön i dess ursprungliga tillstånd eller för att minska eller undanröja olägenheterna. Om grundvattnet har förorenats i betydande mån, ska myndigheten förelägga den som är ansvarig för saneringen att vidta hjälpåtgärder enligt lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009).

138 §

Överföring av behörighet till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört den statliga tillsynsmyndigheten och den statliga miljöförvaltningsmyndigheten besluta att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska vara behörig myndighet i sådana ärenden enligt detta kapi-

tel som gäller förorenad mark och förorenat grundvatten, med undantag för ärenden enligt 133 § 3 mom. En förutsättning för överföring av behörighet är att den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har tillräcklig sakkunskap för en ändamålsenlig skötsel av uppgiften och att man genom överföringen kan göra verksamheten effektivare eller åstadkomma en balanserad arbetsfördelning mellan olika myndigheter. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid den statliga miljöförvaltningsmyndigheten före beslutet om överföring av behörigheten slutförs vid den statliga miljöförvaltningsmyndigheten.

Behörigheten kan överföras för viss tid eller tills vidare. Beslutet kan ändras om förutsättningarna för överföring av behörighet inte längre finns. Behandlingen av de ärenden som har inletts vid den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten innan tidsfristen för överföring av behörighet har gått ut eller före ändring av ett beslut som gäller behörighet slutförs vid den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

139 §

Upplynningsplikt i samband med överlåtelse av markområden

Den som överlåter eller arrenderar ut ett markområde ska ge den nya ägaren eller innehavaren all tillgänglig information om den verksamhet som har bedrivits på området, om avfall eller ämnen som kan ge upphov till eller har orsakat förorening av marken eller grundvattnet och om eventuella undersökningar eller saneringsåtgärder som genomförts på området.

15 kap.

Tillståndet i miljön

140 §

Ytvattens kvalitet

I all verksamhet ska det eftersträvas en sådan kvalitet på ytvattnen att ämnen som är farliga eller skadliga för vattenmiljön inte orsakar olägenhet för hälsan eller någon betydande annan i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd eller risk för sådan.

Genom förordning av statsrådet utfärdas det för att trygga ytvattens kvaliteten enligt 1 mom. bestämmelser om miljö kvalitetskrav, som kan gälla halterna av för vattenmiljön farliga eller skadliga ämnen i ytvatten, sediment eller biota. Genom förordning av statsrådet får det också utfärdas bestämmelser om undantag från miljö kvalitetskraven, om det behövs för genomförande av Europeiska unionens lagstiftning.

I lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den föreskrivs det om miljömålen för vattens kemiska och ekologiska status och om avvikelse från dem.

141 §

Luftkvalitet

I all verksamhet ska det eftersträvas en sådan luftkvalitet att farliga eller skadliga ämnen eller föreningar inte förekommer i luft eller nedfall i sådana mängder att det orsakar olägenhet för hälsan eller någon betydande annan i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd.

Genom förordning av statsrådet utfärdas det för att trygga luftkvaliteten enligt 1 mom. bestämmelser om miljö kvalitetskrav och miljö kvalitetsmål, som kan gälla mängderna av farliga eller skadliga ämnen eller föreningar i luft eller nedfall. Genom förordning av statsrådet får det också utfärdas bestämmelser om undantag från miljö kvalitetskraven, om det behövs för genomförande av Europeiska unionens lagstiftning.

142 §

Ljudmiljöns kvalitet

I all verksamhet ska det eftersträvas en sådan kvalitet på ljudmiljön att farligt eller skadligt ljud (buller) inte förekommer i sådan utsträckning att det orsakar olägenhet för hälsan eller någon betydande annan i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd eller risk för sådan.

Genom förordning av statsrådet utfärdas det för att trygga ljudmiljöns kvalitet enligt 1 mom. bestämmelser om miljö kvalitetskrav och miljö-kvalitetsmål. Dessa krav och mål kan variera för olika typer av bullerkällor och

områden och det får föreskrivas att de ska gälla bara vissa tidsperioder.

143 §

Skyldighet att följa tillståndet i miljön

Kommunen ska med ändamålsenliga metoder inom sitt område i behövlig omfattning följa tillståndet i miljön, på det sätt som de lokala förhållandena kräver. Den statliga tillsynsmyndigheten ska inom sitt område följa tillståndet i miljön. För Finlands miljöcentrals uppgifter i fråga om att följa tillståndet i miljön gäller särskilda bestämmelser.

Oberoende av vad som föreskrivs i 1 mom. ska Esbo, Helsingfors, Grankulla och Vanda tillsammans följa luftkvaliteten inom huvudstadsregionen. Halten i luften av partiklar som är mindre än 2,5 mikrometer ska i huvudstadsregionen kontinuerligt följas vid en permanent urban bakgrundsstation som representerar stadens allmänna luftkvalitet.

Uppföljningsinformationen ska offentliggöras och ges behövlig publicitet.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om hur uppföljningen av tillståndet i miljön ska ordnas, om uppföljnings- och bedömningsmetoderna och kvalitetskraven för dem samt om offentliggörande och information om uppföljningsinformationen och om hur den ska föras in i datasystemet för miljövård.

I lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den föreskrivs det om uppföljning av yt- och grundvatten samt av Östersjöns tillstånd i samband med vattenvård och havsvård samt om den information som ska lämnas om uppföljningsinformationen.

144 §

Tryggande av luftkvaliteten

Kommunen ska med de medel som står till buds trygga en god luftkvalitet inom sitt område med beaktande av de miljö kvalitetskrav och miljö kvalitetsmål som avses i 141 §.

Kommunen kan i syfte att genomföra planer enligt 145 och 146 § som gjorts upp för tryggande av luftkvaliteten meddela före-

skrifter om begränsande och avbrytande av andra än tillståndspliktiga eller registreringspliktiga verksamheter. För minskning av utsläpp vid tillståndspliktiga eller registreringspliktiga verksamheter och förebyggande av betydande oförutsedda luftföroreningar gäller särskilda bestämmelser.

145 §

Luftvårdsplan

Om det gränsvärde för luftföroreningar som föreskrivs med stöd av 141 § överskrids eller om det riskerar att överskridas ska kommunen göra upp en luftvårdsplan på medellång eller lång sikt för hur gränsvärdet ska kunna underskridas och hur den tid då gränsvärdet överskrids ska kunna förkortas. En luftvårdsplan behöver inte göras upp om det är fråga om en sådan överskridning av föreskrivna gränsvärden för inandningsbara partiklar (PM₁₀) som avses i 148 §. Kommunen kan efter egen prövning göra upp en luftvårdsplan också för hur målvärdena för ozon ska uppnås.

Luftvårdsplanen ska innehålla information om hur luftkvaliteten försämrats samt om behövliga åtgärder för förbättrande av luftkvaliteten när det gäller trafiken och andra verksamheter som orsakar utsläpp. Vid behov ska planen även innehålla åtgärder för att skydda befolkningsgrupper som är känsliga för luftföroreningar. Närmare bestämmelser om innehållet i en luftvårdsplan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

146 §

Handlingsplan på kort sikt

Om det tröskelvärde för larm i fråga om svaveldioxid eller kvävedioxid som föreskrivs med stöd av 141 § överskrids eller om det riskerar att överskridas ska kommunen göra upp en handlingsplan på kort sikt för hur den fara som orsakas av överskridningen ska kunna minskas och hur den tid då tröskelvärdet överskrids ska kunna förkortas. Om tröskelvärdet för larm i fråga om ozon överskrids eller om det riskerar att överskridas ska kommunen göra upp en handlingsplan på kort sikt

endast om risken för överskridning, dess varaktighet eller graden av en sådan överskridning på så sätt kan minskas. Kommunen kan efter egen prövning göra upp en handlingsplan på kort sikt också för hur gränsvärdet ska kunna underskridas och hur den tid då gränsvärdet överskrids ska kunna förkortas och målvärdena för ozon ska kunna uppnås.

En handlingsplan på kort sikt ska innehålla motsvarande uppgifter som avses i 145 § samt de motsvarande åtgärder som avses i 145 § genom vilka luftkvaliteten kan påverkas så snabbt som möjligt. Närmare bestämmelser om innehållet i en handlingsplan på kort sikt får utfärdas genom förordning av statsrådet.

147 §

Förfarandet för utarbetande av planer samt lämnande av upplysningar

En luftvårdsplan ska göras upp inom 18 månader från utgången av det kalenderår under vilket gränsvärdet har överskridits eller en risk för att det ska överskridas har konstaterats första gången. Om det är uppenbart att gränsvärdet fortfarande överskrids eller riskerar att överskridas omedelbart efter det att luftvårdsplanens giltighetstid har gått ut, ska en ny luftvårdsplan utarbetas som träder i kraft genast när den föregående luftvårdsplanens giltighetstid går ut. När giltighetstiden för den föregående luftvårdsplanen har gått ut ska en ny luftvårdsplan utan dröjsmål utarbetas när gränsvärdet överskrids eller på nytt riskerar att överskridas.

En handlingsplan på kort sikt ska göras upp utan dröjsmål efter det att tröskelvärdet för larm har överskridits eller en risk för att det ska överskridas har konstaterats.

Kommunen ska i tillräckligt god tid ge allmänheten tillfälle att framföra sina åsikter om utkastet till planer genom att kungöra ärendet på kommunens anslagstavla eller i en tidning med allmän spridning på orten. Ärendet ska också kungöras elektroniskt. Ett utlåtande om utkastet till planer ska begäras av den statliga tillsynsmyndigheten.

Information om en godkänd plan samt om hur de framförda åsikterna och den statliga tillsynsmyndighetens utlåtande har beaktats

ska lämnas till allmänheten på det sätt som föreskrivs i 3 mom. De godkända planerna ska sändas för kännedom till den statliga tillsynsmyndigheten och till miljöministeriet.

Kommunen ska årligen senast den 15 maj till den statliga tillsynsmyndigheten och till miljöministeriet lämna upplysningar om de åtgärder enligt luftvårdsplanen som genomförts samt om en eventuell revidering av luftvårdsplanen eller av en handlingsplan på kort sikt.

148 §

Överskridning av gränsvärden orsakad av sandning och saltning

Inom ett område där det gränsvärde för inandningsbara partiklar (PM₁₀) som föreskrivs med stöd av 141 § överskrids på grund av partikelbelastning som orsakas av sandning eller saltning i samband med vinterunderhåll av gator och vägar kan kommunen i stället för en luftvårdsplan göra en utredning om överskridningen och dess orsaker samt om åtgärder för att minska halterna. Närmare bestämmelser om innehållet i utredningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Utredningen ska göras inom sju månader från utgången av det kalenderår under vilket gränsvärdet överskridits första gången. Bestämmelserna i 147 § 3 mom. om hur allmänheten ska ges tillfälle att delta och om det utlåtande som ska begäras av den statliga tillsynsmyndigheten ska iakttas när utredningen görs.

Om gränsvärdet överskrids på nytt efter det att utredningen har gjorts ska kommunen lämna upplysningar till den statliga tillsynsmyndigheten och till miljöministeriet om de åtgärder som redan genomförts för att sänka halterna och en bedömning av effekterna samt om ytterligare åtgärder som eventuellt kommer att behövas. Förfarandet enligt 2 mom. ska dock tillämpas om de ytterligare åtgärder som behövs är så betydande att det krävs en helt ny utredning.

149 §

Förlängning av tidsfristen för gränsvärdena för kvävedioxid

På de villkor som anges i artikel 22.1 i

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG om luftkvalitet och renare luft i Europa får kommunen ansöka om förlängning av tidsfristen för gränsvärdena för kvävedioxid med högst fem år inom ett område där det finns en risk för att de gränsvärden för kvävedioxid som föreskrivits med stöd av 141 § kommer att överskridas efter att den i direktivet angivna tidsfristen löpt ut.

Miljöministeriet fattar beslut i ärendet på basis av den ståndpunkt som Europeiska kommissionen tagit och som avses i artikel 22.4 andra och tredje stycket i det direktiv som nämns i 1 mom. Miljöministeriet ska lämna information om beslutet till allmänheten antingen i en tidning med allmän spridning eller elektroniskt.

150 §

Främjande av ljudmiljöns kvalitet

Kommunen ska främja ljudmiljöns kvalitet inom sitt område med beaktande av de miljö kvalitetskrav och miljö kvalitetsmål som avses i 142 §.

151 §

Bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning

En bullerutredning och handlingsplan för bullerbekämpning ska inom den tid som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG om bedömning och hantering av omgivningsbuller utarbetas för

1) en befolkningskoncentration med över 100 000 invånare som på basis av invånartätheten kan anses vara ett område med stadskarakteristik,

2) allmänna vägar med en trafikmängd på över tre miljoner fordon per år,

3) järnvägar med en trafikmängd på över 30 000 tåg per år, och

4) flygplatser som används för civil luftfart och som har en trafiktäthet på mer än 50 000 starter eller landningar sammanlagt per år, med undantag av starter och landningar som utförs enbart för övningsändamål med lätta luftfartyg.

I bullerutredningen ska det med hjälp av

indikatorer allmänt redogöras för områdets befintliga och framtida bullersituation, inklusive de tysta områdena, samt för antalet personer som berörs av bullret och antalet bostadshus som finns i området.

Syftet med handlingsplanen för bullerbekämpning är att bekämpa buller och dess effekter samt förebygga att bullret ökar i tysta områden.

Närmare bestämmelser om de indikatorer som ska användas i bullerutredningarna, om innehållet i bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning och vid behov också om hur befolkningskoncentrationerna utses utfärdas genom förordning av statsrådet.

152 §

Hur bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning utarbetas

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas av Trafikverket i fråga om landsvägar och järnvägar, av flygplatsoperatören i fråga om en flygplats, av trafikområdeshallaren i fråga om andra trafikområden och i fråga om befolkningskoncentrationer av den behöriga kommunen när det gäller andra platser än de ovan nämnda. Trafikverket och flygplatsoperatören ska lämna sin bullerutredning och handlingsplan till den behöriga kommunen, som beaktar dem när bullerutredningen och handlingsplanen utarbetas för befolkningskoncentrationen.

Bullerutredningen och handlingsplanen ska ses över åtminstone vart femte år efter att de har utarbetats, varvid handlingsplanen och vid behov också bullerutredningen ska göras om. Handlingsplanen ska vid behov även i övrigt ändras och kompletteras, om det i området uppkommer en ny faktor som väsentligen inverkar på bullersituationen.

När handlingsplanen för bullerbekämpning utarbetas ska de vars boende, arbete eller andra omständigheter kan komma att påverkas av handlingsplanen ges möjlighet att framföra sin åsikt. Tillfälle ges genom att ärendet kungörs på kommunens anslagstavla eller i en tidning med allmän spridning på orten. Ärendet ska också kungöras elektroniskt. Utlåtande ska begäras av kommunerna inom det område som påverkas, de statliga

tillsynsmyndigheterna, Trafikverket, flygplatsoperatören och andra som anges genom förordning av statsrådet. Dessutom ska en i 186 § avsedd registrerad förening eller stiftelse ges möjlighet att framföra sin åsikt vid beredningen av handlingsplanen.

Bestämmelser om den tidpunkt före vilken bullerutredningen och handlingsplanen senast ska göras utfärdas genom förordning av statsrådet.

153 §

Lämnande av upplysningar om bullerutredningar och om handlingsplaner för bullerbekämpning

Bullerutredningen och handlingsplanen för bullerbekämpning ska offentliggöras och information om dem ska ges i behövlig utsträckning. De ska lämnas till den statliga tillsynsmyndigheten. Dessutom ska de vid behov sändas till de övriga ansvariga parter som nämns i 152 § 1 mom.

16 kap.

Behandling och avledande av avloppsvatten i områden utanför avloppsnätet

154 §

Definitioner i samband med behandling av hushållsavloppsvatten

I detta kapitel avses med

1) *hushållsavloppsvatten* avloppsvatten från vattenklosetter, kök, tvätttrum och liknande utrymmen och anordningar i bostäder, på kontor, i affärshus och inrättningar samt avloppsvatten som beträffande egenskaper och sammansättning motsvarar detta och kommer från mjölkkrum på kreatursgårdar eller från någon annan näringsverksamhet,

2) *system för behandling av avloppsvatten* en helhet bestående av utrustning och konstruktioner avsedda för rening eller annan behandling av hushållsavloppsvatten och som kan bestå av slamavskiljare, infiltration, markbädd, slutet tank, minireningsverk eller någon annan anordning, alternativt en kombination av dessa anordningar och metoder,

3) *avloppsvattensystem* en helhet bestående av avlopp för hushållsavloppsvatten och system för behandling av avloppsvatten som finns i och utanför byggnader och som behövs för avledande och behandling av hushållsavloppsvattnen från fastigheten,

4) *belastningstal för glesbebyggelse* den genomsnittliga belastning av organiska ämnen, fosfor och kväve i gram per dygn som en invånare obehandlade hushållsavloppsvatten orsakar,

5) *belastning från obehandlat avloppsvatten* belastning som uttrycks som produkten av det genomsnittliga antal invånare som använder avloppssystemet och belastningstalet för glesbebyggelse eller, om hushållsavloppsvattnet kommer från annan verksamhet än boende, den genomsnittliga belastning som enligt undersökningar under ett dygn kommer till avloppsvattenbehandling,

6) *slam* den sedimenterade eller flytande materia som uppstår från avloppsvatten i slamavskiljare, minireningsverk eller annan behandling och som kan avskiljas från avloppsvattnet som separat fraktion.

155 §

Allmän skyldighet att rena avloppsvatten

Om en fastighet inte är ansluten till avloppsnätet och det för den verksamhet som bedrivs där inte behövs miljötillstånd, ska avloppsvattnet avledas och behandlas så att det inte uppstår risk för förorening av miljön.

Hushållsavloppsvatten ska behandlas innan det leds i marken eller i ett vattendrag, ett dike, en konstgjord damm eller en sådan rännil som avses i kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen. Annat avloppsvatten än avloppsvatten från vattenklosetter får orenat släppas ut i marken om mängden är liten och det inte medför risk för förorening av miljön.

156 §

System för behandling av avloppsvatten

För behandling av hushållsavloppsvatten ska fastigheten ha ett system för behandling av avloppsvatten som ska lämpa sig för ändamålet med hänsyn till den belastning från

obehandlat avloppsvatten som användningen av fastigheten orsakar, egenskaperna hos andra avloppsvattensystem, risken för förorening av miljön och fastighetens läge på ett strandområde eller ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde samt andra miljöförhållanden.

Systemet för behandling av avloppsvatten ska planeras och konstrueras samt underhållas så att det vid normal användning rimligen kan antas nå en tillräcklig reningsnivå för organiska ämnen, fosfor och kväve baserad på belastningen från obehandlat avloppsvatten, enligt vad som för behandlingen av hushållsavloppsvatten närmare anges genom förordning av statsrådet. Den tillräckliga reningsnivån ska anges så att det med den går att uppnå en godtagbar belastningsnivå med avseende på miljöskyddet och sett i ett helhetsperspektiv, och med särskild hänsyn till de rikstäckande vattenvårdsmålen. Närmare bestämmelser om obligatorisk reningsnivå och tillåten belastning av miljön från hushållsavloppsvatten, samt om planering, användning och underhåll av avloppsvattensystemen och om avslamning utfärdas genom förordning av statsrådet.

I stället för vad som föreskrivs i 2 mom. ska strängare reningskrav tillämpas om de föreskrivs i någon annan lag eller föreskrivs eller bestäms med stöd av någon annan lag. De nämnda reningskraven tillämpas inte heller på områden där kommunala miljöskydds-föreskrifter om reningsnivån som utfärdats med stöd av 202 § och som beror på miljöförhållandena gäller. Bestämmelser om en vägledande reningsnivå som ska nås vid rening av hushållsavloppsvatten, om de kommunala miljöskydds-föreskrifterna innehåller strängare krav än 2 mom., utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om det tillstånd som krävs för byggande och ändring av fastighets-specifika avloppsvattensystem samt om bruks- och underhållsanvisningar finns i markanvändnings- och bygglagen.

157 §

Undantag från kravet att behandla hushållsavloppsvatten

Undantag får göras från kraven på behand-

ling av hushållsavloppsvatten i bestämmelser som utfärdats med stöd av 156 §, om belastningen på miljön med hänsyn till användningen av fastigheten kan anses vara liten jämfört med belastningen från obehandlat hushållsavloppsvatten och de åtgärder som krävs för att förbättra behandlingssystemet bedömt som en helhet är oskäligen för fastighetsinnehavaren på grund av de höga kostnaderna eller de tekniska kraven. Vid bedömningen av om åtgärderna är oskäligen för fastighetsinnehavaren ska hänsyn tas till

1) fastighetens läge på ett område som är avsett att anslutas till avloppsnätet,

2) hög ålder hos fastighetsinnehavaren och övriga personer som är stadigvarande bosatta på fastigheten samt andra liknande särskilda faktorer i deras livssituation,

3) långvarig arbetslöshet eller sjukdom hos fastighetsinnehavaren eller något annat jämförbart socialt hinder för betalning.

Den behöriga kommunala myndigheten beviljar på ansökan undantag enligt 1 mom. Sökanden kan beviljas undantag för högst fem år i sänder.

158 §

Avledande av avloppsvatten på annans område

Om avloppsvatten leds in i ett dike eller en i 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen avsedd rännil på någon annans område, är den som avleder avloppsvattnet för sin del skyldig att sköta underhållet av det dike eller den rännil som används för avledandet. Den som avleder avloppsvatten ska utföra de arbeten för utvidgning, istandsättning och underhåll av bädden som avledandet av avloppsvatten föranleder samt även i övrigt se till att avledandet inte medför sådan olägenhet som till skäligen kostnader kan undvikas. Den som avleder avloppsvatten ska dessutom underhålla avloppsrör som anlagts på någon annans område samt övriga rör och konstruktioner som anlagts för avledande av avloppsvatten.

Om fler än en leder in avloppsvatten i ett dike eller en rännil eller om avledandet av avloppsvattnet medför en sådan nytta för markägaren i form av dikning som inte är obetydlig, är nyttotagarna var för sig skyldiga

att delta i dikesunderhållet enligt vad som i 5 kap. i vattenlagen föreskrivs om samfällidikning. Andra än den som avleder avloppsvatten kan inte åläggas att delta i åtgärder som är nödvändiga för avledande av avloppsvattnet. Vid behov ska en dikningssammanslutning bildas i enlighet med 5 kap. i vattenlagen.

I miljötillståndet kan det beslutas om det närmare innehållet i skyldigheten för den som avleder avloppsvatten. Om tillståndet inte innehåller behövliga villkor eller om avledandet av avloppsvatten grundar sig på något annat än tillståndspliktig verksamhet, beslutar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om det närmare innehållet i skyldigheten med iakttagande av vad som i 5 kap. i vattenlagen bestäms om dikning. En meningsskiljaktighet som gäller underhållet av bädden avgörs av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten med iakttagande av vad som i 5 kap. i vattenlagen bestäms om dikning.

Om rätt att leda in avloppsvatten i ett dike eller en rännil eller att anlägga avloppsrör eller dike har erhållits med stöd av 68 eller 69 §, får avledandet av avloppsvatten inte hindras eller försvåras på grund av byggande eller någon annan åtgärd. På diken och avloppsrör som är avsedda för avledande av avloppsvatten tillämpas dessutom 5 kap. 10 § i vattenlagen.

17 kap.

Ämnen som bryter ned ozonskiktet samt fluorerade växthusgaser

159 §

Kompetens som krävs av dem som hanterar ämnen som bryter ned ozonskiktet samt vissa fluorerade växthusgaser och hur kompetensen visas

En person eller verksamhetsutövare som hanterar ämnen som avses i ozonförordningen och F-gasförordningen, eller som installerar eller utför underhåll eller service på anordningar eller system som innehåller sådana ämnen, eller som sköter avfallshanteringen för sådana anordningar eller system ska ha tillräcklig kompetens att förebygga utsläpp av de ämnen som används i anordningen eller systemet.

En person som avses i 1 mom. ska visa sin kompetens i enlighet med ozonförordningen eller F-gasförordningen eller i enlighet med krav som utfärdats med stöd av dem. Den som arbetar inom branschen för kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsanläggningar ska visa sin kompetens i en fristående examen enligt vad som föreskrivs i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998) samt i en yrkesinriktad grundexamen som baserar sig på en läroplan, enligt vad som föreskrivs i lagen om yrkesutbildning (630/1998). Vid fristående examina ska en examenskommission och vid yrkesinriktade grundexamina som baserar sig på en läroplan utbildningsanordnaren utfärda ett betyg för den som visat sin kompetens. Den som arbetar inom branschen för släckanläggningar eller högspänningsbrytare eller luftkonditioneringsanläggningar i motorfordon ska visa sin kompetens vid ett prov ordnat av ett sådant organ med tillräcklig sakkunskap som Säkerhets- och kemikalieverket har godkänt. Den som tar till vara fluorerade växthusgaser från anordningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser ska visa sin kompetens vid ett prov ordnat av ett sådant organ med tillräcklig sakkunskap som Finlands miljöcentral har godkänt. Som organ med tillräcklig sakkunskap räknas läroanstalter inom dessa branscher eller företag som har hand om certifieringen av personer eller importörer av anordningar eller utrustning. Den som har visat sin kompetens genom ett godkänt prov ska få ett betyg.

På personalen vid ett sakkunnigt organ enligt 2 mom. tillämpas då den handhar offentliga förvaltningsuppgifter som avses i denna lag bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

Säkerhets- och kemikalieverket och Finlands miljöcentral kan återkalla sitt godkännande att ordna prov för bedömning av personers kompetens, om den som ordnar proven inte längre är verksam inom branschen eller av någon annan orsak inte längre uppfyller förutsättningarna för godkännande.

Närmare bestämmelser om utbildnings- och kompetenskraven för personer och verksamhetsutövare som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

160 §

Visande av kompetens i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Kompetens hos en person eller verksamhetsutövare som avses i 159 § 1 mom. kan också visas genom ett certifikat som utfärdats i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om de krav som utfärdandet av certifikatet grundar sig på motsvarar vad som bestäms i ozonförordningen eller F-gasförordningen eller vad som föreskrivs med stöd av dem.

161 §

Ansvarig för verksamheten samt anordningar

En verksamhetsutövare som avses i 159 § 1 mom. ska utse en ansvarig som ska vara anställd i huvudsyssla hos verksamhetsutövaren i fråga och ha den kompetens som avses i 159 § 1 mom. Den ansvarige ska svara för att miljöskyddskraven iakttas i verksamheten och för att installations- och servicepersonalen uppfyller kompetenskraven. Den ansvarige ska ha reella möjligheter att sköta sin uppgift. En verksamhetsutövare inom branschen för högspänningsbrytare eller en verksamhetsutövare som tar till vara fluorerade växthusgaser från anordningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser behöver dock inte utse en ansvarig.

En verksamhetsutövare som avses i 159 § 1 mom. ska ha sådana anordningar och redskap som krävs för ändamålsenlig underhållsverksamhet. Närmare bestämmelser om anordningar och redskap som behövs inom verksamhet som gäller installation, underhåll och service av anordningar och system innehållande ämnen som avses i ozonförordningen och F-gasförordningen och inom avfallshanteringen i fråga om sådana ämnen utfärdas genom förordning av statsrådet.

162 §

Certifiering

En person som avses i 159 § 1 mom. ska göra en anmälan till Säkerhets- och kemikalieverket för certifiering. Anmälan ska inne-

hålla behövliga person- och kontaktuppgifter och en redogörelse för att kompetensvillkoren uppfylls i enlighet med 159 § 2 mom. Säkerhets- och kemikalieverket ska utfärda ett certifikat för den som uppfyller kompetensvillkoren.

En verksamhetsutövare som avses i 159 § 1 mom. ska för övervakningen och för verifiering av den i 159 § 1 mom. avsedda kompetens som krävs enligt ozonförordningen, F-gasförordningen eller ett beslut som fattats med stöd av dem göra en anmälan till Säkerhets- och kemikalieverket om vilken kompetens personalen har samt om verksamhetens karaktär och om arbetsredskapen. Säkerhets- och kemikalieverket ska utfärda ett certifikat för verksamhetsutövare som uppfyller kompetenskraven. Anmälningsskyldigheten gäller dock inte verksamhetsutövare inom branschen för högspänningsbrytare eller verksamhetsutövare som tar till vara fluorerade växthusgaser från anordningar som innehåller lösningsmedel baserade på dessa gaser.

Säkerhets- och kemikalieverket kan besluta att återkalla ett certifikat, om en verksamhetsutövare eller person inte längre uppfyller kompetenskraven. Innan certifikatet återkallas ska Säkerhets- och kemikalieverket ge verksamhetsutövaren eller personen möjlighet att avhjälpa bristen i fråga om kompetenskraven, om inte bristen är så väsentlig att den inte kan avhjälpas inom en skälig tid.

Närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar som avses i denna paragraf och om anmälningsförfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

163 §

Kontroll av kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsanläggningar samt släckanläggningar

Innehavaren av eller ägaren till kyl-, luftkonditionerings-, värmepumps- och släckanläggningar som innehåller i 159 § 1 mom. avsedda ämnen ska se till att anordningarna och eventuella läckagedetektorsystem inspekteras regelbundet.

Anordningens innehavare eller ägare ska se till att den som utför inspektionen eller verksamhetsutövaren har ett av Säkerhets-

och kemikalieverket utfärdat certifikat enligt 162 §. Anordningens innehavare eller ägare ska föra en underhålls- och inspektionsjournal som på begäran ska visas upp för tillsynsmyndigheten. I anslutning till anordningen ska det finnas ett meddelande om när den senast har inspekterats.

Närmare bestämmelser om de inspektioner som avses i 1 mom. samt om de uppgifter som underhålls- och inspektionsjournalen ska innehålla utfärdas genom förordning av statsrådet.

164 §

Myndighetsregister

Säkerhets- och kemikalieverket ska föra register över de verksamhetsutövare som gjort anmälan enligt 162 § 2 mom. Dessutom ska verket föra register över certifikat och över de ansvariga.

I registret ska namnet på personen, företaget eller anläggningen och behövliga kontaktuppgifter antecknas. Dessutom ska kriterier och specialkompetensområde antecknas i fråga om certifikat. Anteckningen ska avföras ur registret om den registrerade personen eller verksamhetsutövaren begär det, om verksamhetsutövarens affärsrörelse upphör eller om certifikatet har återkallats.

I fråga om sekretess för och utlämnande av uppgifter ur registret tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i fråga om annan behandling av personuppgifter personuppgiftslagen (523/1999). Uppgifter ur registret får lämnas ut som kopia och över ett allmänt datanät oberoende av 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

165 §

Lämnande av uppgifter om fluorerade växthusgaser

Den som importerar eller exporterar ämnen som avses i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och uni-

onsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG eller i bilaga I till F-gasförordningen, importerar eller exporterar anordningar som innehåller sådana ämnen, eller tillverkar, installerar eller underhåller anordningar som innehåller sådana ämnen eller utför annan behandling, distribution eller avfallshantering av sådana ämnen ska på begäran årligen lämna Finlands miljöcentral uppgifter om användning, import, export och bortskaffande av dessa ämnen.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom. och om hur de ska lämnas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

166 §

Myndigheternas anmälningsskyldighet

Om det vid tillsynen enligt detta kapitel eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av det konstateras att kompetenskraven enligt 159 § inte har iakttagits, ska tillsynsmyndigheten underrätta Säkerhets- och kemikalieverket om detta.

Om en tillsynsmyndighet som avses i 24 § 2 mom. vid tillsynen konstaterar att en skylldighet enligt 163 § har försumrats, ska tillsynsmyndigheten underrätta den behöriga statliga tillsynsmyndigheten eller den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om detta.

18 kap.

Tillsyn och förvaltningstvång

167 §

Ordnande av tillsyn

Tillsynsmyndigheten ska ordna tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt bestämmelser som utfärdats samt villkor, förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av den så att tillsynen är högklassig, regelbunden och effektiv och baserar sig på en bedömning av miljörisker. Tillsynsmyndigheten får ställa sina uppgifter i angelägenhetsordning om det är nödvändigt för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna.

Närmare bestämmelser om tillsynsmyndig-

hetens åtgärder för att trygga tillsynens kvalitet och effektivitet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

168 §

Regelbunden tillsyn

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska för den regelbundna tillsynen enligt denna lag göra upp en plan för sitt område (*tillsynsplan*). Tillsynsplanen ska innehålla uppgifter om områdets miljöförhållanden, om verksamheter som medför risk för förorening och om tillgängliga resurser och metoder för tillsyn. Planen ska innehålla en beskrivning av grunderna för ordnandet av tillsynen och för riskbedömningen samt en beskrivning av samarbetet mellan de myndigheter som svarar för tillsynen. Tillsynsplanen ska ses över regelbundet.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska genom periodiska inspektioner regelbundet övervaka miljötillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter. Kontrollobjekten ska väljas och kontrollfrekvensen bestämmas utifrån en bedömning av miljöriskerna.

Den periodiska inspektionen av direktivläggningar ska beroende på verksamhetens risknivå utföras med minst ett och högst tre års mellanrum. Vid en sådan anläggning ska det inom sex månader göras en extra inspektion om det vid tillsynen konstateras ett allvarligt fall av bristande efterlevnad av krav som ställts på anläggningen i denna lag eller av krav som föreskrivits eller meddelats med stöd av den.

Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska utarbeta ett program som gäller periodiska inspektioner och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter (*tillsynsprogram*). Tillsynsprogrammet ska innehålla uppgifter om de objekt som tillsynen gäller och om de regelbundna tillsynsåtgärder som vidtas i fråga om dem. Tillsynsprogrammet ska hållas uppdaterat.

Närmare bestämmelser om utarbetandet av tillsynsplanen och tillsynsprogrammet och

om innehållet i dem, om periodiska inspektioner, om bedömning av miljörisiker samt om genomförandet av annan regelbunden tillsyn och om informationen i samband med den får utfärdas genom förordning av statsrådet.

169 §

Inspektion vid olyckor, olägenheter och överträdelser

Om det på grund av en olycka, en anmälan om olägenhet, bristande efterlevnad av tillståndet eller av någon annan orsak finns skäl att anta att verksamheten medför olägenhet för hälsan eller någon betydande annan i 5 § 1 mom. 2 punkten avsedd följd eller risk för sådan, ska tillsynsmyndigheten inspektera verksamheten eller utreda saken på något annat ändamålsenligt sätt. Om ett tillståndsärendet som gäller verksamheten samtidigt är anhängigt ska inspektionen eller utredningen i den mån det är möjligt göras innan tillståndsärendet avgörs.

170 §

Anmälan om ändringar i verksamheten och om byte av tillståndshavare

Innehavaren av miljötillståndet ska på förhand underrätta tillsynsmyndigheten om att verksamheten inleds, om tidpunkten för inledandet av verksamheten inte framgår av tillståndsansökan eller tillståndsbeslutet, eller om tidpunkten är en annan än vad som meddelats på förhand. Dessutom ska innehavaren av miljötillståndet utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om

- 1) långvariga avbrott i verksamheten,
- 2) avslutande av verksamheten,
- 3) andra ändringar och händelser som gäller verksamheten och som kan påverka föroreningen av miljön eller efterlevnaden av tillståndet.

Om tillståndshavaren byts ska den nya tillståndshavaren anmäla att så skett.

Anmälan ska göras till den statliga tillsynsmyndigheten om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten och i övriga fall till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

171 §

Kontroll på annans område

Den statliga tillsynsmyndigheten, eller i samband med beviljande av tillstånd även tillståndsmyndigheten, kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på annans område kontrollera verksamhetens miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om inte områdets ägare eller innehavare har lämnat sitt samtycke till detta. Rätten till kontroll gäller installation av mätinstrument, utförande av mätningar och annan liknande observation och uppföljning av verksamheten, samt även att röra sig och vistas på området i den utsträckning det är nödvändigt för detta syfte. Rätten kan beviljas under förutsättning att kontrollen behövs för utredning av verksamhetens miljöpåverkan och att den inte orsakar nämnvärd olägenhet.

Områdets ägare eller innehavare ska ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

Kontrollen ska ordnas så att den inte äventyrar hemfriden eller integritetsskyddet för områdets ägare eller innehavare.

172 §

Rätt att få upplysningar och göra inspektioner

Tillsyns- och tillståndsmyndigheter och i 26 § avsedda myndigheter som sköter typgodkännanden samt tjänstemän och tjänsteinnehavare som dessa förordnat har rätt att för utförandet av sina uppgifter

- 1) trots sekretess få nödvändiga upplysningar av myndigheter och verksamhetsutövare,
- 2) röra sig på annans område,
- 3) av den som tillverkar eller importerar produkter eller av någon annan som släpper ut produkter på marknaden få behövliga uppgifter om tillverkningen av produkterna och om de ämnen som används vid tillverkningen samt om de produkter som tillverkas, importeras eller annars släpps ut på marknaden,
- 4) utföra mätningar samt ta prover och ta upp ljud eller bild,
- 5) få tillträde till platser där verksamhet bedrivs,

6) kontrollera verksamheten samt dess utsläpp och miljöpåverkan,

7) göra inspektioner med hjälp av de förfaranden som avses i 1—6 punkten.

Åtgärder som avses i 1 mom. får vidtas i utrymmen som används för boende av permanent natur endast om det är nödvändigt för att skydda liv, hälsa, egendom eller miljö.

Den som utövar den verksamhet som inspekteras eller den som tillverkar, på marknaden släpper ut eller innehar den produkt som inspekteras ska på begäran ge den myndighet, tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen tillgång, i skriftlig eller elektronisk form, till de handlingar som kan ha betydelse vid tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs. Den tjänsteman eller tjänsteinnehavare som utför inspektionen har rätt att få kopior av de handlingar som granskas och utskrifter av registreringar i datasystem.

173 §

Anlitande av assistent

Tillsynsmyndigheten kan vid utförandet av en uppgift enligt 172 § även anlita en person som inte är tjänsteman eller tjänsteinnehavare. Den assisterande personen ska ha tillräcklig kompetens med tanke på uppgiftens natur.

Den assisterande personen får gå in i utrymmen som används för boende av permanent natur endast tillsammans med en myndighet, en tjänsteinnehavare eller en tjänsteman.

På assisterande personer tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför uppdrag som avses i denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

174 §

Inspektionsförfarande

Vid periodisk inspektion och annan inspektion i tillsynssyfte iakttas 39 § i förvaltningslagen. Som part som direkt berörs av

ärendet betraktas vid inspektionen dock endast den som utövar den verksamhet som inspektionen avser eller en annan innehavare av det objekt, den produkt, den lokal eller det område som inspekteras.

Närmare bestämmelser om utförande av inspektion, om inspektionsjournalernas innehåll och om delgivning av dem får utfärdas genom förordning av statsrådet.

175 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillsynsmyndigheten kan

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller mot villkor eller förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, att fortsätta eller upprepa överträdelser, eller förelägga denna att fullgöra sina skyldigheter på något annat sätt,

2) förelägga den som har förfarit så som avses i 1 punkten att återställa miljön i ursprungligt tillstånd eller att undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelser,

3) förelägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att verksamheten orsakar sådan förorening av miljön som strider mot denna lag.

I fråga om tillståndspliktig verksamhet meddelas föreläggandet av den statliga tillsynsmyndigheten, om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndsmyndigheten, och i annat fall av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten.

Om föreläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 47 § ska undergå gemensam behandling, meddelas föreläggandet enligt vad som i 14 kap. i vattenlagen föreskrivs om förvaltningstvång. Om föreläggandet endast gäller fullgörandet av en skyldighet som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den, ska det dock meddelas i enlighet med denna lag.

Ett föreläggande kan inte meddelas omedelbart för att verkställa 11 eller 20 §.

176 §

Föreläggande att avhjälpa betydande förorening av vattendrag och naturskador

Om en överträdelse eller försummelse enligt 175 § 1 mom. 1 punkten medför betydande förorening av vattendrag eller en naturskada som avses i 5 a § i naturvårdslagen ska den statliga tillsynsmyndigheten, utöver vad som föreskrivs i 175 § i denna lag, förelägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

Om betydande förorening av vattendrag eller en naturskada har orsakats av en olycka eller av något annat oförutsett, ska den statliga tillsynsmyndigheten ålägga den verksamhetsutövaren som orsakat skadan att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

177 §

Bedömning av hur betydande föroreningen av vattendrag är

När det bedöms om förorening av vattendrag är betydande enligt 176 § ska bland annat hänsyn tas till vad som nämns om de omständigheter som berör vattnets och den marina miljöns status och användning inom det område som påverkas av verksamheten i den förvaltningsplan eller havsförvaltningsplan som avses i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen. Närmare bestämmelser om bedömningen av betydande förorening och om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

178 §

Anmälan om betydande förorening av vattendrag och naturskador

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål underrätta den statliga tillsynsmyndigheten om betydande förorening av vattendrag och naturskador som avses i 176 § och om ett överhängande hot om sådana.

179 §

Myndighetsåtgärder vid lagstridiga förfaranden

Om denna lag eller bestämmelser som utfärdats eller villkor, förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av den inte har iakttagits, ska tillsynsmyndigheten med hänsyn till sakens natur uppmana den som gjort sig skyldig till överträdelsen att upphöra med förfarandet samt vidta åtgärder för att väcka ett förvaltningstvångsärende enligt 175 och 176 §.

Tillsynsmyndigheten ska övervaka att uppmaningen samt förbud och förelägganden som meddelats i ett förvaltningstvångsärende iakttas.

180 §

Föreläggande i syfte att hindra förorening

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan, när det gäller verksamhet som medför risk för förorening av miljön, utifrån en inspektion som den har utfört meddela ett föreläggande i ett enskilt fall, om föreläggandet behövs för att förebygga eller hindra förorening. Föreläggandet kan gälla en åtgärd eller en begränsning, kontroll av eller information om verksamheten eller lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen. Föreläggandet kan inte gälla tillståndspliktig eller registreringspliktig verksamhet. Föreläggandet ska vara skäligt med hänsyn till verksamhetens natur och hur betydande föroreningen av miljön är.

181 §

Avbrytande av verksamheten

Om verksamhet som är förenad med risk för förorening av miljön medför omedelbar fara för människors hälsa eller hotar att medföra omedelbara och betydande skadeverkningar för miljön, ska tillsynsmyndigheten avbryta verksamheten till den del det är nödvändigt för att skydda hälsa eller miljö, om verksamhetsutövaren själv inte har vidtagit tillräckliga åtgärder.

Verksamhetsutövaren ska i den mån det är möjligt höras innan verksamheten avbryts.

Över de åtgärder som vidtas för att avbryta verksamheten ska det upprättas ett protokoll och ett beslut om avbrytandet ska fattas utan dröjsmål. Myndigheten ska dessutom informera om hur verksamheten kan fortsättas.

Tillståndspliktig verksamhet avbryts av den statliga tillsynsmyndigheten om miljötillståndet beviljas av den statliga miljötillståndspliktiga myndigheten, och av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten om tillståndet beviljas av den.

182 §

Interimistiska förelägganden av tjänsteinnehavare som lyder under den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 22 § 2 mom. får i brådskande fall ett förbud eller föreläggande som avses i 175 § meddelas eller avbrytande som avses i 181 § utföras på den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens vägnar av en tjänsteinnehavare som förordnats av den.

Tjänsteinnehavaren ska utan dröjsmål hänskjuta föreläggandet, förbudet eller åtgärden för avbrytande av verksamheten till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten. Tjänsteinnehavarens beslut är i kraft tills den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten har avgjort ärendet.

183 §

Förbud och förelägganden som gäller ämnen, kemikalier, preparat, produkter, anordningar och maskiner

Om det har skett en överträdelse av en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 216 § eller 217 § 2 mom., kan miljöministeriet

1) förbjuda tillverkaren, importören eller den som släpper ut varan i fråga på marknaden eller den som utför underhåll på en anordning eller hanterar ett ämne att fortsätta sin verksamhet,

2) förbjuda användning, tillverkning, saluföring, försäljning eller annan överlåtelse av ett ämne, en kemikalie, ett preparat, en produkt, en anordning eller en maskin som strider mot bestämmelserna,

3) förelägga den som brutit mot förordningen att se till att ämnet, kemikalien, preparatet, produkten, anordningen eller maskinen fås att stämma överens med bestämmelserna eller att annars fullgöra sin skyldighet,

4) förelägga den som brutit mot förordningen att helt eller delvis överlämna ämnet, kemikalien, preparatet, produkten, anordningen eller maskinen för att på behörigt sätt behandlas som avfall.

Om ett ämne, en kemikalie, ett preparat, en produkt, en anordning eller en maskin som avses i 1 mom. har släppts ut på marknaden, kan miljöministeriet förelägga den som brutit mot förordningen att återkalla dem från marknaden.

Säkerhets- och kemikalieverket beslutar om förbud och förelägganden enligt 1 och 2 mom. när överträdelsen gäller efterlevnaden av en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 216 § och som gäller produkter som innehåller organiska lösningsmedel. Säkerhets- och kemikalieverket beslutar om förbud och föreläggande också i de fall där överträdelsen gäller fullgörande av skyldigheter enligt 159—163 § och bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, eller iakttagande av beslut om undantag enligt 218 § 2 mom. Finlands miljöcentral beslutar om förbud och förelägganden i de fall där överträdelsen gäller efterlevnaden av ozonförordningen, F-gasförordningen, en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 216 § för skydd av ozonskiktet eller en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 163 §. Förbud mot användning av en enskild anordning som strider mot bestämmelserna samt föreläggande att fullgöra underhållsskyldighet meddelas dock av en tillsynsmyndighet som avses i 23 § 1 mom.

184 §

Vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande

Myndigheten ska, om det inte är uppenbart onödigt, förena ett med stöd av denna lag meddelat förbud eller föreläggande med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller om att verksamheten avbryts. Ett förelägg-

gande som meddelats med stöd av 180 § får dock inte förenas med vite.

Vid förundersökning, åtalsprövning eller rättegång får man inte i syfte att ålägga en fysisk person straffrättsligt ansvar använda uppgifter som personen har lämnat för att fullgöra en sådan skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i denna lag eller som ålagts med stöd av den, om uppgifterna har erhållits genom att personen förelagts vite för fullgörande av skyldigheten.

Om inte något annat följer av denna lag, ska i ett ärende som gäller vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande tillämpas vad som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

185 §

Hörande

Innan en myndighet meddelar ett föreläggande som avses i detta kapitel ska den ge den som föreläggandet avser tillfälle att bli hörd i enlighet med förvaltningslagen. Vid behov ska också andra parter, andra tillsynsmyndigheter, tillståndsmyndigheter och myndigheter som bevakar allmänt intresse höras.

186 §

Rätt att inleda ärenden

Om inte ett ärende som avses i 135, 137, 175, 176, 180 eller 181 § har inletts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen inledas av

- 1) den som är part,
- 2) registrerade föreningar och stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivselsn i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
- 3) den kommun där verksamheten är placerad och kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
- 4) den statliga tillsynsmyndigheten samt den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
- 5) myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet,

6) sametinget, om miljökonsekvenserna uppträder inom samernas hembygdsområde, och av skoltarnas bystämma, om miljökonsekvenserna uppträder på skoltområdet.

Den statliga tillsynsmyndigheten kan inleda ett ärende som gäller utfärdande av sådana kommunala miljöskyddsföreskrifter som avses i 202 § 3 mom. 7 punkten, om kommunen inte har meddelat några föreskrifter om åtgärder som avses i den punkten.

187 §

Handräckning

Bestämmelser om polisens skyldighet att lämna handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011), och bestämmelser om gränsbevakningsväsendets skyldighet att lämna handräckning finns i 77 § i gränsbevakningslagen (578/2005). Bestämmelser om handräckning av räddningsmyndigheten finns i 50 § i räddningslagen (379/2011). Tullen är skyldig att lämna handräckning för tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt bestämmelser som utfärdats och villkor, förelägganden och föreskrifter som meddelats med stöd av den.

Tillsynsmyndigheterna ska på begäran lämna varandra handräckning för utförande av de uppgifter som de har enligt denna lag.

188 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten ska anmäla gärningar och försummelser som avses i 224 och 225 § till polisen för inledande av förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras, om gärningen med hänsyn till omständigheterna ska anses vara ringa och allmänt intresse inte kan anses kräva att åtal väcks.

Den statliga tillsynsmyndigheten är målsägande i brottmål om allmänt intresse har kränkts.

189 §

Tillsynsmyndigheternas ansvarsfördelning vid tillsynen över tillståndspliktiga och registreringspliktiga verksamheter

För tillsynen enligt 168 och 169 § över

tillståndspliktig verksamhet ansvarar den statliga tillsynsmyndigheten om miljö tillstånd för verksamheten beviljas av den statliga miljö tillståndsmyndigheten, och den kommunala miljö vårdsmyndigheten om miljö tillstånd för verksamheten beviljas av den.

För tillsynen enligt 168 och 169 § över registreringspliktig verksamhet ansvarar den kommunala miljö vårdsmyndigheten. Den statliga tillsynsmyndigheten ansvarar dock för tillsynen över verksamhet som är registreringspliktig enligt 116 § 2 mom. Tillsynen över registreringspliktig verksamhet kan utövas som en del av tillsynen över tillståndspliktig verksamhet som finns på samma område, om det behövs för att tillsynen ska kunna ordnas på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Den som utövar tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet och den myndighet till vilken tillsynen överförs ska höras, om den myndighet som ansvarar för tillsynen på grund av detta blir en annan.

19 kap.

Sökande av ändring och verkställande av beslut

190 §

Sökande av ändring

I ett beslut som en myndighet har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Vasa förvaltningsdomstol på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Om besvärsskriften gäller ett beslut som meddelats vid gemensam behandling enligt 47 § 1 mom. ska den ges in till den myndighet som fattat beslutet.

Över statsrådets och miljöministeriets beslut får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Över ett förbud eller föreläggande som en kommunal tjänsteinnehavare meddelat med stöd av 182 § får besvär inte anföras. Över beslut om sådan överföring av tillsynen till en annan myndighet som avses i 189 § får besvär inte anföras. Över beslut enligt 36, 126 och 128 § om överföring av ärenden till en annan myndighet samt avgöranden om

separat behandling av ersättningsyrkanden enligt 129 § får besvär inte anföras separat. Ändring i den behandlingsavgift som tas ut enligt 205 § får sökas på samma sätt som ändring i huvudsaken.

I beslut om godkännande av kommunala miljöskyddsföreskrifter och taxan för behandlingsavgifter får ändring sökas genom besvär på det sätt som anges i kommunallagen (365/1995). Den statliga tillsynsmyndigheten har rätt att söka ändring i beslut som gäller kommunala miljöskyddsföreskrifter.

I Vasa förvaltningsdomstols beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

191 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har

- 1) den som är part,
 - 2) registrerade föreningar och stiftelser vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivsels i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,
 - 3) den kommun där verksamheten är placerad och andra kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,
 - 4) den statliga tillsynsmyndigheten samt den kommunala miljö vårdsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,
 - 5) myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet,
 - 6) sametinget på den grunden att den verksamhet som avses i miljö tillståndet försämrar samernas rätt att som ursprungsfolk bevara och utveckla sitt språk och sin kultur,
 - 7) skoltarnas byastämman på den grunden att den verksamhet som avses i miljö tillståndet inom skoltområdet försämrar skoltarnas levnadsförhållanden och möjligheter att bedriva i skollagen avsedda naturnäringar.
- Den statliga tillsynsmyndigheten och den kommunala miljö vårdsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka det allmänna miljöskyddsintresset eller av annan grundad

anledning anföra besvär över ett beslut genom vilket Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt dess beslut.

192 §

Begäran om omprövning av beslut som gäller kontrollplaner och ändring av kontrollvillkor

Omprövning av beslut enligt 64 och 65 § som fattats av en myndighet som tillståndsmyndigheten utsett får begäras hos tillståndsmyndigheten inom 30 dagar från det att beslutet meddelades. Omprövning begärs hos den statliga miljötillståndsmyndigheten, om kontrollskyldigheten i fråga om någon verksamhet som omfattas av samordnad recipientkontroll har baserat sig på ett beslut som den statliga miljötillståndsmyndigheten meddelat. Genom begäran om omprövning kan också en sådan meningsskiljaktighet behandlas som gäller fördelningen av kostnaderna för den samordnade recipientkontrollen. Beslut med anledning av en begäran om omprövning meddelas enligt 84 § efter anslag och information om beslutet ska ges med iakttagande av 84, 85 och 96 §. Ändring i beslut med anledning av en begäran om omprövning får sökas enligt vad som föreskrivs i 190 §. På behandlingen av en begäran om omprövning tillämpas i övrigt förvaltningslagen.

193 §

Begäran om omprövning av beslut som gäller fiskerinäring

Omprövning av beslut som gäller planer för fullgörande av fiskevårdsskyldighet och planer för användning av fiskerihushållningsavgift enligt 3 kap. 15 § i vattenlagen får begäras hos tillståndsmyndigheten enligt vad som föreskrivs i 15 kap. 1 § 3 mom. i vattenlagen.

194 §

Begäran om omprövning av beslut som gäller skyldigheten att se över tillstånd för direktivanläggningar

En verksamhetsutövare får begära omprövning av den statliga tillsynsmyndighetens be-

slut om översyn av tillståndet enligt 80 § 3 mom. hos den statliga miljötillståndsmyndigheten på det sätt som anges i förvaltningslagen. Ett beslut med anledning av begäran om omprövning får inte överklagas separat.

195 §

Sökande av ändring i vissa fall

Över myndighetsbeslut som gäller typgodkännande samt över Säkerhets- och kemikalieverkets beslut enligt 162 § att utfärda eller återkalla ett certifikat får besvär anföras på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Parter får begära omprövning av beslut som fattats av sådana besiktningsorgan och motsvarande inrättningar som avses i 26 § 2 mom. hos den som fattat beslutet, på det sätt som anges i förvaltningslagen. I ett beslut genom vilket en begäran om omprövning har avslagits får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Den som är missnöjd med bedömningen av kompetens som har visats i enlighet med 159 § i en fristående examen får söka ändring i bedömningen på det sätt som anges i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning.

Den som är missnöjd med bedömningen av kompetens som har visats i enlighet med 159 § i en yrkesinriktad grundexamen som baserar sig på en läroplan får söka ändring i bedömningen på det sätt som anges i lagen om yrkesutbildning.

Den vars kompetens har bedömts får begära omprövning av ett beslut om utfärdande av betyg som ett av Säkerhets- och kemikalieverket eller Finlands miljöcentral godkänt sakkunnigt organ har fattat med stöd av 159 §. Omprövning begärs hos den som har fattat beslutet och på det sätt som anges i förvaltningslagen. I ett beslut genom vilket en begäran om omprövning har avslagits får ändring sökas hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

196 §

Hörande med anledning av besvär över ett beslut om miljötillstånd

Vasa förvaltningsdomstol ska informera om besvär över ett beslut om miljötillstånd som anförts av den som ansöker om tillstånd, om det inte är uppenbart onödigt, genom att under minst 14 dagar kungöra dem på förvaltningsdomstolens och de berörda kommunernas anslagstavlor. Besvärshandlingarna ska hållas framlagda i de berörda kommunerna under kungörelsetiden. I kungörelsen ska det anges var handlingarna hålls framlagda.

Vasa förvaltningsdomstol ska dessutom med anledning av besvär som har anförts av sökanden ge de parter som saken speciellt berör samt de myndigheter som bevakar allmänt intresse tillfälle att avge bemötande med anledning av besvaren, om detta inte är uppenbart onödigt. I fråga om hörande med anledning av besvär ska i övrigt förvaltningsprocesslagen iakttas. Information om att besvär har anförts ska för avgivande av bemötande ges på det sätt som anges i förvaltningslagen. Samtidigt ska det meddelas var besvärshandlingarna är framlagda samt vart bemötandena kan lämnas inom den tid som satts ut för avgivande av bemötande.

På de beslut som meddelas vid gemensam behandling enligt 47 § 1 mom. tillämpas bestämmelserna om hörande med anledning av besvär i 15 kap. 3 § 1—4 mom. i vattenlagen.

197 §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om syn kan fullföljdsdomstolen eller, på förordnande av den, ordföranden, en ledamot eller en föredragande förrätta inspektion på platsen.

Ett beslut av Vasa förvaltningsdomstol som gäller miljötillstånd ska meddelas efter anslag, och parterna anses ha blivit informerade om beslutet när beslutet har meddelats. Förvaltningsdomstolen ska dessutom se till att det utan dröjsmål informeras om beslutet

på anslagstavlan i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Vasa förvaltningsdomstols beslut ska lämnas till ändringssökanden och en kopia av beslutet till de parter som har begärt det, samt i ärenden som gäller tillstånd till verksamhetsutövaren, om det inte är verksamhetsutövaren som sökt ändring. En kopia av beslutet ska dessutom lämnas till den statliga miljötillståndsmyndigheten, tillsynsmyndigheten, de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet samt Finlands miljöcentral.

Ett beslut av förvaltningsdomstolen som gäller ett förvaltningstvångsärende enligt denna lag ska delges som bevislig delgivning på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Fullföljdsdomstolen ska till tillstånds- och tillsynsmyndigheten elektroniskt lämna information om ändringar som gjorts i de beslut som dessa myndigheter har fattat och om beslutens laga kraft, så att informationen kan registreras i datasystemet för miljövärdsinformation. Närmare bestämmelser om det sätt och den tidpunkt för lämnande av information som avses i detta moment får utfärdas genom förordning av statsrådet.

198 §

Verkställbarhet av beslut

Tillståndspliktig verksamhet får inte inledas eller ändras förrän det tillståndsbeslut som tillåter verksamheten har vunnit laga kraft. Besvär som gäller ersättningar hindrar inte att verksamheten inleds.

I fråga om verkställighet av en tillståndsmyndighets lagakraftvunna beslut, till den del det är fråga om ersättningar som har bestämts med stöd av 13 kap. eller nyttjanderätt som har beviljats med stöd av 69 § och ersättning för den, tillämpas vad som föreskrivs om verkställighet av en lagakraftvunnen dom.

199 §

Inledande av tillståndspliktig verksamhet oberoende av överklagande

Tillståndsmyndigheten kan, av grundad

anledning och under förutsättning att verkställigheten inte gör ändringssökandet onödigt, på begäran av den som ansöker om tillstånd i tillståndsbeslutet förordna att verksamheten oberoende av överklagande får inledas med iakttagande av tillståndsbeslutet, om sökanden för det fall att tillståndsbeslutet upphävs eller tillståndsvillkor ändras ställer godtagbar säkerhet för att miljön återställs i ursprungligt skick. Kravet på ställande av säkerhet gäller inte staten och dess inrättningar och inte heller kommuner och samkommuner. Tillståndsmyndigheten kan vid behov förordna om inskränkningar i verkställigheten av tillståndsbeslutet och om tidpunkten för när verkställigheten kan inledas.

Tillståndsmyndigheten kan bevilja rätt att inleda verksamheten under de förutsättningar som anges i 1 mom. också på särskild ansökan som lämnats in senast 14 dagar efter besvärstidens utgång. Tillsynsmyndigheterna och de som sökt ändring i tillståndsbeslutet ska höras om ansökan. Därefter ska ett beslut fattas utan dröjsmål. Ändring i beslutet får sökas hos Vasa förvaltningsdomstol på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Ett beslut genom vilket den rätt som avses i 1 mom. har beviljats ska utan dröjsmål sändas till Vasa förvaltningsdomstol och till dem som sökt ändring.

200 §

Verkställighet av beslut oberoende av överklagande

Den myndighet som fattat beslutet kan förordna att villkor, förelägganden eller beslut som avses i 62, 64, 65, 99, 122, 123, 136, 137, 171, 175, 176, 180, 181 och 183 § ska iaktas oberoende av överklagande.

201 §

Behandling av verkställighetsärenden i fullföljdsdomstolen

Fullföljdsdomstolen kan på grundval av besvär upphäva ett förordnande som avses i 199 och 200 § eller ändra det eller även i övrigt förbjuda att ett tillståndsbeslut verkställs. Besvär över förvaltningsdomstolens

beslut i ett ärende som gäller verkställighet får anföras hos högsta förvaltningsdomstolen endast i samband med besvär över huvudsaken.

Den som anfört besvär över ett miljötillståndsbeslut kan i förvaltningsdomstolen yrka att ett avgörande som avses i 199 § 2 mom. ska upphävas eller ändras utan att överklaga det genom separata besvär.

Om det i ett tillståndsärende är fråga om att fortsätta en befintlig verksamhet, kan Vasa förvaltningsdomstol i sitt beslut bestämma att beslutet ska iaktas helt eller delvis även om det överklagas, om inte högsta förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

20 kap.

Särskilda bestämmelser

202 §

Kommunala miljöskyddsföreskrifter

Kommunen får för verkställigheten av denna lag meddela sådana allmänna föreskrifter som är påkallade av de lokala förhållandena och som gäller kommunen eller någon del av den (*kommunala miljöskyddsföreskrifter*).

Föreskrifterna får inte gälla

- 1) verksamhet som är tillståndspliktig eller registreringspliktig,
- 2) verksamhet av försöksnatur som avses i 31 §,
- 3) exceptionella situationer som avses i 120 §,
- 4) anmälningsförfarandet som gäller sanering av mark och grundvatten enligt 136 § 1 mom.,
- 5) försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets verksamhet.

Föreskrifterna kan gälla

- 1) åtgärder, begränsningar och konstruktioner som hindrar utsläpp eller skadeverkningar av sådana,
- 2) motverkande av särskilt störande tillfälligt buller eller tillfälliga skakningar,
- 3) miljöskyddsmässiga förutsättningar för placering av verksamheter utanför detaljplanelområden,

4) fastställande av områden där det på grund av särskild risk för förorening av miljön är förbjudet att leda ut avloppsvatten i marken, ett vattendrag, ett dike, en källa eller en konstgjord damm eller i en sådan rännil som avses i 1 kap. 3 § 1 mom. 6 punkten i vattenlagen,

5) fastställande av zoner och områden där användningen av stallgödsel och gödselmedel samt inom jordbruket förekommande, för miljön skadliga ämnen begränsas,

6) lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen,

7) åtgärder för förbättrande av vattnets och den marina miljös status som behövs enligt en förvaltningsplan eller havsförvaltningsplanen enligt lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten kan i enskilda fall bevilja undantag från en miljöskyddsföreskrift på de i föreskriften angivna grunderna.

203 §

Förfarande vid utfärdandet av kommunala miljöskyddsföreskrifter

Innan kommunala miljöskyddsföreskrifter utfärdas ska kommunen ge den berörda statliga tillsynsmyndigheten och vid behov andra myndigheter tillfälle att ge utlåtande. Bestämmelser om att ge möjligheter till inflytande vid behandlingen av ärendet finns i 41 § i förvaltningslagen. Information om beredningen av ärendet ska också ges på kommunens webbplats.

Kommunen ska informera allmänt om miljöskyddsföreskrifterna så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Föreskrifterna ska vara tillgängliga på kommunens webbplats. De ska dessutom sändas för kännedom till den statliga tillsynsmyndigheten och till den statliga miljötillståndsmyndigheten.

204 §

Riksomfattande planer och program

Statsrådet godkänner de i Europeiska unionens rättsakter avsedda riksomfattande miljö-

skyddsplanerna och miljöskyddsprogrammen. När planerna och programmen bereds ska de myndigheter och intressegrupper vilkas rätt eller fördel ärendet berör samt de riksomfattande föreningar och stiftelser som avses i 186 § ges tillfälle att avge utlåtande om utkastet till planer och program. Utkastet ska publiceras i elektronisk form och allmänheten ska i tillräckligt god tid ges tillfälle att framföra sina åsikter. Information om en godkänd plan eller ett godkänt program med tillhörande motivering samt om hur de framförda åsikterna har blivit beaktade ska ges i elektronisk form.

Bestämmelser om den riksomfattande avfallsplanen och regionala avfallsplaner finns i avfallslagen.

205 §

Avgifter

Utöver vad som i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) föreskrivs om avgifter för statliga myndigheters prestationer, får den statliga tillsynsmyndigheten ta ut avgift för

1) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

2) inspektioner som avses i 169 §,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten får ta ut avgift för

1) behandling av ett tillstånd, en anmälan eller ett annat ärende som avses i denna lag,

2) sådan periodisk inspektion av och annan regelbunden tillsyn över tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som baserar sig på ett tillsynsprogram som myndigheten utarbetat,

3) inspektioner som behövs för tillsynen över att ett förbud eller föreläggande som avses i 175 eller 176 § iakttas eller för tillsynen över sådant avbrytande av verksamheten som avses i 181 §.

Avgifter som kommunen tar ut får motsvara högst kommunens totala kostnader för prestationen. Grunderna för avgifterna till kommunen fastställs närmare i en taxa som antas av kommunen.

Avgift tas inte ut för behandling av ärenden som inlets på initiativ av en myndighet eller en part som orsakas olägenhet, om inte något annat följer av 1 eller 2 mom. För behandling av ett ärende som har inlets på yrkande av någon annan än en myndighet eller en part som orsakas olägenhet får avgift tas ut hos den som inlett ärendet, om det ska anses uppenbart att ärendet har väckts utan grund.

Bestämmelser om indrivning av offentliga fordringar utan dom eller beslut och om rätten att anföra grundbesvär över en avgift finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

206 §

Avgifter för tillsyn över mikroföretag

Trots vad som föreskrivs i 205 § ska de avgifter som avses i 205 § 1 mom. och 2 mom. 2 och 3 punkten som tas ut hos mikroföretag vara skäligen med beaktande av verksamhetens omfattning och natur. Avgifterna ska vara skäligen också om verksamhetsutövaren är en fysisk person som inte driver ekonomisk verksamhet.

Med mikroföretag avses fysiska eller juridiska personer som driver ekonomisk verksamhet och som har färre än tio anställda och vars omsättning eller balansomslutning inte överstiger 2 miljoner euro per år. Vad som här föreskrivs om juridiska personer som driver ekonomisk verksamhet ska också tillämpas på andra juridiska personer när dess storlek bedöms i syfte att bestämma avgift.

Bestämmelser om bokföring av omsättningen och balansräkningen finns i bokföringslagen (1336/1997). I stället för den årliga omsättningen och balansräkningsuppgifter kan bedömningen göras så att man bara använder endera uppgiften eller något annat nyckeltal som beskriver verksamhetens ekonomiska omfattning, om företaget inte har någon särskild skyldighet enligt lag att bokföra sin omsättning eller balansräkning. Om ingendera siffran är lättillgänglig får storleken på företaget bestämmas utifrån antalet anställda.

För att avgiften ska kunna bestämmas ska verksamhetsutövaren på begäran lämna tillsynsmyndigheten uppgift om antalet anställda, omsättning och balansräkning eller de närmast motsvarande nyckeltalen. Om verksamhetsutövaren trots begäran inte lämnar uppgifterna kan uppgiften påföras till fullt belopp.

Genom förordning av statsrådet får det utfärdas bestämmelser om de närmare grunderna för hur antalet anställda, den årliga omsättningen, balansräkningen eller motsvarande ekonomiska uppgifter fastställs och om de situationer enligt 3 mom. där grunder enligt 2 mom. för att bestämma företagets storlek får användas delvis.

207 §

Hörande av vittnen

Den statliga miljötillståndsmyndigheten kan, om det av särskilda skäl behövs, höra vittnen under ed och parter under sanningsförsäkran. Parterna ska ges tillfälle att närvara då ett vittne eller en part hörs, och de har rätt att ställa frågor samt uttala sin åsikt om vittnets eller partens berättelse. I fråga om vittnesarvoden tillämpas förvaltningsprocesslagen.

208 §

Ersättning för kostnader i ersättningsärenden

När det gäller ersättning för parternas kostnader i ett ersättningsärende som avses i 13 kap. tillämpas vad som i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om ersättning för rättegångskostnader.

Om en part har beviljats allmän rättshjälp enligt rättshjälpslagen (257/2002), ska 22 § i den lagen tillämpas på ersättningskyldighet för rättshjälpsstagarens motpart.

209 §

Kvalitetssäkring av mätningar och undersökningar

De mätningar, tester, utredningar och undersökningar som krävs för verkställigheten av denna lag ska utföras på ett kompetent och

tillförlitligt sätt och med ändamålsenliga metoder.

I 1 mom. avsedda mätningar, tester, utredningar och undersökningar som gäller kvaliteten på samt sediment och vattenlevande organismer i yt- och grundvatten och sådant avloppsvatten som leds ut i miljön får utföras endast av en godkänd aktör. På ansökan godkänner Finlands miljöcentral för viss tid aktörer för den förteckning som är avsedd för offentligt bruk. I förteckningen antecknas aktörens kontaktoppgifter och kompetensområde. För godkännande krävs det att aktören har tillräckliga tekniska verksamhetsförutsättningar med tanke på det kompetensområde som söks och ett skriftligt kvalitetssystem som omfattar en tillräcklig kvalitetssäkring med tanke på resultatens tillförlitlighet. Dessutom ska personalen ha den utbildning och kompetens som krävs för uppgiften.

Meteorologiska institutet svarar för kontrollen av att mätsystemen för luftkvalitet motsvarar kraven enligt artikel 3 första stycket b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG om luftkvalitet och renare luft i Europa och för kontrollen av mätresultaten enligt avsnitt C i bilaga I till detta direktiv. Ett skriftligt utlåtande om kontrollen ska avges årligen. Utlåtandet ska lämnas till miljöministeriet senast den 31 juli varje år.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om

1) provtagning, mätnings-, beräknings- och testmetoder, standarder och beräkningsmodeller som ska användas vid tillämpningen av denna lag och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den,

2) säkerställande av tillförlitligheten i och kvaliteten på provtagningar, mätningar, tester, utredningar och undersökningar,

3) förutsättningarna för godkännande av de aktörer som avses i 2 mom., godkännandets giltighet och de uppgifter som ska antecknas i den offentliga förteckningen över godkända aktörer.

210 §

Sekretess och utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

På tystnadsplikten för den som utför upp-

gifter som avses i denna lag tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Verksamhetsrelaterade utsläpps- och kontrolluppgifter samt miljökvalitetsuppgifter är dock inte sekretessbelagda.

Den som vid utförandet av uppdrag enligt denna lag har tagit del av uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, om en affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden får trots sekretessbestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet lämna ut uppgifterna till tillsynsmyndigheten eller miljöministeriet för fullgörande av uppgifter enligt denna lag och till åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredning av brott samt om ett för Finland bindande internationellt fördrag kräver det.

211 §

Gränsöverskridande konsekvenser

Miljökonsekvenser som i denna lag avsedd verksamhet har i en annan stat ska vid tillämpningen av denna lag beaktas som motsvarande konsekvenser i Finland, om inte något annat följer av en överenskommelse med staten i fråga. De förbud som avses i 18 § tillämpas också på en annan stats territorialvatten och ekonomiska zon.

Om tillstånd för en verksamhet ska sökas hos en tillståndsmyndighet som avses i den gränsöverskridande överenskommelse som nämns i 2 § 2 mom., behövs miljötillstånd inte enbart med stöd av 27 § 2 mom. 1 eller 2 punkten. I miljötillståndsbeslutet ska det beaktas vad den tillståndsmyndighet som avses i gränsöverskridande överenskommelsen har beslutat.

212 §

Förfarandet för att beakta gränsöverskridande konsekvenser

Om verksamheten vid en direktivanläggning eller vid en deponi för utvinningsavfall som medför risk för storolycka sannolikt medför betydande skadliga miljökonsekvenser i en annan av Europeiska unionens medlemsstater ska den statliga miljötillståndsmyndigheten för kännedom sända miljötill-

ståndsansökan för verksamheten i fråga med tillhörande handlingar till denna stat samtidigt som information och hörande sker enligt 5 kap. Samma informationsförfarande ska också iakttas på begäran av en medlemsstat där verksamheten i fråga sannolikt medför betydande skadliga miljökonsekvenser. Miljöministeriet ska vid behov förhandla med den behöriga myndigheten i den andra staten innan tillståndsärendet avgörs i syfte att säkerställa att miljötillståndsansökan med tillhörande handlingar hålls framlagda för allmänheten i den andra staten en lämplig tid för framförande av eventuella anmärkningar.

Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska när den avgör tillståndsärendet beakta de anmärkningar som baserar sig på hörande enligt 1 mom.

Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska underrätta den stat som hörts i enlighet med 1 mom. om miljötillståndsbeslutet och skicka de uppgifter som avses i artikel 24.2 i industriutsläppsdirektivet till staten i fråga.

213 §

Beslut om gemensamt genomförande

Miljöministeriet kan på ansökan för en viss verksamhet bevilja undantag från utsläppsbestämmelserna i en statsrådsförordning som har utfärdats med stöd av 9 §, om verksamhetsutövaren annanstans i Finland eller i en annan stat vidtar miljöskyddsåtgärder som totalt sett leder till väsentligt minskade utsläpp eller miljökonsekvenser (*gemensamt genomförande*).

Gemensamt genomförande

1) får inte strida mot internationella förpliktelser som är bindande för Finland,

2) ska vara ändamålsenligt med beaktande av de tekniska och ekonomiska förutsättningarna att genomföra miljöskyddsåtgärder, samt

3) förutsätter att utsläpp och miljöskyddsåtgärder samt dessas verkningar kan följas på ett tillförlitligt sätt.

Om en verksamhet har skadliga regionala miljökonsekvenser är en förutsättning för gemensamt genomförande dessutom att arrangemanget leder till en minskning av utsläpp som påverkar finskt territorium.

Miljöministeriets beslut kan förenas med

behövliga villkor. Beslutet åsidosätter inte de krav som ställs på verksamheten i denna lag eller krav på verksamheten som föreskrivits eller bestämts med stöd av den.

214 §

Hörande samt information om gemensamt genomförande

Innan ett beslut som avses i 213 § fattas ska miljöministeriet begära utlåtanden om ansökan av den kommun där verksamheten är placerad samt av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, av de behöriga statliga tillsynsmyndigheterna samt av andra som närmare anges genom förordning av statsrådet. Dessutom ska registrerade föreningar och stiftelser som avses i 186 § ges tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan.

Ansökan ska kungöras i den officiella tidningen och kungörelsen ska offentliggöras på miljöministeriets webbplats. Dessutom ska det på det sätt som föreskrivs i kommunallagen informeras om ansökan i den kommun där verksamheten är placerad samt i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

215 §

Ändring och återkallande av beslut om gemensamt genomförande

Ett beslut om gemensamt genomförande kan ändras eller återkallas, om

1) förhållandena efter det att beslutet fattades har förändrats så att det inte längre finns förutsättningar för gemensamt genomförande,

2) det visar sig att utsläppen inte väsentligt minskar till följd av det gemensamma genomförandet eller att det gemensamma genomförandet i övrigt har väsentligt mera skadliga miljökonsekvenser än vad som bedömts, eller

3) det är behövligt att ändra eller återkalla beslutet för att iakttä bestämmelser som har utfärdats för uppfyllande av Finlands internationella förpliktelser.

Innan beslutet fattas ska miljöministeriet

ge en verksamhetsutövare som avses i 213 § tillfälle att bli hörd.

216 §

Förbud och begränsningar som gäller bränslen och vissa kemikalier och produkter

Om användningen av ett bränsle, en produkt som innehåller organiska lösningsmedel eller en kemikalie eller produkt som negativt påverkar atmosfären orsakar utsläpp som med fog kan antas medföra olägenhet för hälsan eller någon annan följd som avses i 5 § 1 mom.2 punkten, kan tillverkning, utsläppande på marknaden, utförelse eller användning förbjudas, begränsas eller beläggas med villkor eller åläggas en skyldighet att lämna myndigheterna uppgifter om bränslet, kemikalien eller produkten.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om begränsning av eller förbud mot tillverkning, import, utsläppande på marknaden, export, överlåtelse eller användning av bränslen, kemikalier och produkter som avses i 1 mom. samt om sammansättning och märkning av ett bränsle, en kemikalie eller en produkt som tillverkas, importeras, släpps ut på marknaden, exporteras eller används och om skyldigheten att lämna uppgifter om bränslet, kemikalien eller produkten till myndigheterna.

217 §

Allmänna miljöskyddsskyldigheter som gäller motordrivna fordon, arbetsmaskiner och anordningar

Onödig tomgång på andra områden än vägar som avses i vägtrafiklagstiftningen är förbjuden. Närmare bestämmelser om tillåten behövlig tomgång på dessa områden får utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om övervakning av förbudet mot tomgång finns i lagen om parkeringsövervakning (727/2011). Bestämmelser om tomgång på väg finns i vägtrafiklagen (267/1981) och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Arbetsmaskiner och anordningar ska konstrueras, underhållas, hållas i skick och an-

vändas så att användningen i så liten utsträckning som möjligt medför skadliga konsekvenser för miljön. Arbetsmaskiner och anordningar ska vara typgodkända eller deras lämplighet för det avsedda användningsändamålet vara påvisbar på annat sätt, om användningen medför mer än obetydliga skadliga konsekvenser för miljön. Om användningen av en arbetsmaskin eller anordning har konstaterats eller med fog kan bedömas medföra risk eller olägenhet för hälsa eller miljö, får statsrådet förbjuda, begränsa eller ställa villkor för tillverkning, utsläppande på marknaden, export eller användning av dem eller kräva typgodkännande av arbetsmaskinen eller anordningen. Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om

1) utsläpp från arbetsmaskiner eller anordningar samt förbud mot eller begränsning av utsläppande på marknaden eller användning av dem samt märkning av arbetsmaskiner eller anordningar, samt om

2) skyldigheten att skaffa typgodkännande eller skyldigheten att på annat sätt visa att en arbetsmaskin eller anordning uppfyller kraven i förordningen.

218 §

Beviljande av undantag i vissa fall

Miljöministeriet kan bevilja undantag från bestämmelserna i en statsrådsförordning om kvalitetskrav på bränslen som har utfärdats med stöd av 216 §, om undantaget behövs på grund av en exceptionell och oväntad förändring i leveransen av råolja eller oljeprodukter och det inte är möjligt att uppfylla förordningens krav vid raffinaderierna, och undantaget även i övrigt överensstämmer med det EU-direktiv som ska genomföras genom statsrådsförordningen. Undantag beviljas på ansökan för viss tid. Närmare bestämmelser om innehållet i ansökan och undantagets giltighetstid får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Säkerhets- och kemikalieverket kan på ansökan bevilja undantag för köp eller försäljning av en bestämd mängd av en produkt vars halt av flyktiga organiska föreningar inte underskrider gränsvärdena enligt en statsrådsförordning som utfärdats för genomför-

ande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG. Undantag kan beviljas för produkter som används för restaurering och underhåll av byggnader och gamla fordon som har ett särskilt historiskt och kulturellt värde. Närmare bestämmelser om innehållet i ansökan och om de objekt med ett särskilt historiskt och kulturellt värde i fråga om vilka undantag för användningen av produkterna i fråga kan beviljas utfärdas genom förordning av statsrådet.

219 §

Beredningen av förordningar

Vid beredningen av statsrådsförordningar som utfärdas med stöd av 2, 14 och 15 kap. samt 216 och 217 § ska de myndigheter och andra vars verksamhet eller intressen ärendet särskilt berör ges tillfälle att avge utlåtande.

220 §

Särskilda bestämmelser om långlivade organiska föreningar

Vid behandlingen av tillstånds- och anmälningsärenden enligt denna lag ska bestämmelserna i artiklarna 6.3 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG iakttas.

Tillståndsmyndigheterna enligt denna lag är behöriga myndigheter enligt artikel 7 i den förordning som nämns i 1 mom. På tillsynen över att artikel 7 följs tillämpas vad som föreskrivs om tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt bestämmelser som utfärdats och villkor och förelägganden som meddelats med stöd av den.

221 §

Särskilda bestämmelser om kvicksilver

Vid behandlingen av tillstånds- och anmälningsärenden enligt denna lag ska bestämmelserna i artiklarna 2, 3.1, 4.1, 4.2 och 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1102/2008 om exportförbud för metalliskt kvicksilver och vissa kvicksilverföreningar och kvicksilverblandningar och säker förvaring av metalliskt kvicksilver, nedan *förordningen om exportförbud för kvicksilver*, iakttas.

Vid tillsynen över att artiklarna 2, 3.1, 4.1 och 6 i förordningen om exportförbud för kvicksilver följs, iakttas vad som föreskrivs om tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt bestämmelser som utfärdats och villkor och förelägganden som meddelats med stöd av den.

222 §

Datasystemet för miljövärdsinformation

För information om miljön och de verksamheter som inverkar på den finns datasystemet för miljövärdsinformation. Det används för hantering och behandling av uppgifter som gäller miljöskydd, för tillsynen över miljölagstiftningen, för uppföljning av miljöns tillstånd samt för forskning och planering som gäller miljön.

Datasystemet för miljövärdsinformation består av uppgifter som registreras i närings-, trafik- och miljöcentralernas, regionförvaltningsverkens, Meteorologiska institutets, Finlands miljöcentralers och miljöministeriets datasystem, register och filer. Bestämmelser om de uppgifter som ska registreras i datasystemet finns i 223 §, avfallslagen, vattenlagen och miljöskyddslagen för sjöfarten och i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem. Uppgifterna kan registreras i maskinläsbar form med hjälp av en teknisk anslutning.

De parter som för register och som avses i 2 mom. är också registeransvariga enligt personuppgiftslagen.

De parter enligt 2 mom. som för register samt den kommunala miljövrdsmyndigheten, den kommunala byggnadstillsynsmyndigheten och den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har oberoende av bestämmelserna om sekretess avgiftsfritt rätt att få sådana uppgifter ur datasystemet för miljövärdsinformation som de behöver för att

kunna sköta de uppgifter som föreskrivs för dem i lag.

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får uppgifter ur datasystemet lämnas ut i maskinläsbar form eller med hjälp av en teknisk anslutning eller på något annat säkert och tillförlitligt sätt som är lämpligt för ändamålet.

Miljöministeriet ansvarar för att datasystemets innehåll och funktion utvecklas i samarbete med de andra registerförande parterna enligt 2 mom.

223 §

Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljövårdsinformation

Den statliga miljötillståndsmyndigheten ska i datasystemet registrera de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem.

Den statliga tillsynsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

1) de beslut som den fattar med stöd av denna lag samt information om beslut av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen i anslutning till dem,

2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den statliga tillsynsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,

3) inspektionsberättelser om tillsynen enligt denna lag och andra uppgifter om tillsynsåtgärder,

4) uppgifter som avses i 105 § 1 mom. och som ska lämnas enligt statsrådets beslut,

5) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 2—4 punkten,

6) tillsynsplaner och tillsynsprogram enligt 168 § som utarbetats av den statliga tillsynsmyndigheten,

7) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om tillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den statliga tillsynsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Kommunen eller den kommunala miljövårdsmyndigheten ska registrera följande information i datasystemet:

1) beslut som fattats av den kommunala miljövårdsmyndigheten om tillstånds- och tillsynsuppgifter enligt denna lag samt uppgifter om beslut som till följd av överklagande meddelats av Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen,

2) uppgifter baserade på registreringsanmälningar till den kommunala miljövårdsmyndigheten om registreringspliktiga verksamheter,

3) luftvårdsplaner som avses i 145 § och handlingsplaner på kort sikt som avses i 146 §,

4) bullerutredningar och handlingsplaner för bullerbekämpning enligt 151 § 1 mom. 1 punkten,

5) uppföljnings- och kontrolluppgifter och andra motsvarande uppgifter om miljötillståndspliktig och registreringspliktig verksamhet som omfattas av den kommunala miljövårdsmyndighetens tillsynsansvar och som verksamhetsutövaren är skyldig att lämna tillsynsmyndigheten.

Den myndighet som godkänner de i 65 § avsedda planerna för uppföljning och kontroll ska också registrera dem i datasystemet.

De myndigheter som ansvarar för uppföljningen av miljöns tillstånd samt sakkunniginträttningar och forskningsinstitut ska i datasystemet registrera den uppföljningsinformation som avses i 143 §. Uppföljningsinformation kan också registreras av andra organisationer som myndigheterna i fråga och sakkunniginträttningarna och forskningsinstituten har godkänt.

Kommunen och den kommunala miljövårdsmyndigheten får lämna den ovan föreskrivna informationen till den statliga tillsynsmyndigheten för registrering i datasystemet, om de inte själva har möjlighet att registrera informationen.

224 §

Straffbestämmelser i strafflagen

Bestämmelser om straff för miljöförstöring finns i 48 kap. 1—4 § i strafflagen (39/1889).

225 §

Brott mot miljöskyddslagen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) åsidosätter en anmälningsskyldighet som avses i 99, 116, 118—120, 123, 136 eller 178 §,

2) åsidosätter sin skyldighet enligt ett tillståndsvillkor i miljötillståndet eller sin skyldighet enligt ett föreläggande eller villkor som en myndighet har meddelat med stöd av 80 § 3 mom., 94 § 3 mom., 95 § 1 mom., 99 eller 136 §,

3) bryter mot ett förbud som avses i 16—18 § eller mot en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9, 10, 17, 156, 216 eller 217 §,

4) åsidosätter sin skyldighet enligt 94 § 1—2 mom., 114, 115, 133, 134, 139 eller 155 § eller bryter mot villkoren i ett beslut som miljöministeriet meddelat med stöd av 213 §,

5) börjar vidta en åtgärd som avses i 118 § eller inleder verksamhet som avses i den paragrafen innan den tid som avses i 118 § 3 mom. har förflutit,

6) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 4—8, 10—13, 15—17, 20, 22—24 eller 27 i ozonförordningen eller sin skyldighet enligt artiklarna 3—9 i F-gasförordningen, handlar i strid med sin skyldighet enligt artiklarna 5, 6 eller 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar och om ändring av rådets direktiv 91/689/EEG och 96/61/EG, handlar i strid med 159 § 1 mom. eller 161 § eller handlar i strid med en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 17 kap.,

7) åsidosätter sin skyldighet enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG, eller

8) åsidosätter skyldigheten att lämna uppgifter enligt artikel 6 i förordningen om exportförbud för kvicksilver,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för brott mot miljöskyddslagen dömas till böter.

Till straff för brott mot tystnadsplikten en-

ligt 210 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen, om inte gärningen utgör brott enligt 40 kap. 5 § i strafflagen eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

För en överträdelse av förbud mot tomgångskörning med motorfordon kan felparkeringsavgift påföras enligt vad som föreskrivs i lagen om parkeringsövervakning.

Den som bryter mot ett i denna lag avsett förbud eller åläggande som har förenats med vite kan lämnas obestraftad för samma gärning, om vitet har dömts ut.

21 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

226 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 september 2014. Lagens 23 § 2 mom. träder dock i kraft först den 1 januari 2015.

Genom denna lag upphävs miljöskyddslagen (86/2000), nedan *den lag som upphävs*, och lagen om införande av miljöskyddslagstiftningen (113/2000), nedan *lagen om införande*. Upphävandet av 22 § 4 mom. i den lag som upphävs träder dock i kraft först den 1 januari 2015.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till den miljöskyddslag som gällde vid ikraftträdandet av denna lag, ska denna lag tillämpas i dess ställe.

227 §

Författningar som utfärdats före lagens ikraftträdande

De förordningar av statsrådet och av miljöministeriet som utfärdats med stöd av den lag som upphävs, liksom även de beslut av statsrådet som utfärdats med stöd av de lagar som upphävdes genom lagen om införande, förblir i kraft tills något annat bestäms med stöd av denna lag.

228 §

Myndighetsbeslut som meddelats före lagens ikraftträdande

Ett beslut som en myndighet har meddelat med stöd av den lag som upphävs och som gäller när denna lag träder i kraft ska iaktas, om inte något annat föreskrivs nedan.

Ett vid ikraftträdandet av denna lag gällande tillstånd, med tillstånd jämförbart beslut eller annat beslut som meddelats med stöd av vattenlagen (264/1961), avfallslagen (1072/1993), lagen angående vissa grannlagsförhållanden, lagen om avfallshantering (673/1978) eller hälsovårdslagen (469/1965), eller med stöd av en lag som upphävdes genom lagen om införande, ska iaktas om inte något annat föreskrivs nedan.

På de beslut som avses i 1 och 2 mom. tillämpas 9 kap. och på tillsynen över efterlevnaden av besluten tillämpas 18 kap. i denna lag. Dessa kapitel tillämpas också på verksamhet för vilken tillstånd inte har behövt sökas på grund av att verksamheten placerats i enlighet med en stads- eller byggnadsplan.

229 §

Anhängiga ärenden

Ärenden som är anhängiga vid en förvaltningsmyndighet eller en domstol när denna lag träder i kraft behandlas och avgörs i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

Om fullföljdsdomstolen upphäver ett beslut på vilket de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande ska tillämpas och återförvisar ärendet för att behandlas på nytt i sin helhet, ska ärendet behandlas och avgöras i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

230 §

Skyldighet att ansöka om miljötillstånd

För verksamhet som utövas när denna lag träder i kraft och som är tillståndspliktig enligt denna lag men som inte var tillståndspliktig enligt den lag som upphävs, ska miljötill-

stånd sökas inom ett år från lagens ikraftträdande. För torvutvinning och därtill anknuten dikning enligt tabell 2 punkt 7 underpunkt d i bilaga 1 ska tillstånd emellertid sökas inom två år efter lagens ikraftträdande, om utvinningsområdet är högst fem hektar stort. Att tillståndsärendet är anhängigt hindrar inte att verksamheten fortsätter.

Om man på det sätt som avses i 29 § väsentligt ändrar verksamhet som utövas med stöd av i 228 § 3 mom. avsedda beslut eller planer och som enligt denna lag är tillståndspliktig, ska miljötillstånd sökas för hela verksamheten. Att tillståndsärendet är anhängigt hindrar inte att verksamheten fortsätter.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. ska en sådan i punkt 6 i tabell 2 i bilaga 1 till denna lag avsedd anläggning som använder organiska lösningsmedel och som är verksam vid ikraftträdandet av denna lag och inte har miljötillstånd ansöka om tillstånd, när anläggningens verksamhet efter ikraftträdandet av lagen ändras väsentligt på det sätt som avses i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 § eller en förordning som utfärdats med stöd av den lag som upphävs.

231 §

När tillståndsplikten upphör

Om en verksamhet inte längre kräver miljötillstånd enligt denna lag, upphör ett tillstånd eller ett med tillstånd jämförbart beslut som beviljats med stöd av den lag som upphävs eller med stöd av någon av de lagar som nämns i 228 § 2 mom. i denna lag att gälla när denna lag träder i kraft. Om en tillståndsansökan som gäller sådan verksamhet är anhängig, lämnas behandlingen av ansökan därhän.

Om den verksamhet som avses i 1 mom. enligt 116 § 1 mom. ska registreras upphör miljötillståndet för verksamheten dock att gälla först när en statsrådsförordning som gäller verksamheten och som utfärdats med stöd av 10 § i denna lag eller 12 § i den lag som upphävs blir tillämplig. Om en verksamhet som ska registreras gäller inrättandet eller driften av en tillståndspliktig anläggning på det sätt som avses i 5 § 1 mom. 3 punkten, upphör miljötillståndet för anläggningen att

gälla först när ansökan om miljötillstånd för väsentlig ändring av verksamheten ska göras enligt 29 §, när ansökan om översyn av tillståndsvillkoren blir anhängig enligt 71 § eller när miljötillståndet behöver ändras enligt 89 §.

När miljötillståndet för en registreringspliktig verksamhet upphör att gälla ska den behöriga myndigheten registrera verksamheten och underrätta verksamhetsutövaren om registreringen.

Är det oklart om verksamhet som avses i 1 eller 2 mom. kräver miljötillstånd enligt denna lag, får verksamhetsutövaren eller tillsynsmyndigheten begära ett klagörande beslut av tillståndsmyndigheten om huruvida tillståndet har upphört att gälla. Ärendet ska behandlas enligt vad som föreskrivs i 96 §. Avgift tas inte ut för behandlingen av ärendet.

Tillsynsmyndigheten ska inom ett år från lagens ikraftträdande underrätta verksamhetsutövaren om att ett tillstånd som gäller annan verksamhet än sådan som avses i 2 mom. upphör att gälla och vid behov inom samma tid inleda ett ärende för att utreda huruvida tillståndet har upphört att gälla så som avses i 4 mom.

232 §

Direktivanläggningar

Verksamhetsutövaren vid en direktivanläggning som är verksam när denna lag träder i kraft och i fråga om vilken slutsatserna om anläggningens huvudsakliga verksamhet har trätt i kraft före ikraftträdandet av denna lag ska göra en i 80 § 2 mom. avsedd utredning inom sex månader från ikraftträdandet av lagen, om anläggningens huvudsakliga verksamhet är tillverkning av glas, järn- och stålproduktion, produktion av cement, kalk och magnesiumoxid eller garvning av hudar och skinn, och i övriga fall inom ett år från ikraftträdandet, samt vid behov ansöka om översyn av tillståndet enligt 81 §.

Verksamhetsutövaren vid en direktivanläggning som är verksam när denna lag träder i kraft ska utarbeta den statusrapport som avses i 82 § senast i samband med att

1) tillstånd för väsentlig ändring av verksamheten söks enligt 29 §,

2) tillståndet eller tillståndsvillkoren ses över enligt 71 eller 81 §, eller

3) tillståndet ändras enligt 89 §.

På verksamhetsutövare vid stora förbränningsanläggningar och samförbränningsanläggningar tillämpas bestämmelserna i 2 mom. först efter den 31 oktober 2014.

233 §

Stora förbränningsanläggningar

På stora förbränningsanläggningar för vilka miljötillstånd har beviljats före den 20 februari 2013 och på anläggningar vilkas miljötillståndsansökan har kungjorts före den dagen och som tas i bruk senast den 20 februari 2014 tillämpas 98 § 1 mom. från och med den 1 januari 2016.

Verksamhetsutövaren vid en sådan i 1 mom. avsedd stor förbränningsanläggning som är verksam efter den 31 december 2015 ska senast den 31 oktober 2014 lämna in en ansökan om fastställande av reglerna för sammanräkning av bränseleffekten enligt 98 § 1 mom. och fastställande av skyldigheterna enligt en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 § i tillståndet för anläggningen, om skyldigheterna i fråga inte tidigare har fastställts i tillståndet. Senast den dagen ska också en ansökan om översyn av tillståndsvillkoren för anläggningar som ingår i den nationella övergångsplanen enligt 101 § lämnas in på det sätt som föreskrivs i 103 § 2 mom. Ärenden enligt detta moment ska i tillämpliga delar behandlas i enlighet med 96 §.

Verksamhetsutövaren vid en förbränningsanläggning som ingår i den nationella övergångsplanen enligt 101 § ska senast den 1 januari 2019 lämna in en ansökan om fastställande av de skyldigheter i anläggningens miljötillstånd som avses i 2 mom., om skyldigheterna i fråga inte tidigare har fastställts i tillståndet. Verksamhetsutövaren vid en förbränningsanläggning som avses i artikel 35 i industriutsläppsdirektivet ska lämna in motsvarande ansökan senast den 1 januari 2020. Ärendet ska i tillämpliga delar behandlas i enlighet med 96 §.

Ett ärende som gäller översyn av miljötillståndet eller tillståndsvillkoren för en stor

förbränningsanläggning och som är anhängigt när denna lag träder i kraft kan på sökandens begäran behandlas så att bestämmelserna i 98 § och i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 § beaktas vid behandlingen.

En sökande som avses i 104 § 1 mom. ska senast den 30 juni 2014 till miljöministeriet lämna in de i momentet avsedda detaljerade uppgifterna om de åtgärder som behöver vidtas för genomförande av planen i respektive anläggning.

234 §

Samförbränningsanläggningar

På samförbränningsanläggningar för vilka miljötillstånd har beviljats före den 20 februari 2013 och på anläggningar vilkas miljötillståndsansökan har kungjorts före den dagen och som tas i bruk senast den 20 februari 2014 tillämpas 109 § från och med den 1 januari 2016.

Verksamhetsutövaren vid en sådan i 1 mom. avsedd samförbränningsanläggning som är verksam efter den 31 december 2015 ska senast den 31 oktober 2014 lämna in en ansökan om fastställande av reglerna för sammanräkning av bränseleffekten enligt 109 § och fastställande av skyldigheterna enligt en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 § i tillståndet för anläggningen, om skyldigheterna i fråga inte tidigare har fastställts i tillståndet. Ärendet ska i t-illämpliga delar behandlas i enlighet med 96 §.

Ett ärende som gäller översyn av miljötillståndet eller tillståndsvillkoren för en samförbränningsanläggning och som är anhängigt när denna lag träder i kraft kan på sökandens begäran behandlas så att bestämmelserna i 109 § och i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 9 § beaktas vid behandlingen.

235 §

Översyn av tillståndsvillkor som gäller säkerhet för avfallsbehandling

Om miljötillstånd har beviljats för avfallsbehandling före den 1 maj 2012 och den

säkerhet som ställts för verksamheten inte är förenlig med 59—61 §, ska tillståndsvillkoret om säkerhet ses över senast i samband med att

1) tillstånd för väsentlig ändring av verksamheten söks enligt 29 §,

2) tillståndsvillkoren ses över enligt 71 eller 81 §,

3) tillståndet ändras enligt 89 §, eller

4) tillståndsmyndigheten meddelar förelägganden som avses i 94 § 3 mom. om åtgärder för avslutande av verksamheten.

236 §

Deponier för utvinningsavfall

På deponier för utvinningsavfall tillämpas inte 113—115 §, om

1) deponin har stängts i enlighet med lag före den 1 juni 2008, eller

2) utvinningsavfall inte har mottagits på deponin efter den 30 april 2006 och det i tillståndet för deponin har bestämts att deponin ska stängas eller en ansökan om detta har lämnats in senast den 1 juli 2008 och deponin faktiskt har stängts senast den 31 december 2010.

På deponier för utvinningsavfall som medför risk för storolycka tillämpas dock 115 § 1 mom. i de situationer som avses ovan i 1 mom. 2 punkten.

På deponier för utvinningsavfall för vilka miljötillstånd eller motsvarande tillstånd har beviljats före den 1 juni 2008 tillämpas skyldigheterna om säkerheter i 59—61 § från och med den 1 maj 2014. För komplettering av säkerheten ska miljötillståndet vid behov ändras. Om miljötillstånd för väsentlig ändring av verksamheten dock söks före detta datum, ska tillståndsvillkoret om säkerhet ses över i samband med det så att det blir förenligt med 59—61 §.

237 §

Förorening av mark

På skyldigheten att sanera mark som förorenats före ikraftträdandet av denna lag tillämpas 133 §, om föroreningen har förorsakats efter den 31 december 1993. En stats-

rådsförordning som utfärdats med stöd av 135 och 136 § i denna lag eller med stöd av 14 § i den lag som upphävs t-illämpas dock också på förorening av mark som förorsakats före den 1 januari 1994.

238 §

Fastigheters avloppssystem

De krav på behandling av avloppsvatten som anges i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 156 § tillämpas inte på funktionsdugliga avloppssystem som den 9 mars 2011 varit i bruk på en fastighet där en eller flera stadigvarande bosatta innehavare har fyllt 68 år senast detta datum, om hushållsavloppsvattnet från fastigheten inte medför risk för förorening av miljön.

Bestämmelserna i 157 § tillämpas på funktionsdugliga avloppssystem som varit i bruk den 1 maj 2005. Den paragrafen tillämpas också på avloppssystem som har godkänts i bygglovet före detta datum.

Nådendal den 27 juni 2014

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

239 §

Tillsynsplaner och tillsynsprogram

Tillsynsplaner enligt 95 § i den lag som upphävs betraktas som tillsynsplaner enligt 168 § i denna lag. Den statliga tillsynsmyndigheten ska utarbeta ett i 168 § i denna lag avsett tillsynsprogram inom nio månader från ikraftträdandet av denna lag.

Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ska utarbeta en tillsynsplan och ett tillsynsprogram inom tre år från ikraftträdandet av lagen.

240 §

Uppgifter som ska registreras i datasystemet för miljöförvaltningsinformation

Den i 223 § avsedda skyldigheten för kommunerna och de kommunala miljöförvaltningsmyndigheterna att registrera uppgifter ska tillämpas när tre år har förflutit från lagens ikraftträdande, om registreringskyldigheten är ny i förhållande till den lag som upphävs.

Miljöminister *Ville Niinistö*

Bilaga 1

TILLSTÅNDSPLIKTIGA VERKSAMHETER

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
1. Skogsindustri	1. Skogsindustri
a) Industriella anläggningar där det framställs pappersmassa av trä eller andra fibrösa material	
b) Industriella anläggningar där det framställs papper, papp eller kartong, och produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dygn	
	a) Sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 m ³ sågvirke per år
	b) Upplag av obarkat virke i vatten där minst 20 000 m ³ virke kan förvaras på en gång, dock inte upplag i vatten där det finns ett slutet vattenhanteringssystem
c) Industriella anläggningar där det framställs en eller flera av följande träskivor: OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor, och där produktionskapaciteten överstiger 600 m ³ per dygn	c) Fabriker som framställer OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år och högst 600 m ³ per dygn eller fabriker som tillverkar eller ytbelägger plywood eller andra träskivor där produktionskapaciteten är minst 10 000 m ³ per år
d) Behandling av trä och träprodukter med kemikalier där produktionskapaciteten överstiger 75 m ³ per dygn av annat slag än behandling uteslutande mot blånadssvampar	d) Träimpregneringsinrättningar med en produktionskapacitet som är högst 75 m ³ per dygn eller andra sådana anläggningar som använder träskyddskemikalier där mängden använda träskyddskemikalier överstiger 1 ton per år
	e) Limträfabriker eller sådana fabriker som tillverkar andra limmade eller laminerade träprodukter med en förbrukning av lim som överstiger 25 ton per år
2. Metallindustri	f) Fanerfabriker
a) Rostning och sintring av metallhaltig malm, inbegripet sulfidmalm	2. Metallindustri
b) Produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme	a) Kallvalsverk för järnbaserade metaller
c) Produktion av icke-järnmetaller av malm, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer	b) Järn- eller stålverk eller fabriker som tillverkar järnlegeringar, där produktionskapaciteten är högst 2,5 ton per timme
	c) Valsverk, smidesverkstäder eller dragerier för

TABELL 1 Direktivanläggningar
d) Drift av järn- och stålgiuterier med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dygn
e) Andra gjuterier eller smältverk där smältningskapaciteten är högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år; vid smältning av bly eller kadmium högst 4 ton per dygn
f) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 ton råstål per timme
g) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet som överstiger 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare överstiger 50 kilojoule och den använda värmeeffekten överstiger 20 megawatt
h) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym överstiger 30 m ³
3. Energiproduktion
a) Förbränning av bränslen i anläggningar med en total bränseffekt på minst 50 megawatt; vid fastställandet av anläggningens bränseffekt adderas alla energiproducerande enheter som finns på samma anläggningsområde
b) Avskiljning av koldioxidströmmar från anläggningar som omfattas av tabell 1 för geologisk lagring enligt direktiv 2009/31/EG
4. Kemisk industri; tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges nedan där tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner och sker i industriell skala
a) Tillverkning av oorganiska kemikalier såsom <ul style="list-style-type: none"> — gaser, som t.ex. ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider, svavelföreningar, kväveoxider, väte, svaveldioxid, karbonylklorid (fosgen) — syror, som t.ex. kromtrioxid, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsy-

TABELL 2 Andra anläggningar
icke-järnmetaller
d) Drift av järn- och stålgiuterier med en produktionskapacitet på högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år
e) Andra gjuterier eller smältverk där smältningskapaciteten är högst 20 ton per dygn, men minst 200 ton per år; vid smältning av bly eller kadmium högst 4 ton per dygn
f) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning av högst 2 ton råstål per timme
g) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet på högst 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare är högst 50 kilojoule eller den använda värmeeffekten är högst 20 megawatt
h) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym är minst 5 och högst 30 m ³
i) Fartygsvarv
j) Ackumulatorfabriker
3. Energiproduktion
a) Förbränning av bränslen i anläggningar där det finns en eller flera energiproducerande enheter med en bränseffekt på minst 20 megawatt för förbränning av fast bränsle, och den sammanräknade bränseffekten för alla energiproducerande enheter på anläggningsområdet är under 50 megawatt
b) Kärnkraftverk
4. Kemisk industri; tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges nedan där tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner och sker i industriell skala

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
<p>ra, oleum, svavelsyrlighet</p> <ul style="list-style-type: none"> — baser, som t.ex. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid — salter, som t.ex. ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silverniträt — icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar, som t.ex. kalciumkarbid, kisel, kiselkarbid 	
<p>b) Tillverkning av organiska kemikalier såsom</p> <ul style="list-style-type: none"> — enkla kolväten (linjära eller cykliska, mättade eller omättade, alifatiska eller aromatiska) — syreinhållande organiska föreningar, särskilt alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar och blandningar av estrar, acetater, etrar, peroxider och epoxihartser — svavelinhållande organiska föreningar — kväveinhållande organiska föreningar, särskilt aminer, amider, nitronyl- och nitroföreningar, nitratföreningar, nitriler, cyanater, isocyanater — fosfor innehållande organiska föreningar — halogenerade kolväten — metallorganiska föreningar — plaster (polymerer, syntetfibrer, regenererad cellulosa) — syntetgummi — färgämnen och pigment — ytaktiva ämnen och tensider 	
c) Olje- eller gasraffinaderier	
d) Tillverkning av växtskyddsmedel eller biocider	
e) Tillverkning av sprängämnen	
f) Tillverkning av gödselmedel baserade på fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade råvaror (enkla eller sammansatta gödselmedel)	
g) Tillverkning av produkter som innehåller läkemedel, även mellanprodukter	
	a) Fabriker som tillverkar tvättmedel, där produktionskapaciteten är minst 50 ton per år
	b) Målarfärgs-, färg- eller lackfabriker, där produktionskapaciteten är minst 300 ton per år
	c) Limfabriker
	d) Gummifabriker
	e) Fabriker som tillverkar mineraloljeproducter, där produktionskapaciteten är minst 10 000 ton per år

TABELL 1 Direktivanläggningar
5. Tillverkning av bränslen eller upplagring och hantering av kemikalier eller bränslen
a) Förgasning eller förvätskning av kol eller förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt
b) Framställning av kol (hårt kol) eller av grafit-elektroder genom bränning eller grafitisering
c) Produktion av koks
6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används
a) Ytbehandling av material, föremål eller produkter med användning av organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bestrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering med en förbrukning av organiskt lösningsmedel som överstiger 150 kg per timme eller mer än 200 ton per år

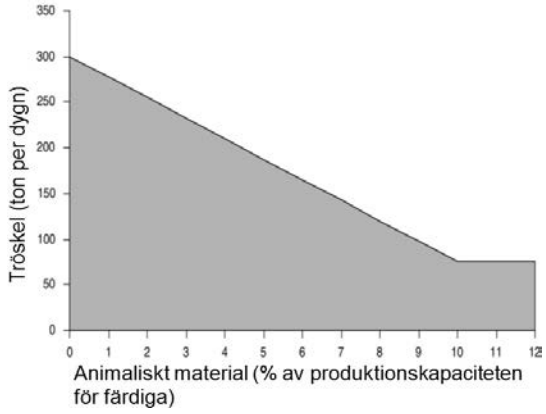
TABELL 2 Andra anläggningar
f) Fabriker som tillverkar sötningsmedel
g) Fabriker som tillverkar stärkelsederivat
5. Tillverkning av bränslen eller upplagring och hantering av kemikalier eller bränslen
a) Förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på under 20 megawatt och där det tillverkas minst 3 000 ton bränsle per år
b) Anläggningar för tillverkning av fast, flytande eller gasformigt bränsle, där det tillverkas minst 5 000 ton bränsle per år
c) Anläggningar för tillverkning av grillkol med trä som råvara, där det tillverkas minst 3 000 ton kol per år
d) Distributionsstationer för flytande bränslen, där bränslecisternernas totala volym är minst 10 m ³ , dock inte distributionsstationer för bränsle som används i motordrivna fordon eller motorbåtar
e) Andra upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra minst 100 m ³ sådana kemikalier, dock inte bränslecisterner i registreringspliktiga energiproducerande anläggningar som avses i bilaga 2, stordriftstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde
f) Stenkolsupplag
6. Verksamhet där organiska lösningsmedel används
a1) Rengöring av ytor med organiska lösningsmedel som innehåller ämnen eller blandningar som är försedda med faroangivelserna H340, H341, H350, H350i, H351, H360D eller H360F, när förbrukningen av lösningsmedel överstiger 1 ton per år, men är högst 200 ton per år
a2) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel överstiger 10 ton per år, men är högst 200 ton per år
— annan ytrensning än den som avses i underpunkt a1
— ursprunglig fordonslackering både i pro-

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
	<p>duktionsanläggningar och utanför dem</p> <ul style="list-style-type: none"> — beläggning av metall, plast, textil, väv, folie och papper — beläggning av träytor — läderbeläggning — beläggning av lindningstråd — skotillverkning — trä- och plastlaminering — limning — följande tryckaktiviteter: rulloffset med heatsetfärg, djuptryck av publikationer, andra djuptryck, flexografi, rotations-screentryck, inklusive rotations-screentryck på textil och papp, laminering eller lackering — förädling av gummi — bandlackering — träimpregnering
	<p>b) Verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel överstiger 10 ton per år utvinning av vegetabiliska oljor och animaliska fetter och raffinering av vegetabiliska oljor tillverkning av beläggningar, lacker, lim och tryckfärg tillverkning av farmaceutiska produkter</p>
	<p>c) Anläggningar där organiska lösningsmedel används och där förbrukningen av dem, frånsett den andel som binds i produkterna, är minst 10 ton per år eller motsvarande toppförbrukning är minst 20 kg i timmen, inklusive verksamhet där flyktiga organiska föreningar frigörs ur de drivgaser eller expansionsmedel som ingår i råvarorna</p>
<p>7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv</p>	<p>7. Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksubstanser och torv</p>
	<p>a) Gruvdrift och maskinell guldgrävning</p>
	<p>b) Anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler</p>
	<p>c) Stenbrott eller sådan stenbrytning som är anknuten till annat än schaktningsarbete och där stenmaterial behandlas minst 50 dagar</p>
	<p>d) Torvutvinning och därtill anknuten dikning</p>
	<p>e) Permanenta stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning eller flyttbara stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning som är förlagda till ett visst område och i användning sammanlagt minst 50 dagar</p>

TABELL 1 Direktivanläggningar
8. Tillverkning av mineralprodukter
a) Tillverkning av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dygn, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn
b) Tillverkning av kalk i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn
c) Smältning av mineraler, inklusive tillverkning av mineralull, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn
d) Tillverkning av glas inklusive glasfibrer, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dygn
e) Tillverkning av asbest eller asbestbaserade produkter
f) Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, särskilt takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet som överstiger 4 m ³ och med en satsningsdensitet per ugn på mer än 300 kg/m ³
g) Tillverkning av magnesiumoxid i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn
9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning
a) Förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering) eller färgning av textilfibrer eller textilier där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn
b) Garvning av hudar och skinn med en behandlingskapacitet på mer än 12 ton färdiga produkter per dygn

TABELL 2 Andra anläggningar
8. Tillverkning av mineralprodukter
a) Cementfabriker där produktionskapaciteten i roterugn är högst 500 ton per dygn och i andra typer av ugnar högst 50 ton per dygn
b) Tillverkning av kalk i ugnar med en sammanlagd produktionskapacitet som är högst 50 ton per dygn
c) Mineralullsfabriker med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
d) Fabriker som tillverkar glas eller glasfiber med en smältningskapacitet som är högst 20 ton per dygn, men över 6 000 ton per år
e) Anläggningar som behandlar asbest eller asbestbaserade produkter
Tillverkning av följande keramiska produkter genom bränning med en produktionskapacitet som är högst 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet på högst 4 m ³ och med en satsningsdensitet per ugn på högst 300 kg/m ³ :
f1) keramik- eller porslinsfabriker med en produktionskapacitet på minst 200 ton per år
f2) lättgrusfabriker med en produktionskapacitet som överstiger 3 000 ton per år
h) Lättbetongfabriker med en produktionskapacitet som överstiger 3 000 ton per år
i) Gipsskivefabriker
9. Produktion eller behandling av läder eller textilier i en anläggning
a) Anläggningar där textilfibrer eller textilier förbehandlas eller färgas med en behandlingskapacitet som är minst 1 och högst 10 ton per dygn
b) Läderfabriker eller anläggningar för pälsbehandling, dock inte tillverkning av produkter från färdigt bearbetade skinn
c) Fiberduksfabriker
d) Tvättinrättningar där textilier tvättas med vatten, där kapaciteten är minst 1 ton per dygn, eller andra kemiska tvättinrättningar än de registreringspliktiga inrättningar som avses i bilaga

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
	2
10. Tillverkning av livsmedel eller foder	10. Tillverkning av livsmedel eller foder
a) Drift av slakterier där produktionskapaciteten överstiger 50 ton slaktkroppar per dygn	a) Slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn
Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade: b) Enbart animaliska råvaror (andra än enbart mjölk) för en produktionskapacitet på mer än 75 ton färdiga produkter per dygn	b1) Anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn b2) Anläggningar som behandlar eller förädlar fisk eller fiskeriprodukter och som använder minst 100 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn
Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade:	c1) Anläggningar som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn
c) Enbart vegetabiliska råvaror för en produktionskapacitet på mer än 300 ton färdiga produkter per dygn eller 600 ton per dygn, om anläggningen är i drift i högst 90 dygn i rad under ett år	c2) Anläggningar som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller malkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c3) Andra anläggningar än de som avses i underpunkterna c1 och c2 och som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror, och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker eller bagerier som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja c4) Bryggerier med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c5) Tillverkning av cider och vin genom jäsnings med en produktionskapacitet som är minst 750 000 liter per år och högst 300 000 liter per dygn c6) Andra anläggningar än de som avses i un-

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar																												
	derpunkterna c4 och c5 och som tillverkar läske- eller alkoholdrycker, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn																												
<p>Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade:</p> <p>d) Animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, där produktionskapaciteten för färdiga produkter i ton per dygn överstiger</p> <ul style="list-style-type: none"> — 75 om A är minst 10, eller — $300 - (22,5 \times A)$, om A är mindre än 10 där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av produktionskapaciteten för färdiga produkter. <p>Förpackningen ska inte inkluderas i produktens slutliga vikt. Denna punkt ska inte tillämpas då råvaran är endast mjölk.</p> <table border="1" data-bbox="236 1084 783 1496"> <caption>Data for Tröskel (ton per dygn) vs Animaliskt material (% av produktionskapaciteten för färdiga)</caption> <thead> <tr> <th>Animaliskt material (%)</th> <th>Tröskel (ton per dygn)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>0</td><td>300</td></tr> <tr><td>1</td><td>282,5</td></tr> <tr><td>2</td><td>265</td></tr> <tr><td>3</td><td>247,5</td></tr> <tr><td>4</td><td>230</td></tr> <tr><td>5</td><td>212,5</td></tr> <tr><td>6</td><td>195</td></tr> <tr><td>7</td><td>177,5</td></tr> <tr><td>8</td><td>160</td></tr> <tr><td>9</td><td>142,5</td></tr> <tr><td>10</td><td>75</td></tr> <tr><td>11</td><td>75</td></tr> <tr><td>12</td><td>75</td></tr> </tbody> </table>	Animaliskt material (%)	Tröskel (ton per dygn)	0	300	1	282,5	2	265	3	247,5	4	230	5	212,5	6	195	7	177,5	8	160	9	142,5	10	75	11	75	12	75	<p>d1) Anläggningar som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter eller oljor med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna</p> <p>d2) Industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 15, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna</p> <p>d3) Glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna</p> <p>d4) Anläggningar som tillverkar färdigmat med en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna</p>
Animaliskt material (%)	Tröskel (ton per dygn)																												
0	300																												
1	282,5																												
2	265																												
3	247,5																												
4	230																												
5	212,5																												
6	195																												
7	177,5																												
8	160																												
9	142,5																												
10	75																												
11	75																												
12	75																												
e) Behandling och bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn (årsmedelvärde)	e) Anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn																												
	f) Fabriker som tillverkar sötsaker, där produk-																												

TABELL 1 Direktivanläggningar
11. Djurstallar eller fiskodling
a) Uppfödning av fjäderfä med mer än 40 000 platser för fjäderfä och svinhus med mer än 2 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kg), eller med mer än 750 platser för suggor; med fjäderfä avses höns, kalkoner, pärlhöns, ankor, änder, gäss, vaktlar, duvor, fasaner, raphöns och andra fåglar
12. Trafik
13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av av-

TABELL 2 Andra anläggningar
tionskapaciteten är minst 15 ton per dygn
g) Anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år
h) Tillverkning av gelatin från hudar, skinn och ben
11. Djurstallar eller fiskodling
a) Djurstallar som är avsedda för minst 30 mjölkkor, 80 kötnöt, 60 hästar eller ponnyer, 160 tackor eller getter, 60-750 fullvuxna suggor, 210-2 000 slaktsvin, 2 700-40 000 värphöns eller 10 000-40 000 broilrar, eller andra djurstallar som med avseende på stallgödselproduktionen eller miljöverkningarna motsvarar ett djurstall för minst 210 slaktsvin
b) Pälsdjursfarmer för minst 250 avelshonor av mink eller iller eller för minst 50 avelshonor av rävm eller sjubb eller för minst 50 avelshonor av andra pälsdjur, eller andra pälsdjursfarmer som med avseende på stallgödselproduktionen eller miljöverkningarna motsvarar en pälsdjursfarm för minst 250 avelshonor av mink
c) Fiskodlingar där minst 2 000 kg torrfoder eller den mängd annat foder som har motsvarande näringsvärde används årligen eller där fiskbeståndet ökar med minst 2 000 kg per år, eller som omfattar en minst 20 hektar stor damm eller grupp av dammar med naturligt foder
12. Trafik
a) Hamnar eller lastnings- eller lossningskajer som i huvudsak är avsedda för handelssjöfart och som lämpar sig för fartyg med en dräktighet som överstiger 1 350 ton
b) Flygplatser
c) Depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek
d) Utomhus belägna motorsportbanor
e) Kemikaliebangårdar eller terminaler där hälso- eller miljöfarliga kemikalier förflyttas från ett transportmedel till ett annat transportmedel eller ett upplag, eller från ett upplag till ett transportmedel, dock inte förflyttning av styckegods
13. Behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning samt behandling av

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
loppsvatten	avloppsvatten
a) Behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall	a) Avfallsförbränningsanläggningar eller samförbränningsanläggningar för avfall som bränner fast eller flytande avfall med en kapacitet på högst 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet på högst 10 ton per dygn för farligt avfall
b) Bortskaffande eller återvinning av djurkroppar eller animaliskt avfall där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn	b) Anläggningar där behandlingskapaciteten i fråga om djurkroppar eller animaliskt avfall är högst 10 ton per dygn
c) Fristående avloppsreningsverk för avloppsvatten från anläggningar som avses i tabell 1 och som inte omfattas av direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse	c) Andra än sådana fristående avloppsreningsverk för industrier som avses i 13 punkten underpunkt c i tabell 1 där processat avloppsvatten från de verksamheter som avses i tabell 2 behandlas
d) Behandling av farligt avfall med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter: <ul style="list-style-type: none"> — biologisk behandling — fysikalisk-kemisk behandling — sammansmältning eller blandning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a och d i tabell 1 inleds — omförpackning innan någon av de övriga verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a och d i tabell 1 inleds — återvinning/regenerering av lösningsmedel — återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar — regenerering av syror eller baser — återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar — återvinning av komponenter från katalysatorer — omraffinering av olja eller annan återanvändning av olja — invallning direkt på marken 	
e) Bortskaffande av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse: <ul style="list-style-type: none"> — biologisk behandling — fysikalisk-kemisk behandling 	

TABELL 1 Direktivanläggningar	TABELL 2 Andra anläggningar
<ul style="list-style-type: none"> — förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning — behandling av slagg och aska — behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter 	
<p>f) Återvinning, eller en kombination av återvinning och bortscaffande, av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 75 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse:</p> <ul style="list-style-type: none"> — biologisk behandling — förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning — behandling av slagg och aska — behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter <p>När den enda avfallshantering som bedrivs är anaerob biologisk nedbrytning, ska tröskelvärdet för kapacitet för denna verksamhet vara 100 ton per dygn</p>	
<p>g) Avstjälningsplatser som tar emot mer än 10 ton avfall per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton, med undantag för avstjälningsplatser för inert avfall</p>	
<p>h) Tillfällig lagring av farligt avfall som inte omfattas av 13 punkten underpunkt g i tabell 1 i avvaktan på någon av de verksamheter som förtecknas i 13 punkten underpunkterna a, d, g och i i tabell 1, med en totalkapacitet på mer än 50 ton med undantag för tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet uppkommer</p>	
<p>i) Lagring under markytan av farligt avfall med en totalkapacitet på mer än 50 ton</p>	
	<p>d) Behandling och avledning av avloppsvatten från tätbebyggelse där personekvivalenten är minst 100 personer</p>
	<p>e) Deponier för utvinningsavfall</p>
	<p>f) Annan behandling av avfall än vad som avses i 13 punkten underpunkterna a, b och e i tabell 2 och som omfattas av tillämpningsområdet för</p>

TABELL 1 Direktivanläggningar
14. Annan verksamhet

TABELL 2 Andra anläggningar
avfallslagen och sker i en anläggning eller yrkesmässigt
14. Annan verksamhet
a) Utomhus belägna skjutbanor
b) Permanenta, utomhus belägna anläggningar för blästring
c) Permanenta djurgårdar eller nöjesparker
d) Krematorier eller anläggningar för kremering av sällskapsdjur
e) Andra gödsel fabriker än de som avses i 4 punkten underpunkt f i tabell 1
f) Prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten eller i Finlands ekonomiska zon samt annan därmed förknippad verksamhet

*Bilaga 2***REGISTRERINGSPLIKTIGA VERKSAMHETER**

1. Energiproducerande anläggningar till vars bränsleeffekt adderas alla energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 1 megawatt som finns på samma anläggningsområde, där bränsleeffekten är minst 5 megawatt, men under 50 megawatt, och där bränsleeffekten för varje energiproducerande enhet som använder fast bränsle är under 20 megawatt.
2. Asfaltstation.
3. Distributionsstationer för flytande bränsle med bränslecisterner som har en total volym på minst 10 m³, för användning i motordrivna fordon eller motorbåtar.
4. Kemisk tvättinrättning, om det vid verksamheten används utrustning och system som är avsedda för verksamhet vid tvättinrättningar och som inte ger upphov till utsläpp till luften eller vatten, och det avfall som uppkommer vid verksamheten överlämnas för avfallshantering i enlighet med 29 § i avfallslagen.
5. Verksamheter och anläggningar där förbrukningen av organiska lösningsmedel är högst 10 ton per år
 - a) ursprunglig fordonslackering både i produktionsanläggningar och utanför dem
 - b) annan ytrensning än rengöring med organiska lösningsmedel som innehåller ämnen eller blandningar som är försedda med faroangivelserna H340, H341, H350, H350i, H351, H360D eller H360F, när förbrukningen av lösningsmedel överstiger 2 ton per år.
6. Verksamheter och anläggningar där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 5, men högst 10 ton per år
 - a) annan beläggning än beläggning av träytor, inklusive beläggning av metall, plast, textil, väv, folie och papper
 - b) beläggning av lindningstråd
 - c) skotillverkning
 - d) trä- och plastlaminering
 - e) limning.